

ဝိုးဝိုး စာပေ

BURMESE
CLASSIC

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ရွှေအူလီ

နေ့သစ်၏နိဒါန်းများ

www.burmeseclassic.com

L ဇာတ်

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၉၄၄၀၇၀၉
- မျက်နှာစုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၉၃၃၀၇၀၉
- အစိုးရအမှတ် - Lလင်း
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်မိုးသီတာ (စိုးမိုးစာပေ)
(မြ-၀၃၇၅၁)
အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးမြင့်သန်း (မြ-၀၄၉၀၂)
စံပယ်အောင်ဆက်
၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့
- အတွင်းအလင် - ဦးထွန်းဆိုင်
- စာအုပ်အုပ် - ကိုသန်းဌေး
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊
ပထမအကြိမ်
- အုပ်ငဏ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀ ကျပ်

အခန်း (၁)

“အား”

“ကျွတ် ကျွတ်”

“ခေါင်းတွေမူးလိုက်တာ၊ ငါ ငါ ဘယ်ကိုရောက်နေ
မလိမ့်”

“ဟင်”

မူနိဋ္ဌသာခေါင်းထဲ ချာချာလည်လည်အောင် မူးနေဆဲက
စူးထင်နှစ်ဘက်ကို လက်လေးနှင့်ဖိထောက်ထားရင်း ရုတ်တရက်
သူ့ကိုယ်သူ့မ ဘယ်ရောက်နေမှန်းမသိအောင်ရှိနေရာမှ မျက်ဝန်း
အလေးအနက်ကို ဖျတ်ခနဲ ပွင့်လိုက်တော့ သူမနှင့်စိမ်းလွန်းသောအရာ

၈၉၅ - ၈၃

ရွှေအခွေလီ
 နေ့သစ်ဇီနီဒါန်းများ/ရွှေအခွေလီ- ရန်ကင်း
 စိုးမိုးစာပေ၊ ၂၀၀၉
 ၂၈၈ - စာ ၆၀၂ x ၁၈ စင်တီမီ
 (၁) နေ့သစ်ဇီနီဒါန်းများ

အနေအထားနှင့် အခန်းကြောင့် မှန်နံ့သာမျက်ဝန်းလေးအစုံ ပြူး ကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရကာ လူကလည်း ထိတ်လန့်သွားရသည်။

ဘုရား... ဘုရား...

ငါ...ငါ ဘယ်ကိုများရောက်နေတာပါလိမ့်။ ရုတ်ချည်း တော့ မှန်နံ့သာသည် သူမကိုယ်သူမ ဘယ်ရောက်နေသည်မသိပါ။

မှန်နံ့သာသည် သူမကိုယ်သူမ အခြေအနေကို ပြန်လည် သုံးသပ်ရင်း လက်ရှိ သူမ ရောက်နေသည့် အနေအထားနှင့် အခြေ အနေကို မျက်ဝန်းစူးစူးလေးနှင့် အကဲခတ်လျက်က တစ်ခန်းလုံးကို အကြည့်လေးများစေ့စဲကာ ကြည့်လိုက်သည်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ညအမှောင်ထုအောက်တွင် မှန်နံ့သာ သူမကိုယ်သူမ ဘယ်ရောက်နေသည်မသိပေမယ့် အခု သူမ ရောက်နေသော အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးကတော့ဖြင့် ပြာလဲ့လဲ့ မီးရောင်အောက်တွင် လူကဲ့ထဲများသာသုံးသည့် နောက်ဆုံးပေါ် ဖိမ်ခံပစ္စည်းများနှင့် အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးတစ်ခုလုံး ခမ်းနားထည်ဝါ စွာ ရှိနေရသည်။

သေချာပါပြီ။

ဒီအခန်း ဒီနေရာသည် မှန်နံ့သာနှင့် စိမ်းလွန်းရုံမက သူမအခန်းမဟုတ်သလို သူမနှင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လွန်းသည့်နေရာ လည်း မဟုတ်ဆိုတာ။

ဒါဖြင့် ယခု သူမရောက်ရှိနေသော နေရာသည် ဘယ် နေရာ ဘယ်အိမ်ပါလိမ့်။

အတွေးနှင့် မှန်နံ့သာ အိပ်ရာမှ သူမကိုယ်လေး ဆတ်ခနဲ ထကာ သူမအကြည့်လေးများ အခန်းတံခါးဆီသို့ ရောက်ရှိသွား တော့ အခန်းတံခါးသည် ပိတ်၍ထားလေသည်။

ပိတ်ထားသော အခန်းတံခါးကိုကြည့်ပြီး မှန်နံ့သာ မျက်ခုံး ထူထူလေး တွန့်သွားရကာ ခြေလှမ်းခပ်သွက်သွက်လေးဖြင့် အခန်း တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ော့ အခန်းတံခါးသည် အပြင်မှနေ သောခတ်ပိတ်ထားသည်ထင်၊ ဖွင့်၍မရပါ။

ထိုအခါ...

မှန်နံ့သာရင်ထဲ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်မှုများဖြင့် မျက်ခုံး ထူထူနက်နက်လေးမှာ အလိုလိုကုပ်ကွေးသွားရသည်။

ဘုရားရေ...။

သူမကို ဘယ်သူတွေကများ ဘာအကြံအစည်နှင့် ဒီနေရာ ကိုခေါ်လာပြီး အခုလို အခန်းတံခါးကိုပိတ်၊ လူကိုအကျဉ်းချသလို လှောင်ပိတ်ထားရပါသည်လဲ။

မှုန်နဲ့သာဆိုတာ သူမတွင် ရန်သူတစ်ယောက်မှမရှိဟု ထင်ထားသမျှ ယခုတော့ မထင်မှတ်ဘဲ သူမကို ရန်ပြုရုံတင် မက လူကိုအကျဉ်းချသလို လှောင်ပိတ်ထားရသည့်အဖြစ်နှင့် ဘာကြောင့်ဆုံရတာပါလိမ့်။

နောက်ပြီး သူမကိုခေါ်လာသည့် ကိုသီဟရော ဘယ်ဆီ ရောက်နေပြီလဲ။

မှုန်နဲ့သာရင်ထဲတွင် ကြောက်ရွံ့စိတ်၊ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်၊ ပူပင်သောကစိတ်များက ရင်မှာ နေရာယူလာရသည်။

သူမကို ဘယ်သူတွေက ဘာအကြံနှင့်ခေါ်လာရသည် ဆိုတာ မှုန်နဲ့သာမသိပေမယ့် လက်ရှိအခြေအနေကို သူမ အင် ခက်မိရသလောက် မှုန်နဲ့သာဘဝသည် မသမာသူလက်ထဲ ရောက်

နေရပြီဖြစ်ကြောင်းကို မှုန်နဲ့သာ နားလည်လိုက်ရသည်။

နားလည်သည်နှင့်အမျှ မှုန်နဲ့သာရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ်ခုန် မြန်ဆန်လာရသည်။

ထိတ်လန့်မှုနှင့်အတူ မှုန်နဲ့သာသည် ဒီနေရာကနေ ဘယ်လိုလွတ်အောင် ကြံရမလဲဆိုတာကိုလည်း သူမခေါင်းထဲ အပြေးအလွှား စဉ်းစားနေမိတော့သည်။

စဉ်းစားပေမယ့် အဖြေက ရှိမလာသောအခါ မှုန်နဲ့သာ အတွက် အဖြေက ပို၍ခက်ခဲလာရသည်။

အခန်းနံရံပြတင်းပေါက်ကလွဲလို့ တစ်ခန်းလုံးတွင် လူဝင် လူထွက်ရမည့် အခန်းဆိုလို့ လူဝင်ပေါက်ကြီးတစ်ခုသာ ရှိပါသည်။

ရှိသည့်တံခါးပေါက်ကလည်း ဘယ်လိုမှဖွင့်၍မရပါ။ အခန်းတံခါးကို အပြင်ကနေ သော့ခတ်ထားသည်မို့ မှုန်နဲ့သာသည် စိတ်ပျက်အားငယ်မှုနှင့်အတူ လူက ငိုချင်သွားရသည်။

ဒီဇင်ဘာည၏ အမှောင်ထုက ကြီးစိုးနေရသည်မို့ အအေး ဓာတ်က သိသိသာသာပိုကာ ချမ်းစိမ့်နေရသည်ထဲ မှုန်နဲ့သာမှာ

တစ်ကိုယ်တည်း အကျဉ်းအကျပ်နှင့် တွေ့နေရကာ ဇောဈေးများ ပင် ပျံ့ချင်လာရသည်။

သူမအဖြစ်က ဘယ်နေရာမှ ဘယ်သူ့လက်ထဲမှ ရောက် နေရသည်မသိပါ။ ဘယ်သူ့လက်ထဲရယ်မှာလို့ မသိ။ ရန်သူလား၊ မိတ်ဆွေလား မသိတဲ့လူလက်ထဲ ရောက်နေရသည့်အဖြစ်က ကယ်သူဝေးရမည့်အဖြစ်။

မှုန်နဲ့သာသည် သူမအဖြစ်ကို သူမ တွေးလေ မဖြေနိုင် လေဖြစ်ရလေမို့ အားငယ်စိတ်နှင့်အတူ ပါးပြင်ပေါ် မျက်ရည်တွေ ကလည်း ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာရတော့သည်။

“အဟင့် ဟင့် ဟင့်”

စိတ်လှုပ်ရှား ကြောက်လန့်စိုးရိမ်မှုဒဏ်တို့ကြောင့် မိန်းကလေးပီပီ ခံနိုင်ရည်မရှိတော့သလိုမျိုး မှုန်နဲ့သာသည် သူမ ကိုယ်သူမ ဘယ်လိုမှထိန်းချုပ်၍မရအောင် မျက်ရည်တွေကသာ ပါးပြင်ပေါ်လိမ့်ဆင်းလျက် ရှိုက်သံလေးများ ခွက်လာရသည်။

ထိုခဏ...

“ကျွီး”

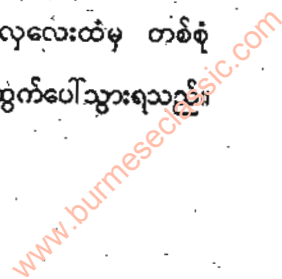
“ဟင်”

အိပ်ရာပေါ်သို့ ကိုယ်လေးမှောက်အိပ်ကာ တသိမ့်သိမ့် ငိုရွိုက်နေရာမှ ရုတ်တရက် အခန်းတံခါးဖွင့်သံ ကြားလိုက်ရသည် မို့ မှုန်နဲ့သာသည် ငိုရင်း ရှိုက်ရင်းက မျက်ရည်တွေ အလိုလို တိတ်သွားရသည်အထိ အကြည့်စူးစူးနှင့် မျက်ဝန်းလှလှလေးက အခန်းတံခါးဆီသို့ အလိုလိုရောက်ရှိသွားရသည်။

“ဟင်”

တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အကြောလေးများ တသိမ့်သိမ့် စိမ့်တက် သွားရသည်အထိ အံ့ဩမှုနှင့်အတူ မှုန်နဲ့သာမှာ သူမမျက်စိပင် သူမ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

ရုတ်တရက်မှာတော့ မှုန်နဲ့သာ မမျှော်လင့် မထင်မှတ် ထားသည့်လူကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် မျက်ဝန်းများ ဖြာဝေ သွားရာမှ နုစိုအိနေရသော နှုတ်ခမ်းလှလှလေးထဲမှ တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူ၏ နာမည်ကို တီးတိုးထွက်ပေါ်သွားရသည်။

ဦးနေသူရိန်။

မူနံနံသာ မြင်တွေ့လိုက်ရသူမှာ တစ်ချိန်က သူမ အသည်း နှလုံးတွင် နှင့်သည်းစွာ ချစ်ခဲ့ရပါသည့် သူမ၏အချစ်ဦးလည်းဖြစ်၊ အချစ်ဆုံးလည်းဖြစ်ခဲ့ကာ အနာကြည်းဆုံးနှင့် အမုန်းဆုံးလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် ဦးနေသူရိန်ဆိုသည့် လူချောကြီးပင်ဖြစ်သည်။

ဝင်းဝါစိုပြည်ကာ ပန်းသွေးရောင်ပြေးနေသော အသား အရေနှင့်အတူ မြင့်မားသောအရပ် ယောက်ျားပီသသော ကိုယ်ဟန် နှင့် ချောမောခန့်ထည်လွန်းသော နေသူရိန်သည် မျက်နှာအကျ သေသပ်ခိုင်ခန့်မှုနှင့်အတူ တစ်ဘက်လူကို ထွင်းဖောက်မတတ် ကြည့်တတ်သည့် စူးရှတောက်ပသည့် အကြည့်စူးစူးများကို ပိုင် ဆိုင်ထားသည့် သူပုံစံက ဟိုတစ်ချိန်ကအတိုင်း ယောက်ျားပီသ ကာ ချောမောခန့်ထည်သော ရုပ်သွင်နှင့် သန့်ပြန့်နေဆဲပါလားဆို သော အသိက မူနံနံသာရင်ထဲ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာရတော့ သူမရင်တစ်ခုလုံး ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ခံလိုက်ရသလိုမျိုး နာကျင်သွားရ သည်။

ကြည့်စမ်းပါဦးတော့။

တစ်ချိန်က သူမနှလုံးသားကို နှင့်သည်းအောင် သိပ်ချစ် ခဲ့ရသလို နှလုံးသားမှာ နာကျင်အောင်မုန်းခဲ့ပါသည့် သူ့ကို မူနံနံသာ အခုလို အနေအထားနှင့် ပြန်ဆုံရလိမ့်မည်ဟု သူမ ထင်မထားခဲ့ သည်က မူနံနံသာ၏ ညှဉ်းဖျင်းမှုသာဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဦးနေသူရိန်ဆိုတာက မူနံနံသာဘဝထဲက အချိန်များစွာ ကတည်းက ထုတ်ဖယ်ထားခဲ့သူဖြစ်သည်။

ခုတော့ သူမဘဝထဲက ဖယ်ထုတ်ထားခဲ့ပါသည်ဆိုသော လူက မူနံနံသာဘဝထဲကို ဒုတိယအကြိမ် ဇွတ်တိုးရောက်ရှိလာ ရပြန်တော့ မူနံနံသာနှလုံးသားသည် မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင် ဆို့နှင့် ကြေကွဲသွားရသည်။

သည်နောက် မူနံနံသာသည် လက်ရှိအခြေအနေကို နားလည်သဘောပေါက်သွားရပြန်၏။

မြတ်စွာဘုရား။

သူမနှလုံးသားကို သိမ်းပိုက်ရန် ကြိုးစားနေသူမှာ မူနံနံသာ

သိပ်မုန်းပါသည်ဆိုတဲ့ ဦးနေသူရိန် တဲ့လား။

သည်လူ သူမကို အထင်သေး လျှော့တွက်ထားပုံက ဟိုယခင်အချိန်တုန်းကလိုပါပဲလားဆိုသည့် အတွေးဖြင့် မှန်နဲ့သာ နှလုံးသားများ ဆတ်ဆတ်ခါနားကျင်သွားရသလို ဒီလူတစ်ယောက် နှင့် ပတ်သက်ခဲ့သည့် အတိတ်မှအရိပ်များကလည်း မှန်နဲ့သာ မျက်ဝန်းလှလှလေးထဲ ထင်ဟပ်လာရတော့ သူမရှေ့တွင်ရှိသော သူ့မျက်နှာကို မကြည့်ချင်တော့အောင် ရင်မှာ ခါးသီးနာကျင်သွား ရသည်။

နာကြည်းမုန်းတီးမှုတွေကြောင့် မှန်နဲ့သာသည် နှုတ်ခမ်း လေးကို ပြတ်ထွက်လုမတတ် ဖိကိုက်ထားရင်းက အကြည့်စူးစူး လေးနှင့် မျက်ဝန်းက နေသူရိန်ထံ ရောက်ရှိသွားတော့ နေသူရိန် ထံမှ အကြည့်များနှင့် သူမ သွားဆုံသည်။

“အို”

ချက်ချင်းလိုပင် မှန်နဲ့သာ အကြည့်နှင့် မျက်ဝန်းလေးက ရွှေလျားသွားရသည်။

“မှန်နဲ့သာ”

“ဟင်”

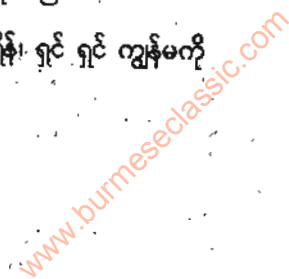
သူခေါ်သံက သူမနားထဲမှာ အတိတ်ကအချိန်များကလို နားထောင်လို့ကောင်းနေဆဲဖြစ်သည်။

သူ့ကြောင့်ပင် နှလုံးသားများ ဆွတ်ကျွတ် နာကျင်ကြေကွဲ ခံစားခဲ့ရကာ ကြေကွဲခဲ့ရပါသည်ဆိုတဲ့ကြားက သူနှင့်ပတ်သက် သည့် အတွေးများကမူ သူမရင်ထဲ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ဝင်ရောက် လာရပြန်တော့ မှန်နဲ့သာမှာ ထိုအတွေးများကို မခံစားနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

“မှန်နဲ့သာ”

သူ့ခေါ်သံက သူမနားထဲ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိလာ ပြန်၏။ သူ့ခေါ်သံကြောင့် မှန်နဲ့သာသည် အံလေးကြိတ်ကာ မျက်ဝန်းလှလှလေးဖြင့် စူးခနဲ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

“ရှင် ဒါဘာလုပ်တာလဲ ဦးနေသူရိန်၊ ရှင် ရှင် ကျွန်မကို ဘာအကြံနဲ့ ခုလိုလုပ်တာလဲ”

မုန့်နံ့သာအသံမှာ နာကျင်မှုကြောင့် တုန်ခါအက်ကွဲနေရသလို ရင်မှာ ဝေဒနာပြင်းထန်မှုကြောင့်လည်း နှလုံးသားက တုန်ယင်အက်ကွဲမတတ် နာကျင်ခံစားနေရာမှ လုပ်ရက်လေခြင်း၊ ပြုရက်လေခြင်းဆိုသည့် ခံပြင်းနာကြည်းစိတ်များဖြင့် မျက်ရည်များ ဝေသီလာရသည်။

“ကိုယ်ရှင်းပြပါရစေဦး မုန့်နံ့သာ”

“ဟင့်အင်း မရှင်းပြနဲ့၊ ရှင် ရှင်းပြတာကိုလည်း ကျွန်မ နားမထောင်ချင်ဘူး၊ ရှင့်အသံလည်း မကြားချင်ဘူး၊ ရှင်ရဲ့ လိမ္မိညာ လှည့်စားမှုတွေကိုလည်း ကျွန်မ နားမထောင်ချင်ဘူး၊ ရှင်ဟာ ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့လူ၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ မုန်းတယ်၊ သိပ်မုန်းတယ်”

“အဟင့် ဟင့် ဟင့်”

သည်သူပေးခဲ့သည့် ဝေဒနာတွေကြောင့်ပင် ရင်မှာ နာကျင်ကြေကွဲစွာ ခံစားခဲ့ရသမျှ အတိတ်က ဝေဒနာတွေက သူမအတွက် အဟောင်း အသစ် ဖြစ်စေရသည်ပဲလေ။

တဆစ်ဆစ်နာကျင်လာရသော နှလုံးသားဒဏ်ရာတွေနှင့်

နေသူရိန်အား ရန်တွေ့စကားဆိုရင်းက ဝေသီနေရသော မျက်ရည်တွေက ပါးပြင်ထက် ဆင့်ဆက်ကြွေကျလာရပြန်သည်။

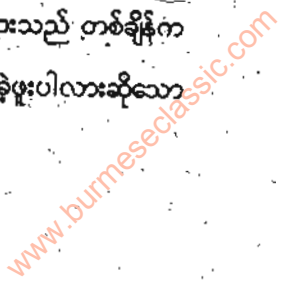
နေသူရိန်မှာ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သောအလှများဖြင့် ယခင်ထက်ပို၍ လှနေသော မုန့်နံ့သာ၏ ရွန်းရွန်းစက်စက်လှနေရသော အိုမျက်နှာနှင့် မျက်နှာလှလှလေးကိုကြည့်ပြီး ရင်မှာ နာကျင်လွန်းမောသွားရမှုနှင့်အတူ မမြင်မတွေ့ရတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ချစ်သူ၏ မျက်နှာလှလှလေးကိုပါကြည့်ပြီး ရင်မှာ နာကျင်မောလှသွားရသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦးတော့။

ချစ်သူ၏မျက်နှာသည် သူ့ရင်ကို ဘယ်လောက်များကြည့်နှူးအေးမြစေရသည်ဆိုတာ။

ကြည့်နေရင်းက နေသူရိန်ကိုယ်ထဲရှိ သွေးကြောများ ပူနွေးနိုးမြဲလာကာ ရင်ခုန်သံများကလည်း မမှန်ချင်တော့။

သည်မျက်နှာလှလှလေးနှင့် ဒီအလှများသည် တစ်ချိန်က သူ ယုယကြင်နာကာ ကြင်နာမှုအနမ်းများ ပေးခဲ့ဖူးပါလားဆိုသော

အတွေးနှင့် နေသူရိန် ရင်ခွန်သံတွေ တဒိတ်ဒိတ်။

“မူနံနံသာ”

“ရှင် ကျွန်မကို မခေါ်ပါနဲ့ ဦးနေသူရိန်၊ ရှင့်အသံထဲ ကျွန်မ မကြားချင်ပါဘူးလို့ ပြောထားတယ်မဟုတ်လား”

စိမ်းလဲ့စိုတောက်နေသာ မျက်ဝန်းလေးနှင့် သူ့အားကြည့် စရာရင်းက ရင်မှာခံစားရမှုဝေဒနာ ပြင်းထန်ခြင်းကြောင့် မူနံနံသာ ထိခိုက်ခြင်းများစွာနှင့် မျက်ရည်တွေက တံားဆီးလို့မရနိုင် နှင့်သည်းစွာဆိုလိုက်သည်။

နေသူရိန်မှာ ချစ်သူလေး၏ ခံစားမှုကို နားလည်သော ပေါက်ရသလိုမျိုး ကိုယ်ချင်းစာနားလည်စိတ်နှင့်အတူ သူ့အပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားနေသည့် ချစ်သူလေးကြောင့်လည်း ရင်ထိခိုက်နာကျင်နေရသည်။

နာကျင်မှုနှင့် နေသူရိန်သည် မချီပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီး

“အဟွန်း မင်း ကိုယ့်အပေါ် ဒီလောက်တောင်မုန်း ပြီးလား မူနံနံသာ”

နေသူရိန်၏အသံက နာကျင်မှုကြောင့် ခြောက်ကပ်အက်ကွဲ

နေရသလို...

မူနံနံသာကတော့ မျက်နှာလှလှလေး တင်းမာခက်ထန် နေရတာ...

“ဒီစကား ရှင် မေးနေစရာတောင် မလိုပါဘူး ဦးနေသူရိန်၊ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျွန်မ အမုန်းဆုံးက ရှင်ပဲဆိုတာ ရှင်သိဖို့ကောင်း တယ်”

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း၊ ကောင်းပါတယ်၊ မုန်းပါ မင်းမုန်းပါ မူနံနံသာ၊ ကိုယ့်ကို ဖြေရှင်းခွင့်မပေးဘဲ မင်းရဲ့ တစ်ဘက်သက် အမုန်းတွေအောက်မှာ ကိုယ် ဘယ်လောက်ထိ ခံစားကြေကွဲနေရတယ်ဆိုတာ မင်းကတော့ နားလည်မှာမဟုတ် ပါဘူး”

“အဟင်း ကျွန်မက ဘာကိုနားလည်ပေးရမှာလဲ ဦးနေသူရိန်၊ ဘာလဲ ရှင်ရဲ့ဟန်ဆောင်မှုကောင်းတဲ့ လိမ်ညာမှုတွေ ထို ကျွန်မက နားလည်ပေးရမှာလား”

မျက်နှာလှလှလေးကို မဲကာ ခန့်သလိုလို ရွှေသလိုလို ဆိုလိုက်သည့် မှုန်နံ့သာစကားကြောင့် နေသူရိန် အသည်းမှာ ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်သွားရသည်။

“တော်စမ်း မှုန်နံ့သာ၊ မင်း ကိုယ့်အချစ်ကို ဒီထက်ပိုပြီး စော်ကားဖို့ မကြိုးစားစမ်းနဲ့၊ ကိုယ် မင်းကိုချစ်ခဲ့တာ အပျော်ဆုံး ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပုံအော့ပြီး မင်းထံ ချစ်ခဲ့တာ”

“ဒီမှာ ဦးနေသူရိန်၊ ကျွန်မ ရှင်ရဲ့ဒီစကားတွေကို နာထောင်ဖို့ အချိန်မရှိဘူး၊ ကျွန်မ သိချင်တာက ရှင်ဘာအကြံ ကျွန်မကို ဒီလိုလုပ်ရတာလဲဆိုတာ”

“အဟွန်း ရှင်းပါတယ် မှုန်နံ့သာ၊ ချစ်လို့ပေါ့”

“ဘာ”

“ချစ်လို့၊ မင်းကိုသိပ်ချစ်လို့”

“ဟင်”

ခက်ထန်ကာ ရဲပသွားသည့် မှုန်နံ့သာမျက်နှာလေးမှာ

ခါသက္ကေစွမ်းမြစ်သွားကာ

“ရှင် တော်တော်လည်း အကြံပက်စက်ပါလား၊ ဦးနေသူရိန်၊ ကျွန်မ ကျွန်မ ရှင်ကိုသိပ်မုန်းတယ်ဆိုတာ ရှင် မသိဘူးလား”

“သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းမုန်းပေမယ့် ကိုယ် မင်းကို မုန်းဘူးလေ”

“မပြောနဲ့၊ ဒီစကား ရှင်နဲ့ကျွန်မကြားမှာ ပြောဖို့မလို အပ်တော့ဘူး ဦးနေသူရိန်”

မှုန်နံ့သာမှာ နေသူရိန်ထံမှ ချစ်စကားများကို နားထောင်နိုင်စွမ်းမရှိတော့သလို စိတ်မှာ ကြေကွဲထိခိုက်စွာ ဆိုလိုက်သည်။

တကယ်တော့ မှုန်နံ့သာသည် နေသူရိန်ထံမှ ချစ်စကား ထို ကြားနိုင်စွမ်းမရှိတော့ပါ။ နာကျင်ရသော ရင်အစုံဖြင့် နားနှစ်ဘက်ကို လက်လေးအစုံနှင့်အုပ်ကာ မျက်ဝန်းလေးမှိတ်လျက် ခါးခါးသီးသီးပင် ပြောလိုက်သည်။

မှုန်နံ့သာထံမှ ခါးသီးမှုတွေကို မြင်ရပြန်တော့ နေသူရိန်ခါ

နှလုံးသားကို ဆုပ်ချေလိုက်သလှ နှင့်သည်းစွာခံစားသွားရသည်။
နေသူရိန်မှာ ထိုဝေဒနာကို မခံစားနိုင်သလို အံ့ကိုတင်း
တင်း စေ့ကြိတ်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် နီရဲစိုစွတ်နေရသော ရီဝေဆီ
မျက်ဝန်းများဖြင့် မှန်နံ့သာမျက်နှာလှလှလေးကိုသာ တရွှိက်မက်
မက် တမေ့တမောကြည့်လာပြီး

“ကိုယ့်နှလုံးသားနဲ့ ကိုယ့်အချစ်ကို ပိတ်ပင်ဖို့ မင်း
မကြိုးစားပါနဲ့ မှန်နံ့သာ၊ ကိုယ် မှန်နံ့သာကို ချစ်တယ်”

“ကျွန်မကတော့ ရှင်ကိုမုန်းတယ်”

“အဟွန်း မင်းမုန်းတာကို ကိုယ် ကရမစိုက်ဘူး မှန်နံ့သာ
ကိုယ်ကတော့ မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ရရင် ကျေနပ်တယ်”

“ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှမပိုင်ဆိုင်စေရဘူး
ဦးနေသူရိန်”

“အဟွန်း အဲဒါ မင်းအထင်ပေါ့၊ ခုတော့ မင်းက ကိုယ့်
လက်ထဲမှာပဲ”

“ရှင်”

“အို”

စူးရှရီဝေကာ တောက်ပသည့်အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်
သူ့ သူမအပေါ် အနီဇီရသူတစ်ယောက်လို မခံချင်စရာအပြု
နဲ့ ဆိုလာသည့် နေသူရိန် စကားကြောင့် မှန်နံ့သာမျက်နှာလေး
သည် ညအိပ်မီးရောင်ဖျော့ဖျော့အောက်တွင် သွေးရောင်များ လွမ်း
သွေးရသည်။

တစ်ဆက်တည်း သူမနားလည်လိုက်သည်က နေသူရိန်
သည် သူမခံစား သူ့သဘော သူ့ဆန္ဒတစ်ခုတည်းနှင့် ဇွတ်ခိုးယူ
တာခြင်းဆိုတာပင်။

ထိုအတွေးက မှန်နံ့သာ နှလုံးသားကို ခပ်အစင်းပေါင်း
များစွာနှင့် ထိုးဆွခံလိုက်ရသလို နာကျင်ပေါက်ကွဲသွားရကာ

“ရှင် လူယုတ်မာ၊ ဦးနေသူရိန် ရှင် ကျွန်မကို ခုလို
ဘန်ဖက်သတ် ဇွတ်ခိုးလာတော့ရော ကျွန်မအချစ်တွေ ရှင် ပြန်ရ
မယ်လို့ ထင်နေလား၊ အဟင်း ဝေးပါသေးတယ် ဦးနေသူရိန်
ရယ်၊ ရှင့်ရဲ့ အခုလို အဓမ္မဆန်တဲ့ အပြုအမူတွေကြောင့် ရှင်ကို

ကျွန်မ ပိုတောင် ပိုမုန်းသွားသေးတယ် မှတ်ပါ”

သူမစကားကြောင့် နေသူရိန် မျက်နှာပျက်သွားကာ

“မုန်းနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မမုန်းပါနဲ့လို့ ကိုယ်
မတားဘူး မှုန်နဲ့သာ၊ အေး ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကလည်း ကိုယ်ချစ်နေ
တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုတော့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားရမှာ”

ကြည့်စမ်း ဒီလူ။

မချီပြီးနှင့်ဆိုလာသော နေသူရိန်၏စကားကြောင့် မှုန်နဲ့သာ
မျက်နှာလှလှလေးမှာ နီမြန်းလျက် အခံရခက်သွားရသလို ဒေါသ
စိတ်ကို မျိုသိပ်ထိန်းချုပ်ထားဟန် နေသူရိန်အား တင်းမာအေးစက်
စွာ ကြည့်လိုက်ပြီး

“ရှင်ဟာ တစ်ဘက်သတ်ဆန်တဲ့လူပဲ ဦးနေသူရိန်၊ ကျွန်မ
ရှင်မျက်နှာကို မကြည့်ချင်ဘူး”

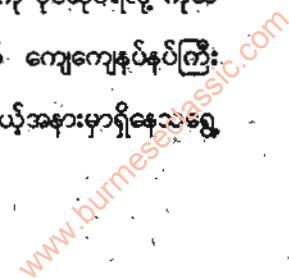
အေးစက်စိမ်းကားစွာဆိုလာသည့် မှုန်နဲ့သာ စကားများ
က သူ့ရင်ကိုနာကျင်သွားစေရသည်မို့ နေသူရိန်သည် ဖူးစင်နေ
အောင် လှသည့် မှုန်နဲ့သာ၏ ကြည်လင်ဝင်းစက်သော မျက်နှာ

လေးကို ချစ်ခြင်းများစွာနှင့် စူးစူးနစ်နစ်ကြီး ငေးစိုက်ကြည့်လာ
ရင်း

“မင်း ကိုယ့်ကို ကြိုက်သလိုပြောနိုင်ပါတယ် မှုန်နဲ့သာ၊
စာကယ်တော့ မင်း ကိုယ့်ကို ဒီထက်မက ပြောသင့်ပါတယ်၊
ထိုက်က မှုန်နဲ့သာကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာကိုး၊ ချစ်လွန်းလို့ မှုန်နဲ့သာကို
လက်လွတ်ဆုံးရှုံးမခံနိုင်လို့ သိဟနဲ့တိုင်ပင်ပြီး မင်းကို ကိုယ်
ခိုးလာခဲ့တာပဲ မှုန်နဲ့သာ၊ အဲဒီအတွက် ကိုယ့်လုပ်ရပ်က ကလေး
ဆန်ချင် ဆန်သွားမယ်၊ ကိုယ် ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ကိုယ် မှုန်နဲ့သာနဲ့
မခွဲနိုင်တော့ဘူး၊ မခွဲချင်တော့ဘူး”

“သေလိုက်၊ ရှင် သွားသေလိုက် ဦးနေသူရိန်၊ ရှင်ကို
မုန်းနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရှင် ခုလိုပုံစံနဲ့ ချည်နှောင်ဖို့
မကြိုးစားပါနဲ့၊ အဲဒီအတွက် ရှင် နောင်တရလိမ့်မယ်”

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း၊ မှုန်နဲ့သာကို ပိုင်ဆိုင်ရလို့ ကိုယ်
နောင်တရမယ်ဆို အဲဒီနောင်တကို ကိုယ် ကျောကျေနှပ်နှပ်ကြီး
ခံယူလိုက်မယ် မှုန်နဲ့သာ၊ မှုန်နဲ့သာ ကိုယ့်အနားမှာရှိနေသဖြင့်

ကိုယ်ဘဝဟာ ပျော်ရွှင်မှုတွေနဲ့ ပြီးပြည့်စုံနေမယ်ဆိုတာ ကိုယ် ပြောရတယ်”

သည်လူတစ်ယောက်ကတော့လေ။

သူ့ကို ဘယ်လိုပဲ နာကျင်အောင်ပြောပါစေ၊ နာကျင်မှု တစ်စက်လေးမှ မပြသည်ကတော့ အတော်အံ့သြဖို့ကောင်းပါသည်။

သူ့ဘက်က ထိုသို့ နာကျင်မှုမပြု စေခံပြုလေလေ မှုန်နဲ့သာမှာ အခံရခက်ခက်နှင့် ဒေါသတွေ ပိုဖြစ်ရလေနှင့် နေသူရိန် အား စူးခနဲကြည့်ပြီး

“ရှင်ပျော်ပေမယ့် ကျွန်မ ပျော်မှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီ အတွက် ရှင် ကျွန်မကို ပြန်ပို့ပေးပါ ဦးနေသူရိန်”

“ခက်ပါလား မှုန်နဲ့သာ၊ ချစ်လွန်းလို့ မခွဲနိုင်လို့ ခေါ်လာ ရတဲ့သူကို ပြန်ပို့ပေးဖို့ တောင်းဆိုနေတာ တဆိတ် မင်းဘက်က မလွန်လွန်းဘူးလား၊ အင်းလေ မှုန်နဲ့သာကြည့်ရတာ စိတ်လှုပ်ရှား နေတယ်နဲ့တူပါတယ်၊ ကိုယ် မင်းအတွက် ကော်ဖီပူလေးတစ်ခွက် ယူလာခဲ့တယ်၊ သောက်လိုက်ပါဦး”

စကားအဆုံး နေသူရိန်သည် သူ့လက်ထဲမှ ကော်ဖီခွက် တို့ မှုန်နဲ့သာရှေ့သို့ တိုးပေးလိုက်ရာ မှုန်နဲ့သာမှာ သူ့လက်တွင်းက ဘယ်လိုမှမလွတ်နိုင်တော့တာကို နားလည်လိုက်ရမှုနှင့်အတူ မှုန်နဲ့သာသည် မထင်မှတ်ဘဲ သူ့လက်ထဲရောက်ရှိသွားရသည့် သူမ အဖြစ်ကိုလည်း ယူကျုံးမရစွာ နာကျင်မှုတွေနှင့် နေသူရိန် ကိုင် အားသည့် ကော်ဖီခွက်ကို သူမလက်နှင့် ဆတ်ခနဲ ဖယ်ရှားပုတ် ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ခွမ်း”

“ဟင်”

ဖိတ်ဖိတ်လက်နေသည့် ကြမ်းခင်းထက်ဝယ် မှုန်နဲ့သာ လက်ချက်ဖြင့် ပြန်ကျနေသော ကော်ဖီများ။

နေသူရိန်မှာ မှုန်နဲ့သာ လုပ်သည်ကို စိတ်မဆိုးသလို ချက်နာချောချောကြီးမှာ တစ်ချက်ပြုံးသွားရပြီး

“မှုန်နဲ့သာ အဲဒီမှာရပ်နေနော်၊ ဒီဘက် မလာနဲ့၊ ဖန်ကွဲ တွေ မှုန်နဲ့သာကို စူးလိမ့်မယ်၊ ခဏလေး တိုယ် ဒါတွေရှင်း

၂၈

ရွှေအင်္ဂုလိ

နေသစ်ခန့်ဒါန်းများ

လိုက်ဦးမယ်”

မုန်နံ့သာအား ကလေးတစ်ယောက်လို စိတ်မချွတ်မှာရင်း က နေသူရိန်သည် ဖန်ကွဲစနှင့် ကော်ဖီများကို ကြမ်းခင်းထက်မှ သူကိုယ်တိုင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းလင်းနေလိုက်သည်။

သူ၏ထိပ်ခွံကြောင့်ပင် မုန်နံ့သာမှာ နေသူရိန်ကိုကြည့်ပြီး စိတ်မှာ နာကျင်မုန်းတီးနေသည့်ကြားက လူက အနေခက်ခက်နှင့် အားနာသွားရပြန်သည်။

နေသူရိန်ဆိုတာက မုန်နံ့သာရှေ့တွင် ဘာမာန်မာနမှမရှိ သည့် လူတစ်ယောက်လို ရှိနေရပေမယ့် တကယ်တော့ နေသူရိန် ဆိုတာက မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ကိုက ချမ်းသာလာသည့် ပညာတတ် လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရုံမက အောင်မြင်နေသည့် လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု ကို ဦးစီးဦးဆောင်နှင့် လုပ်ကိုင်နေသည့်သူတစ်ဦး။

သူ့လက်အောက်တွင် အလုပ်လုပ်နေသည့်လူတွေဆိုတာ ကလည်း မနည်းလှ။ ထိုသို့ လူအများ လေးစားချစ်ခင်ကာ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုကို ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေသော နေသူရိန်ကို ဘယ်သူ

မှ အခုလိုမျိုး လုပ်စုံသည့်သူ မရှိပါ။

အားလုံးက လေးစားချစ်ခင်ရကာ ထိုသို့လေးစားချစ်ခင် ရအောင်လည်း နေသူရိန်သည် အရှိန်အဝါက ကြီးလွန်းလှလေ သည်။

သည်လူလူမျိုးက မုန်နံ့သာရှေ့တွင် အဆိပ်အတောက် မရှိသော သူတစ်ယောက်လိုမြင်ရပြန်တော့ မုန်နံ့သာ သူကို ကြည့် မရတော့။

မုန်းပါသည်။ နာကျင်ပါသည်ဆိုတဲ့ကြားက သူ့အား အနေခက်ခက်နှင့် အားနာမှုကြောင့် မျက်နှာလေးမှာ ရဲပနေရသည်။

ဒါကိုမသိသည့် နေသူရိန်ကတော့ ကြမ်းခင်းထက်မှ ကော်ဖီများကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြီး ခေါင်းကိုအမော့ သူ့အား ဘယ်အချိန်ကတည်းက ကြည့်နေသည်မသိ ခပ်ငေးငေးလေး ကြည့်နေသော မုန်နံ့သာမျက်ဝန်းလှလှလေးနှင့် အကြည့်များဆုံသွား ခိုက် သူမအား မျက်ဝန်းညိုကြီးနှင့် တည်တည်စူးစူး ကြည့်လိုက် ဦး

“အဟွန်း ကျေနပ်ပြီလား မှန်နဲ့သာ”

“ဟင်”

“မင်းလေး လုပ်ချင်တာ လုပ်လို့က်ရလို့ ကျေနပ်သွား ပြီလားလို့ ကိုယ် မေးတာ”

“ရှင်နော်”

“စတာပါဗျာ၊ ကံ ဒီမှာ ခဏနေဦးနော်၊ ကိုယ် မင်း အတွက် နောက်ထပ် ကော်ဖီပျော်ခဲ့မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါတော့ မင်း စောစောကလို လုပ်လို့မရတော့ဘူးနော်၊ ဒီတစ်ခါ မင်းဆိုး လို့ကတော့ ကိုယ် အပြစ်ပေးဇွလိမ့်မယ်ကွ”

“အို”

သူ့အား ရန်သူတစ်ယောက်သဖွယ် စိတ်ဆိုးနာကျင်မုန်းတီး နေသည့် မှန်နဲ့သာကို နေသူရိန်သည် သူ့စိတ်ထဲ သူမအား ဘယ်လို သဘောထားနေသည် မသိပါ။

ပြုံးလွန်းလွန်း မျက်နှာချောချောကြီးနှင့်ပင် မှန်နဲ့သာအား ကလေးတစ်ယောက်သဖွယ် ချစ်စနိုးဟန်နှင့် မှန်နဲ့သာ နှာခေါင်း

လေးကို ခပ်ဖွဖွညစ်ဆိုကာ ထွက်သွားသည့် နေသူရိန်၏ နောက် ကျောမြင့်မြင့်မားမားကြီးကို မှန်နဲ့သာသည် နှုတ်ခမ်းလေး ဖိကိုက် ကာကြည့်ပြီး အခန်းထဲဝယ် တစ်ယောက်တည်း ငူငူကြီး ကျန်ခဲ့ လေသည်။

သူမ၏စိတ်အစဉ်ထဲမှာတော့ သူ့ဆီက သူမ မမြင်မတွေ့ ရတာ ကြာပြီဖြစ်သော သူမအပေါ် တရင်းတနီးနှင့် နွေးထွေး လှိုက်လှဲလွန်းသော နေသူရိန်၏ အပြုအမူနှင့် စကားများကြောင့် ရင်ခုန်သံတွေက မမှန်ချင်တော့သလို သူမအား သူ့သဘော သူ့သန္တအတိုင်း တစ်ဘက်သတ် ခိုးလာပါသည့် နေသူရိန်ကို ရန်တွေ့စကားများပြောဖို့ပင် အင်အားများ ပျောက်ဆုံးသွားရပါ တော့သည်။

အခန်း (၂)

ဆောင်းနံနက်၏ နှင်းငွေ့များသည် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရစ်ခြံလွှမ်းနေသလိုရှိပေမယ့် သူမ ယခုရောက်ရှိနေသောနေရာ သည် ဘယ်နေရာဆိုတာကိုတော့ မှန်နံ့သာတစ်ယောက် အတိအကျ မသိပါ။

သို့သော် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူနေအိမ်ကျုံးပါးကာ အိမ်ကြီးပေါ်မှကြည့်လျှင် သစ်ပင်ချုံနွယ်များနှင့် လူသွားလူလာမရှိသလောက် တိတ်ဆိတ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်က မှန်နံ့သာစိတ်ထဲ တစ်မျိုးထူးဆန်းနေတော့သည်။

ကြည့်ရသလောက် ဒီနေရာသည် ရန်ကုန်မြို့၏တစ်နေရာ

တော့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်။

ဒါဖြင့် သူမ ရောက်နေသည်က ဘယ်နေရာပါလဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စူးစမ်းကာ အဖြေရှာပေမယ့် သူမ သိချင်သည့် အဖြေက ဘယ်လိုမှရှိမလာပါ။

ထိုအခါ သူမစိတ်ထဲ ပို၍မချင့်မရဲဖြစ်ရလေသည်။ ဘာလိုလိုနှင့် မှန်နံ့သာတစ်ယောက် အချစ်လူဆိုးကြီး နေသူရိန်၏ လက်ထဲ ရောက်ရှိနေသည်မှာ အချိန်တစ်ပတ်ပင် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

တစ်ပတ်ဆိုသည့် အချိန်တွင်းမှာ မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန် လက်ထဲမှ လွတ်မြောက်ရန် ဉာဏ်ရှိသမျှ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပေမယ့်လည်း အရာရာကို အကွက်စေ့စေ့နှင့် ကြိုတွေးတတ်သော နေသူရိန်သည် သူမ ဘာလုပ်မည်ဆိုတာကိုလည်း ကြိုသိနေသလိုမျိုး မှန်နံ့သာအား ကလေးတစ်ယောက်လို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ကြည့်နေတတ်တာကြောင့်လည်း မှန်နံ့သာ မလှုပ်သောအောင် ရှိနေရသည်။

အခန်းထဲတွင် မှန်နံ့သာအတွက် ပစ္စည်းများ လိုသည် မရှိ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနှင့် ထားပေးထားသလို သူကိုယ်တိုင်ကလည်း သူမအနားတွင် အရိပ်လို ရှိနေတတ်သူလည်းဖြစ်သည်။

နူးညံ့ညင်သာကာ ချိုသာသော ချစ်စကားများဖြင့် ကြည်လင်ရွှန်းစိုတောက်ပသော မျက်ဝန်းကြီးများဖြင့် နေသူရိန် သည် မှန်နံ့သာအား ကြင်နာယုယမှုဖြင့် နွေးထွေးစွာဆက်ဆံတတ် ပုံကလည်း ဟိုယခင် အတိတ်အချိန်များအတိုင်း ဘာတစ်ခုမှ မပြောင်းလဲခဲ့ပါ။

ပြောင်းလဲနေရသည်က မှန်နံ့သာ သာဖြစ်ပါသည်။ မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန်အား သူမ၏အမုန်းဆုံးလူတစ်ယောက်အဖြစ် ရင်ထဲက ဖယ်ထုတ်ပြီးကတည်းက သူနှင့်ပတ်သက်သမျှ ခံစား မှုများကို နာကြည်းကြော့ ထိခိုက်ခြင်းများဖြင့် ဥပေက္ခာပြုထား ခဲ့သည်ပဲလေ။

သို့ပေမယ့် အချစ်ဦးလည်းဖြစ်၊ အချစ်ဆုံးလည်းဖြစ်ခဲ့ဖူး သည့် နေသူရိန် ဆိုသည့်သူ့ကို မှန်နံ့သာသည် တစ်ချိန်က အသည်း

ဆက်မတတ် နှင့်သည်းစွာချစ်ခဲ့ရသလို အမုန်းစိတ်များ ဝင်မိပြန် တော့လည်း သူနှင့်ပတ်သက်သမျှကို မေ့ထားသည့်ကြားက အခြေအနေ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတိုက်ဆိုင်လို့ သတိရလာပြန်တော့ လည်း မှန်နံ့သာ နှလုံးသားတစ်ခုလုံး မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင် စေခဲ့ရလေသည်။

သည်လူတစ်ယောက်ဆိုတာ သူမနှလုံးသားထဲ မြတ်မြတ် နီးနီးချစ်ခဲ့သည့်သူတစ်ဦး။ ထို့အတူ သူမ အမုန်းဆုံးရယ်ပါလို့ လည်း သတ်မှတ်ခဲ့သည့်သူ။

နှလုံးသားမှ ဖယ်ထုတ်ကာ မေ့ထားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်သော သူ့ကို အခုလိုအခြေအနေနှင့် ပြန်ဆုံရလိမ့်မည်ဟု မှန်နံ့သာ ထင်ထားခဲ့ပါ။

ဝေးကွာခဲ့သည်မှာ အချိန်တွေများစွာကြာခဲ့သလို သူမ ကိုယ်တိုင်လည်း အလုပ်တာဝန်တွေနှင့် မအားလပ်သည့်ကြားက နေသူရိန်ကို အခုလို ပြန်ဆုံရပြန်တော့ သူမအတွက် ပြေးစရာမြေ မရှိတော့သလို။

သူမကိုသိပ်ချစ်လို့၊ မခွဲနိုင်လို့ပါဆိုသော အကြောင်းပြချက်တစ်ခုတည်းနှင့် သူ့လက်ထဲရောက်ပြီးမှတော့ မှန်နဲ့သာ သူ့လက်ကလွတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

နေသူရိန် ဆိုတာက ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်အလုပ်တစ်ခုကို နောက်ဆုတ်အရှုံးပေးတတ်သည့်သူ မဟုတ်ဆိုတာ မှန်နဲ့သာ သိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

လီမိညာရက်သူ၊ အချစ်ကို တန်ဖိုးမထားသူအဖြစ် နှလုံးသားမှာ တူးခါးနေအောင် မုန်းရသော နေသူရိန်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မှန်နဲ့သာ မမြင်ချင် မတွေ့ချင် မဆုံချင်တော့ပါဘူးဆိုမှ ကံကြမ္မာက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တမင်လာဆုံစေသည့် အဖြစ်။ ခါတင်မကသေး၊ သူမဘဝတစ်ခုလုံး သူ့လက်တွင်းကျရောက်နေပုံကလည်း မှန်နဲ့သာကို ရင်နာစရာဖြစ်စေရသည်။

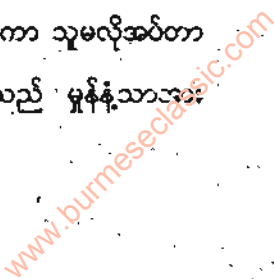
နာကျင်ကြေကွဲရသော နှလုံးသားကို ရင်မှာပိုက်ထွေးရင်းက မတွေ့ချင် မဆုံချင်၍ ရှောင်ဖယ်နေသည့် သူမသည် ယခုတော့ သူ့လက်တွင်းကို တမင်ခန့်ဆင်းလိုက်သလို ဖြစ်သွား

စေရသည့်အတွက် မှန်နဲ့သာ သူမကိုယ်သူမ နောင်တတော့နှင့် ကြေကွဲခဆုံး ရှိနေရတော့သည်။

မှန်နဲ့သာသည် သူမ မုန်းလှသည့်သူလက်တွင်းက လွတ်မြောက်ရန် အချိန်နှင့်အမျှ ကြိုးစားပေးမယ့် နေသူရိန် ဆိုသည့်သူကတော့ မှန်နဲ့သာ သူ့လက်ထဲရောက်ပြီးကတည်းက သူမအား သူပိုင်ပစ္စည်းတစ်ခုသဖွယ် သူမြတ်နိုးတဲ့ပစ္စည်းလေးတစ်ခု သူ့ရှေ့က ပျောက်ဆုံးသွားမှာကို စိုးရိမ်သည့်အလား မှန်နဲ့သာအား အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ကြည့်လျက်ရှိနေခြင်းကြောင့် မှန်နဲ့သာစိတ်မှာ တျဉ်းကျပ်နေရတော့သည်။

လူကို မမြင်ဖူးသူတစ်ယောက်လို စူးနှင့်ငေးမောသည့် ချစ်မျက်ဝန်းတွေနှင့် တရွိုက်မက်မက် ငေးမောကြည့်တတ်သော နေသူရိန်ကြောင့် မှန်နဲ့သာသည် ရင်ခန့်သံများ ကတိမ်းကပါးကြီး ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကလည်း အမှန်။

သူမကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့်ရှိကာ သူမလိုအပ်တာ မှန်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးတတ်သည့် သူသည် မှန်နဲ့သာအား

တောင်းပန်စကားတွေနှင့် ချစ်စကားဆိုနေပေမယ့် သူမထံမှ အချစ်ကိုတော့ ဇွတ်တိုးရယူခြင်း မပြုပါပေ။

တကယ်ဆို သူ့လက်တွင်းရောက်ရှိနေသည့် သူမထံမှ အချစ်များကို နေသူရိန်သည် အချိန်အခါမရွေး လွယ်ကူစွာ ရယူနိုင်ပေမယ့် သူသည် ယောက်ျားကောင်းပီသစွာဖြင့် သူ၏ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းနိုင်ခဲ့ရုံမက သူမထံမှ အချစ်များကို ဇွတ်တိုးရယူခြင်းလည်း မရှိခဲ့သည့်အတွက် မှန်နဲ့သာ သူ့ကိုပင် ပြန်၍ ကျေးဇူးတင်နေရသည့်အဖြစ်။

အိမ်ကြီးတစ်လုံးထဲတွင် နှစ်ယောက်အတူ ရှိနေရသည်ဆိုပေမယ့် နေသူရိန်သည် သူမအား နူးညံ့ချိုသာသော ချစ်စကားများကို ဆိုရုံကလွဲပြီး သူမအား လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့မထိခဲ့ပါပေ။

ဘာပဲပြောပြော အခုလို ထိန်းသိမ်းနိုင်လွန်းသည့် နေသူရိန်ကို မှန်နဲ့သာစိတ်ဝယ် ကျိတ်ကာ ချီးကျူးမိရပေမယ့် သူ့ကိုတော့ဖြင့် သူမသည် နည်းနည်းလေးမှမကျေနပ်ပါပေ။

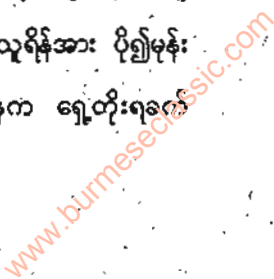
‘သိပ်ချစ်တာပဲ’ဆိုသည့် ချစ်စကားတွေနှင့် သူ၏

လက်ထပ်ခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုမှုကို မှန်နဲ့သာသည် ခေါင်းညိတ်ခြင်းမပြုခဲ့သလို ခေါင်းခါခြင်းလည်းမပြုခဲ့ဘဲ နေသူရိန်စကားကို မှန်နဲ့သာသည် မသိဟန်ဖြင့် လျစ်လျူရှုထားခဲ့သည်။

သို့သော် သူမ ဘယ်လိုပင်မသိဟန်ဖြင့် လျစ်လျူရှုထားခဲ့ပါစေ၊ နေသူရိန်ဆိုသည့် အချစ်လူဆိုးကြီးကတော့ မှန်နဲ့သာကို လက်ထပ်ခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုနေတတ်ပုံကလည်း အမြင်ကတ်မုန်းချင်စရာ။

သူမအား ပြန်ပို့ပေးရန် မှန်နဲ့သာ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းဆိုနေပေမယ့် နေသူရိန်သည် မလှုပ်။ သူ့အား လက်ထပ်ပါမည်ဟု သူမ ကတိစကားကြားပါမှ နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာအား ပြန်ပို့ပေးနိုင်မည်ဆိုသောစကားကြောင့် မှန်နဲ့သာ ဒေါသတွေနှင့် ရင်မှာ လိုက်ဆူခဲ့ရသည်။

ဒါ သူ သူမကို တမင်သက်သက်အနိုင်ကျင့်နေတာဟု သော အတွေးဖြင့်လည်း မှန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်အား ပို၍မုန်းမိရသလို တကယ်တမ်း သူမ၏အခြေအနေက ရှေ့တိုးရခက်

နောက်ဆုတ်ရခက် ရှိနေရသည့် အခြေအနေ။

အချိန်တစ်ပတ်အတွင်းမှာ သူမ ပျောက်ဆုံးနေသည့်အဖြစ်ကို သူမမိသားစုနှင့် သူမပတ်ဝန်းကျင် သိနေလောက်ပြီဟူသော အတွေးဖြင့် မှန်နဲ့သာရင်မှာ မွန်းကျပ်လာရသည်။

ပျိုရွယ်တဲ့ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို သူစိမ်းယောက်ျားက ဘာအကြောင်းကြောင့်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ခိုးယူသွားခဲ့ပြီဆိုမှတော့ ထိုမိန်းကလေး၏အရှက်နှင့်ဂုဏ်သိက္ခာသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မိသားစုအလယ် ဘယ်လိုပင်ဖြူစင်ပါသည်ပြောပြော ထိုစကားကို ဘယ်သူမှ လက်ခံတော့မည်မဟုတ်ပါ။

ထို့အတူ ထိုမိန်းမပျို၏ ဂုဏ်သိက္ခာသည်လည်း ကျဆင်းခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ခု မှန်နဲ့သာအဖြစ်က ထိုအဖြစ်မျိုး၊ ထိုအခြေအနေမျိုးနှင့် လာကြိုနေရသည့်အဖြစ်မို့ မှန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်နှင့် ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်၊ ဖြူစင်ပါသည် သန့်ရှင်းပါသည်ပြောပြော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လူအများက လက်ခံတော့မည်မဟုတ်ပါ။

မှန်နဲ့သာအဖြစ်က ဆုပ်လည်းစူး၊ စားလည်းရှူး ဆိုသလို ရှေ့တိုးရခက်၊ နောက်ဆုတ်ရခက်နှင့် သူ့စကားကို လက်မခံလိုပေမယ့် အခြေအနေကလည်း လက်မခံလိုမရတော့သည့် အနေအထား ကြိုနေရသည်မို့ မှန်နဲ့သာ အတွေးများဖြင့် တစ်ယောက်တည်း ချာချာလည်နေရတော့သည်။

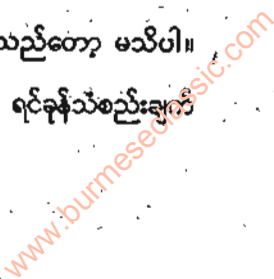
“မှန်နဲ့သာ”

“ဟင်”

အတွေးများဖြင့် ရင်မောစွာရှိနေရာမှာ နောက်ပါးဆီက ထွက်ပေါ်လာသော နေသူရိန်အသံကြောင့် မှန်နဲ့သာ အကြည့်လေးများ နောက်ဆီကို ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိသွားရာ သူမအား ဘယ်အချိန်ကတည်းက စူးစိုက်ကြည့်နေပါသည်မသိသော နေသူရိန်၏ အကြည့်များနှင့် ဆုံစည်းသွားရလေသည်။

ဘုရားရေ

နေသူရိန်ရင်ထဲ ဘယ်လိုဖြစ်သွားရသည်တော့ မသိပါ။ မှန်နဲ့သာရင်ထဲမှာတော့ သူ့အကြည့်တွေကြောင့် ရင်ခုန်သံစည်းချက်

တွေ မမှန်နိုင်တော့ပါ။

“တစ်ယောက်တည်း ဘာတွေတွေးနေတာလဲ မှန်နဲ့သာ ကိုယ် မှန်နဲ့သာသာကို ကြည့်နေတာကြာပြီ”

တည်ငြိမ်သောစကားသံနှင့် ခန့်ထည်လွန်းသော သူ ရုပ်သွင်က မှန်နဲ့သာရင်မှ ဝေဒနာများကို နှိုးဆွပေးလိုက်သလိုလို။

“ရှင်မို့ ကျွန်မကို ဒီစကားမေးရက်တယ် ဦးနေသူရိန်၊ လူကို အကျဉ်းချထားသလို ဘယ်နေရာ ဘယ်မယ်မှန်းမသိဘဲ လှောင်ပိတ်ခံထားရတဲ့ ကျွန်မက ဘာတွေစဉ်းစားနေရဦးမှာလဲ”

မှန်နဲ့သာထံမှ စကားသံက သူမဘဝအတွက် သူမ ယူကျွေးမရစွာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေနှင့် နာကျင်နေသည့်ဟန်။

“ဒီကိစ္စကြောင့် မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကို သိပ်မုန်း၊ သိပ်နာကျင် နေမှာပဲနော်”

“ဒီစကား ရှင်မေးဖို့တောင် မလိုပါဘူး၊ ကျွန်မ အမှန်း ဆုံးလူဟာ ရှင်ပဲဆိုတာ ရှင်ကို ကျွန်မ ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ ဦးနေသူရိန်”

“ရှင် ကြားချင် မကြားချင် ကျွန်မကတော့ ပြောရမှာပဲ ဦးနေသူရိန်၊ တစ်ဘက်သတ် ဆန္ဒတွေနဲ့ လုပ်တတ်တဲ့ရှင်ကို ကျွန်မ မုန်းတယ်၊ ကျွန်မ အမှန်းဆုံးလူဟာ ရှင်ကြီးပဲ သိလား”

“မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုအထင်လွဲနေပြီ၊ ကိုယ် မှန်နဲ့သာကို သိပ်ချစ်လို့ မခွဲနိုင်တော့လို့ဆိုတာ မင်း ဘာလို့နားမလည်ရတာလဲ မှန်နဲ့သာ၊ မှန်နဲ့သာကသာ ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်ပါမယ်လို့ တစ်ခွန်း တည်းပြော၊ ကိုယ် မှန်နဲ့သာကို ချက်ချင်းပြန်ပို့ပေးမယ်”

“မပြောဘူး၊ ရှင်ကိုလည်း ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဘူး”

“အဲဒါ မှန်နဲ့သာဘက်ကပဲလေ၊ ကိုယ်ကတော့ မှန်နဲ့သာ ဆို လက်ထပ်မယ်၊ လက်ထပ်ခွင့်ပြုပါလို့လည်း မှန်နဲ့သာကို ကိုယ် ဆောင်းပန်တယ်၊ မတတ်သာလို့ မှန်နဲ့သာကို ခုလိုပုံစံနဲ့ ကိုယ် ထက်ထပ်ခွင့်တောင်းရပေမယ့် ကိုယ့်အချစ်တွေကတော့ မှန်နဲ့သာ အပေါ် တန်ဖိုးထားပြီး ချစ်ခဲ့ရတာ မှန်နဲ့သာ သိမှာပါလေ”

... တောင်းပန်စကားတွေနှင့်အတူ စိတ်ထိခိုက်စွာဆိုလာ သည့်

နေသူရိန်မျက်နှာကို မှုန်နံ့သာသည် မျက်စောင်းလေး တစ်ချက် ထိုးလိုက်ရင်းက

“မသိဘူး၊ ကျွန်မ ဘာမှမသိဘူး၊ ကျွန်မသိတာ ရှင်ကို မုန်းတယ်၊ နာကျင်တယ်၊ စိတ်နာတယ်ဆိုတာပဲ သိတယ်”

“မှုန်နံ့သာရယ် တစ်ချိန်ကမှားခဲ့တဲ့ ကိုယ့်အမှားတွေ အတွက် ကိုယ့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါလို့ မှုန်နံ့သာကို ကိုယ် ဘယ်လို တောင်းပန်ရမလဲ၊ တကယ်တော့ အဲဒီအမှားတွေအားလုံးဟာ ကိုယ် မှုန်နံ့သာကို သိပ်ချစ်လွန်းလို့ မှားခဲ့တဲ့အမှားတွေဆိုတာ မှုန်နံ့သာ ဘာလို့မသိရတာလဲဗျာ”

“အဟင်း ကြားရတာတော့ နားထောင်လို့ကောင်းနေ ပါလား၊ လူကို ငါ လှည့်စားချင်တိုင်း လှည့်စားမယ်ဆိုတဲ့အတွေး မျိုးနဲ့ ကျွန်မနလုံးသားကို ညာယူခဲ့တာလည်း ရှင် ထည့်ပြောဦး လေ”

“ဒီမှာ ဦးနေသူရိန် ရှင်သိထားဖို့က ခု ရှင်ရှေ့မှာရှိနေ တဲ့ ကျွန်မဟာ တစ်ချိန်က ရှင် လှည့်စားချင်တိုင်း လှည့်စားခဲ့

တဲ့ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ ဘူးဆိုတာ ရှင် မေ့မထားပါနဲ့”

တစ်ချိန်က နာကျင်ခဲ့သည့် အတိတ်မှဒဏ်ရာများကြောင့် မှုန်နံ့သာအသံလေးမှာ နာကျင်မှုတွေ စွက်နေရသလို မျက်ဝန်းအစုံ မှာလည်း စူးတောက်နေရသည်။

ဒါကိုကြည့်ပြီး အသည်းနာရသူက နေသူရိန်။ ချစ်သူ၏ အပြုအမူသည် နေသူရိန်ရှင်အား နာကျင်စေရပါသည်။

တမင်ဟန်ဆောင် လိမ်ညာခဲ့သည်မဟုတ်ပါဘဲ ချစ်သူ အား ကလေးတစ်ယောက်နယ် စနောက်လိုသည့် စိတ်တစ်ခုတည်း နှင့် သူ့ဘဝမှန်ကို ဖုံးကွယ်ခဲ့သည့်အဖြစ်က ခုတော့ သူ့အား ဟန်ဆောင်လိမ်ညာ လှည့်စားခဲ့ရက်သူအဖြစ် ချစ်သူ မြင်သွားစေ ရုံမက သူ့မနလုံးသားကို နာကျင်ထိခိုက်ခံစားသွားစေရသည်ကို သိရတော့ နေသူရိန်သည် သူ့အမှားများအတွက် သူ နောင်တရ လို့မဆုံးနိုင်အောင် ရှိသွားရသည်။

သူမလေး သူ့ကြောင့် စေ့ဒနာတွေ ခံစားနေရပါလားဆို

သော အသိနှင့် မှန်နဲ့သာမျက်နှာလေးကို ကြင်နာယုယစွာ ငုံ့မိုး
စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

“ကိုယ့်အမှားတွေအတွက် မှန်နဲ့သာကို ကျေနပ်အောင်
ကိုယ် ဘယ်လိုတောင်းပန်ရမလဲဗျာ၊ မှန်နဲ့သာအပေါ်မှာ ကိုယ်ဟာ
ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့စိတ်မျိုးနဲ့ မှားခဲ့တာမဟုတ်သလို တမင်
လိမ်ညာခဲ့တာလည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကိုယ် သစ္စာဆိုဝံ့ပါတယ်
မှန်နဲ့သာ”

“လိမ်ရရင် ကျွန်ရဲတယ်ဆိုတဲ့စကား ရှင်အတွက်မှန်နေ
မှာပေါ့နော် ဦးနေသူရိန်”

“မှန်နဲ့သာ”

“မင်း”

“ဟာကွာ”

သူ့အား ခန့်သလိုလို ရွံသလိုလို ဆိုလိုက်သည့် မှန်နဲ့သာ
စကားကြောင့် နေသူရိန်မှာ ရင်မှာမခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင်သွား
ရတာ အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်တင်းသည့်ကြားက မေးကြောကြ

များ ထောင်လာကာ မချင့်မရဲဆိုလိုက်သည်။
သည့်နောက် သူ့အကြည့် တည်တည်စူးစူးက မှန်နဲ့သာ
မျက်နှာလေးထံ ခပ်စိုက်စိုက်ရောက်ရှိလာပြီး

“ကောင်းပြီ မှန်နဲ့သာ၊ မင်း ကိုယ့်စကားကို မယုံဘူး
ဆိုမှဟေ့ ကိုယ် ဘာမှမပြောတော့ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်း ကိုယ့်ကို
လက်ထပ်ပါ မှန်နဲ့သာ”

သူ့စကားကြောင့် မှန်နဲ့သာ မျက်နှာလှလှလေးသည်
ခွက်ဆွေးဖြင့် ဖြာဝေခီရဲသွားကာ

“ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ ဦးနေသူရိန်”

“ကိုယ်က မှန်နဲ့သာကို သိပ်ချစ်တဲ့လူလေ”

“အို ရှင် ရှင်”

စကားတွေသာမက အကြည့်တွေကပါ သူမထံ စူးစူး

ချဲ ရောက်ရှိနေသော နေသူရိန်၏ စူးရှနက်ရှိုင်းသည့်အကြည့်နှင့်
သူ့ဟာအသွင်ကြောင့် မှန်နဲ့သာ သူ့မျက်နှာကို မကြည့်ရဲတော့
ဘဲ ဖြစ်သွားကာ မျက်နှာလှလှလေးကို ငုံ့ချစ်လိုက်လေသည်။

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း”

အရှက်သည်းသွားရသည့် မှန်နံ့သာကိုကြည့်ပြီး မှန်နံ့သာ
သဘောတူစွာ ခပ်လွန်လွန်ရယ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ

မှန်နံ့သာမှာ ပို၍အရှက်သည်းသွားရပြီး သူ့ကိုလည်း

မကြည့်ဘဲ

“ရှင် ရှင် ဘာရယ်တာလဲ”

“ဟောဗျာ”

မျက်စောင်းလေးနှင့် အကြည့်စူးစူးလေးတစ်ချက်ကြောင့်
နေသူရိန် ရင်ခုန်သံတွေ မြန်သွားရပြီး ချစ်သူ၏ကလေးဆန်မှုကိုပါ
ကြည့်နှုတ်ကြည့်မွေ့စွာ ရယ်လိုက်မိသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦးလေ။

သူ၏ချစ်သူ မိန်းမချောသည် သူ့အပေါ် ယခုထက်တိုင်
ကလေးဆန် ဆိုးနွဲ့ချင်သူလေးပါလားဆိုသော အသိက နေသူရိန်
ကိုယ်ထံရှိ သွေးကြောတွေကို ပူနွေးမြန်ဆန်သွားစေသည်။

ဒါကို မှန်နံ့သာသည်ကတော့ သိမည်မဟုတ်ပါ။ သူ့မှာ
ဘာ ချစ်သူကို ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေ လွန်ကဲစွာချစ်စိတ်တွေနှင့် ချစ်သူ
ကို ရယူပိုင်ဆိုင်ရန် ကြိုးစားသည့်ကြားက ချစ်သူထံမှ အမုန်းတွေ
ဆိုတာ ရနေသည့်အဖြစ်ကြောင့် နေသူရိန်ရင်မှာ နာကျင်ရကာ
နာကျင်စိတ်နှင့်အတူ နေသူရိန်သည် မှန်နံ့သာကိုယ် နွေးနွေးအိအိ
လေးကို သူ့လက်အစုံနှင့် ဖျတ်ခနဲ ရစ်သိုင်းပွေ့ဖက်ကာ ရင်ချင်း
ဆွဲကပ်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

“အို”

ရှက်လန့်တကြားလေး ထွက်ပေါ်လာရသော မှန်နံ့သာ
စကားသံကိုလည်း နေသူရိန် မကြားတော့ပါ။

ချစ်သူလေးနှင့်ပတ်သက်ကာ ရင်မှာ ထိန်းချုပ်ထားခဲ့ရ
သမျှ သူ့ရင်ထဲက အချစ်များက ချစ်သူကိုမြတ်နိုးရသည့်စိတ်၊
ပိုင်ဆိုင်ရယူလိုသည့်စိတ်များနှင့် နေသူရိန်သည် မြန်ဆန်လာရသည့်
ရင်ခုန်သံများကို မထိန်းချုပ်နိုင်တော့သည့်အခုံး မှန်နံ့သာ တစ်ကိုယ်
လုံးကို သူသည် ခပ်တင်းတင်းပွေ့ဖက်ဖျတ်ညစ်လိုက်ရင်းက နွေးခမ်း

နူးညံ့ညင်သာသည့် သူ့အနမ်းနွေးနွေးများက မှုန်နဲ့သာ မျက်နှာ
လှလှလေးထက် ကျရောက်သွားရပါတော့သည်။

သူ့ရင်ခွင်ထဲက မှုန်နဲ့သာကတော့ နေသူရိန်၏ အနမ်း
များကို ရှောင်ရှားနေရင်းက သူ့မစိတ်အတွေးများသည် တစ်ချိန်က
သူနှင့် ဆုံတွေ့ရင်ခုန်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်များဆီသို့ သူ့မစိတ်အတွေးများ
သည် ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားရပါတော့သည်။

သု

အခန်း (၉)

တကယ်တော့ မှုန်နဲ့သာ နေသူရိန်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်းသည်
သူမ၏သူငယ်ချင်း သခင်ကြောင့်ဆိုလျှင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မည်။

မှုန်နဲ့သာသည် သူမ၏သူငယ်ချင်း သခင်၏အတွယ်
ကောင်းမှုကြောင့် သခင်နှင့်အတူ မွေးနေ့ပွဲတစ်ခုကို ရောက်ခဲ့ရာ
မှ စလေသည်။

ပြောရလျှင် ဒီမွေးနေ့ပွဲက မှုန်နဲ့သာအတွက် မလာမဖြစ်
သည့် မွေးနေ့ပွဲလည်းဖြစ်သည်။ မွေးနေ့ပိုင်ရှင် နွယ်နီသည် မှုန်နဲ့သာ
နှင့် သခင်တို့၏ အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

မူနီနဲ့သာတို့ရောက်ချိန်တွင် မွေးနေ့ပွဲမှာ အတော်ပင် စည်ကားနေပြီဖြစ်သည်။

မူနီနဲ့သာဆိုတာက နဂိုကတည်းက လူရှင်လူများသည့် နေရာများကို သွားလာတတ်သူ မဟုတ်ပေမယ့် အခုတော့ အခင်မင်ရဆုံး သူငယ်ချင်းဖြစ်သည့် နွယ်နီ၏မွေးနေ့ပွဲဖြစ်သောကြောင့် မဖြစ်မနေ ဒီမွေးနေ့ပွဲလေးကို တက်ရောက်ခဲ့ရပေမယ့် မူနီနဲ့သာသည် လူရှင်းသည့် ခြံထောင့် သီးသန့်ကျသော နေရာတွင် ဝင်ထိုင် လိုက်၏။

သူမအကြောင်းကိုသိနေသော သခင်နှင့် နွယ်နီကလည်း မူနီနဲ့သာကို စိတ်မကျဉ်းကျပ်စေရဘဲ ထိုနေရာကိုပင် ရွေးပေးလေ သည်။

“မူနီနဲ့သာ ထိုင်ဦးနော်၊ သခင် ဟိုမှာ အသိတစ်ယောက် တွေ့လို့ သွားနှုတ်ဆက်လိုက်ဦးမယ်”

“ရတယ် သခင် သွားပါ။ မူနီနဲ့သာကို အားမနားနဲ့ မူနီနဲ့သာ နေတတ်ပါတယ်”

လူစည်ကားသည့်နေရာတွင် မနေတတ်သော မူနီနဲ့သာ သခင်သည် စိတ်မချ အားနာနေသလိုရှိနေသည့်အဖြစ်ကို ကြည့်ပြီး မူနီနဲ့သာမှာ သူမအား စိတ်မပူရန်နှင့် သူမ နေတတ်ပါ သည်ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်တော့မှ သခင်သည် နေရာမှ စိတ်ချလက်ချ ထွက်သွားလေသည်။

သခင် ထွက်သွားတော့မှ မူနီနဲ့သာ သူမအနီးအနား အဝန်းကျင်ကို မျက်ဝန်းလေး ဝေဝလျက် ကြည့်မိသွားရသည်။

“အို”

မူနီနဲ့သာ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး စုဝိုင်းသွားရသလို မျက်နှာ မလှလေးမှာလည်း ချက်ချင်းပင် ရဲပနီမြန်းသွားရကာ အကြည့် များကိုလည်း အမြန်ပင် လွှဲလိုက်ရသည်။

လူရွယ်တစ်ယောက်။

သူမထိုင်နေသည့် စားပွဲနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် သူမလို ထောင့်ကျကျစားပွဲတွင် တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေသော သူသည် မူနီနဲ့သာအား ဘယ်အချိန်ကတည်းက ကြည့်နေသည်

မသိပါ။

စူးရှတောက်ပသော မျက်ဝန်းတွေနှင့် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသော သူ့ထံ မှန်နံ့သာအကြည့်လေးများ မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်ရှိသွားရတော့ သူ၏ အကြည့်စူးစူးတောက်တောက်ကြီးတွေ နှင့် မျက်ဝန်းချင်း အကြည့်တွေဆုံသွားရလေသည်။

ဟင်။

တည်ကြည်စူးရှလွန်းသော သူ့အကြည့်စူးစူးတွေကြောင့် မှန်နံ့သာမှာ ရင်ခုန်သံတွေ တဒိတ်ဒိတ်အခုန်မြန်လာကာ ခြေဖျား လက်ဖျားလေးများ အေးစက်လာရသည်။

ဤစမ်း၊ ဒီလူ ဘယ်လိုလူပါလိမ့်။ ခုမှမြင်ဖူးတွေ့ဖူး သည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကြည့်သည့်အကြည့်တွေထဲ ဒီလောက်ပဲ စူးစူးနှင့်နှင့် နိုင်ရသည်တဲ့လား။

တကယ်ဆို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဒီလိုကြည့်ဖို့ မကောင်းဆိုတာ ဒီလူ သိသင်သလို သူ့အကြည့်တွေကြောင့် တစ်ဘက် မိန်းကလေး အနေခက်မည်ဆိုတာ သူ့သိဖို့ကောင်းပါ၏။

အင်း မသိတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဖြစ်ချင်းဖြစ် ဒီလူ တမင်မသိဟန်ပြုကာ ခေါ်တော့အားနှင့် လူကို အားမနာတမ်း ဝေးစိုက်ကြည့်နေပုံက မှန်နံ့သာစိတ်ကို ချေ့မရဲ ဖြစ်လာရသည်အထိပင်။

စားပွဲဝိုင်းတစ်လုံးတွင် သူတစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေ သည်ကို ကြည့်ရတာနှင့် ဒီလူသည် မွေးနေ့ပွဲ သူတစ်ယောက် တည်း လာသည်ဆိုတာလည်း ခန့်မှန်းလို့ရပါ၏။

မှန်နံ့သာသည် မရည်ရွယ်ပါဘဲ သူနှင့်ပတ်သက်သည့် အတွေးများ ရင်ထဲ ဝင်ရောက်လာရသည်။

တစ်ဆက်တည်း ဒီလူနှင့်ပတ်သက်သည့် အတွေးများ ဝင်လာရသော သူမကိုယ်သူမလည်း အံ့ဩမှုတွေနှင့် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားရသည်။

ဘာကြောင့် မှန်နံ့သာသည် ယခုမှမြင်တွေ့ရသည့် သူ့စိမ်းလူတစ်ယောက်အကြောင်းကို တွေးနေရတာပါလိမ့်လို့လည်း မှန်နံ့သာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မကျေမနပ်တွေးနေမိရသည်။

ကိုယ်ကိုယ်ကို အားမလိုအားမရ မကျေမနပ်အတွေးစိတ်
လေးနှင့် သူ့ထံကို မရည်ရွယ်ပါဘဲ သူမအကြည့်လေးများ နောက်
တစ်ကြိမ် ရောက်ရှိသွားရပြန်တော့

“အို”

ဒီလူ သေတော့မှာပါပဲလား။

ယခုထက်တိုင် အကြည့်များ မလွဲသေးဘဲ သူမအား
စူးစူးနှင့်နှင့်ကြီး ကြည့်နေပုံက သူ့မျက်နှာကြီးကို လက်သည်းနှင့်
ကုတ်ခြစ်ပစ်ချင်စရာမို့ မှန်နဲ့သာသည် နှုတ်ခမ်းလေး အလိုလို
စုလာရပြီး မျက်စောင်းလှလှလေးတစ်ချက်ကလည်း သူ့ထံကို
အလိုလိုရောက်ရှိသွားရသည်။

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း”

မထင်မှတ်ဘဲ မှန်နဲ့သာထံမှ ပျံဝဲလာသော မျက်စောင်း
လှလှလေးကြောင့် နေသူရိန်၏မျက်နှာချောချောကြီးမှာ ပြုံးယောင်
သမ်းသွားရာမှ သဘောတကျနှင့် ခပ်လွန်လွန်ရယ်မောမိလိုက်
သည်။

ဖြူစင်လိုက်တာ။

သည်မိန်းကလေးပုံစံက ဘယ်လောက်များ ရိုးသားဖြူစင်
လိုက်သလဲဆိုတာ။ သူ၏လွန်သွားရသော အကြည့်များကြောင့်
သူ့အပေါ် မကျေနပ်သလို ကလေးတစ်ယောက်၏ဟန်နှင့်
မျက်စောင်းလေးထိုး၊ နှုတ်ခမ်းလေးစုနေပုံက တကယ့်ကို ပီဘီ
စာလေးငယ်တစ်ယောက်လို ဟန်ဆောင်မှုမရှိ အပြစ်ကင်းစင်လွန်း
နေရသည်ပဲလေ။

သူမပုံစံလေးက မွေးနေ့ပွဲကို လာရသည်ကိုပင် စိတ်မှာ
ရှုပ်ထွေးနေသလိုမျိုး၊ မျက်ခုံးနက်နက်တန်းတန်းလေးက ခပ်ကွေး
ဆွေးလေးကုပ်လျက် စိတ်ကျဉ်းကျပ်နေရသလို နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးစူးစူး
ဆေးကို ဖိကိုက်ထားပုံက နေသူရိန်မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ သူ
ဆွေဖူးသော မိန်းကလေးများနှင့် တခြားစီ အရမ်းကို ဖြူစင်
ရိုးသား ရှင်းသန့်လွန်းနေရသည်ပဲလေ။

ကြည်စင်သော မျက်ဝန်းလေးနှင့် သူမပုံစံလေးက
နေသူရိန်ကို ထူးထူးခြားခြား ဆွဲဆောင်နေရသည့်အဖြစ်။

ကြည့်လေ၊ သူမပုံစံလေးက သူ့အတွက် ဘယ်လောက် များ အသည်းယားဖို့ ကောင်းလိုက်ပါသည်လဲဆိုတာ။

ကြောကြောလေးထိုင်နေသည့် သူမပုံစံက မြင့်မားသော အရပ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူမှန်း သိသာနေရသလို အချိုးကျပြေပြစ် လွန်းသည့် ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်းအလှကလည်း ပြေပြစ် တင့်တယ်လွန်းလျက် ဝင်းဝါသောအသား၊ ကြည်စင်သောမျက်ဝန်း၊ ထူထဲကာပေါ်လွင်သော မျက်ခုံးလေးနှင့် နှုတ်စင်းစင်းလေးက ကကြီးပုံ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးနှင့် လွန်စွာလိုက်ဖက်လှပလွန်းနေရ သည်။

ပျော့ပျောင်းသော ရွှေညိုရောင်ဆံပင်ညှိလေးများကလည်း ပခုံးတစ်လျှောက် ဝဲဖြာလျက် သူမပုံစံလေးက မျက်စိမလွှဲ ငေး ကြည့်ချင်စရာကောင်းအောင် လွန်စွာလှပနေရကာ အဝေးက မြင် ရတာနှင့်ပင် သူမအလှများက ထင်းခနဲ ရှင်းခနဲ ပေါ်လွင်လျက် သူမအလှက မြင်သူတကာကို ဆွဲဆောင်လွန်းနေသည်။

ကြည့်ရတာ သူမလေးလည်း ဒီမွေးနေ့ပွဲကို အဖော်မပါ

တစ်ယောက်တည်း လာရှာသည်ထင်ပါရဲ့။

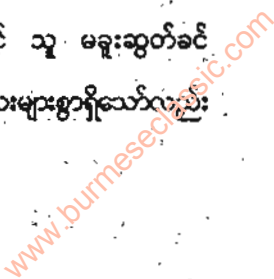
ဒါပေမဲ့ သူမပုံစံလေးက စိတ်မှာ ရှုပ်ထွေးနေသည့်ဟန်။ ဒီလို လူစည်ကားသည့် မွေးနေ့ပွဲကို လာရသည့်အတွက် သူမ ပုံစံက စိတ်လှုပ်ရှားနေသည့်အသွင်။

မူနဲ့အစ်အစ်လေးဖြစ်နေသည့် သူမမျက်နှာလေးကိုကြည့် ပြီး နေသူရိန် မျက်နှာချောချောကြီးမှာ ပြုံးယောင်သမ်းလာရသည့် နှင့်အမျှ သူ့အကြည့်များကလည်း သူမလေးထံမှာ မခွာနိုင်အောင် ရှိလာရသည်။

ကြည့်နေရင်းက နေသူရိန် ရင်ခုန်သံတွေ မြန်ဆန်လာရ သည်။

နေသူရိန်ဆိုတာက မိန်းမချော မိန်းမလှမြင်တိုင်း ရင်ခုန် စိတ်လှုပ်ရှားတတ်သူ မဟုတ်။

ကျိကျိတက်ချမ်းသာသည့် မိဘမျိုးရိုးမှ တစ်ဦးတည်း သောသားဖြစ်နေသည့် နေသူရိန်အနားတွင် သူ မခူးဆွတ်ခင် တတည်းက ညွတ်ချင်နေကြသည့် မိန်းကလေးများစွာရှိသော်လည်း

ဒီလောက် ကြည်စင်ရွန်းလက်သည့် မျက်ဝန်းပိုင်ရှင် ဖြူစင်လွန်းသည့် မိန်းကလေးကိုတော့ နေသူရိန် မတွေ့မမြင်ခဲ့ဖူးပါ။

စီးပွားရေးလောကတွင် နာမည်ရကာ ငွေကြေးကျိတ်ကျိတ် ချမ်းသာသည့် နေသူရိန်သည် မိဘများမရှိတော့ကတည်းက စီးပွားရေးလောကထဲကို ဝင်ခဲ့ပြီး အောင်မြင်သည့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပညာတတ် ရုပ်ချောသလို ငွေကြေးပြည့်စုံချမ်းသာသည့် နေသူရိန်သည် ယောက်ျားပီသသူလည်းဖြစ်သည်။

သည်လို အစစအရာရာ ပြည့်စုံနေသည့် နေသူရိန်အနားတွင် မိန်းမချော မိန်းမလှလေးများစွာ ရှိနေပေမယ့် နေသူရိန်က တော့ဖြင့် နည်းနည်းလေးမှ မတုန်လှုပ်ခဲ့ပါပေ။

နေသူရိန်ဘဝတွင် အသက်သုံးဆယ်ကျော် ယခုအချိန်ထိ အချစ်ရေးဆိုတာကို စိတ်မဝင်စားသလို ဘယ်မိန်းမတစ်ယောက် ကြောင့်လည်း ရင်မခုန်ခဲ့ပါ။

စီးပွားရေးလောကတွင် နာမည်ကောင်းတစ်ခုနှင့် အချိန်

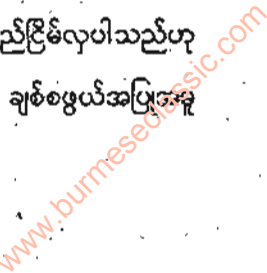
များစွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်မို့ သူ့အတွက် မိန်းကလေးတစ်ယောက် တို စိတ်ဝင်စားဖို့ဆိုတာလည်း အချိန်မရှိခဲ့ပါ။

တစ်နေ့တစ်နေ့ များလှစွာသော အလုပ်များကြားတွင် နစ်နေရသော နေသူရိန်သည် အချစ်ဆိုတာကိုလည်း မစဉ်းစားခဲ့ပါ။

ဒါကြောင့်လည်း သူ့အနားတွင်ရှိနေပါသော မိန်းမချော မိန်းမလှပေါင်းများစွာကို သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေဆိုသည့် အဆင့်က လွဲပြီး အားလုံးကို ထိုအဆင့်ထက်မပိုအောင် နေခဲ့လေသည်။

နေသူရိန်၏ခံယူချက်က ကိုယ်တကယ်မချစ် လက်မထပ် နိုင်ပါဘဲ ဘယ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုမှ သူ့ကြောင့် မထိခိုက် ခနစ်မွန်းစေချင်ပေ။

ထိုခံယူချက်အတိုင်းလည်း နေသူရိန်သည် မိန်းမချော မိန်းမလှလေးများနှင့် ခပ်ကင်းကင်း ရှင်းလင်းစွာနေခဲ့ကာ ကိုယ့် ဆိုယ်ကို အချစ်ရေးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် တည်ငြိမ်လှပါသည်ဟု ဆင်ထားခဲ့သမျှ ခုတော့ ကလေးဆန်ကာ ချစ်စဖွယ်အပြုအမူ

လေးများဖြင့် အပြုအမူလေးများဖြင့် အပြစ်ကင်းစင်လွန်းသည့် သူမလေးကို မြင်လိုက်ရသည့်အခါမှာတော့ တစ်သက်လုံး တည်ငြိမ်ခဲ့ပါသည်ဟု ထင်ထားခဲ့သည့် သူ့နှလုံးသားက လှိုက်ခုန်ပူနွေးလာကာ ရင်ခုန်သံတွေက အတားအဆီးမရှိ မြန်ဆန်လာရသည်။

ထူးဆန်းလိုက်တာ။

သည်အဖြစ်က သူ့အတွက် တကယ်ကို ထူးဆန်းလွန်းသည့် အဖြစ်ပါပဲလား။

ရှေးရေစက်ရယ်လို့ ပြောရမည်လား မသိပါ။ သူမလေးကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိသည့်အဖြစ်က ရင်မှာ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း သူ့အလိုလို ဖြစ်ပေါ်လာရသည့်အဖြစ်။

ကလေးဆန်ကာ ဖြူစင်ရှင်းသန့်လွန်းသည့် ဒီမျက်နှာလှလှလေးကို မြင်လိုက်သည့်ခဏမှာပင် သူ့ရင်ခုန်သံတွေက ထိန်းချုပ်ရ ခက်လာရကာ ဆယ်ကျော်သက် လူပျိုပေါက်လေး တစ်ယောက်လို ရင်မှာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားလာရသော ကိုယ့်အဖြစ်ကို

တိုယ်လည်း နေသူရိန် ရယ်ချင်သွားရသည်။

သည်ခံစားချက်တွေက သူ့ဘဝမှာ ဒီတစ်ခါသာ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် ခံစားမှုများ။

သူ့ခံစားချက်တွေကို ဘာမှမသိသည့် သူမလေးကတော့ သူ၏အကြည့်လွန်သွားရမှုကိုပင် ကလေးတစ်ယောက်၏ စိတ်ဆိုးသွားဟန်နှင့် နှုတ်ခမ်းလေးစု၊ မျက်စောင်းလေးထိုးလိုက်ပုံက သူ့ရင်ထဲ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် အချစ်များကို ပိုမိုရှင်သန်တိုးလာစေရသည်ဆိုတာ သူမလေးကတော့ သိလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

သိနေသည့် သူ့မှာသာ တစ်ဖက်သတ်ခံစားချက်တွေဖြင့် ခင်မှ ဝေဒနာခံစားမှုများကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ကျိတ်၍ သဘောအရင်း ဒီမိန်းကလေးသည် တစ်ချိန်မှာ သူ၏ကြင်သူသက်ထား ချစ်စနိုးလေးဖြစ်စေရမည်ဟူ၍လည်း စိတ်မှာ တစ်ခါတည်း ချစ်မြတ်ချက်ချလိုက်မိသည့်အဖြစ်ကို သူမလေးသာသိပါက သူ့အား ဘယ်လောက်များ ဒေါသဖြစ်ရှာလိုက်မည်ဆိုတာတွေးရင်း နေသူရိန် ပြီးမိသွားရသည်။

နေသူရိန်မှာ မှန်နံ့သာကို အကြည့်မလွဲ မျက်တောင်မခတ်
ငေးစိုက်ကြည့်ရင်းက သူ့အတွေးများကို သူ သဘောကျနေရသည်
မို့ တည်ကြည်ခန့်ညား ချောမွေ့သော သူ့မျက်နှာချောချောကြီးမှာ
အပြုံးဟဟအသွင်နှင့် ရှိနေရသည်။

ထိုစဉ်

“ကိုနေသူရိန်”

“ကြည့်စမ်း၊ ဒီမှာလာပြီး တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေ
တာပေါ့လေ၊ နွယ်နီမွေးနေ့ပွဲကိုလာတာ နွယ်နီတို့နဲ့လည်း ပျော်ပျော်
ရွှင်ရွှင် မနေဘူးကွာ”

သူ့အနားသို့ ရောက်လာသော မွေးနေ့ရှင် နွယ်နီ၏ စကား
ကြောင့် နေသူရိန်သည် အားနာသွားရသလို မွေးနေ့ရှင်ဖြစ်သည့်
နွယ်နီအားကြည့်လိုက်ပြီး

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း နွယ်နီကလည်းကွာ၊ ကိုယ် ဒီလို
နေတတ်တာလည်း သိရဲ့သားနဲ့၊ နွယ်နီမွေးနေ့ပွဲကိုလာတာ
ကျေနပ်ပေးပါ”

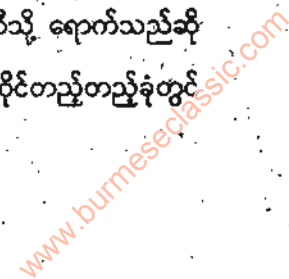
“အဟင်း ဟင်း ဟင်း ကောင်းပါပြီရှင်၊ ကောင်းပါပြီ၊
နွယ်နီမွေးနေ့ပွဲကို အခုလို ကိုနေသူရိန် လာအားပေးတဲ့အတွက်
နွယ်နီက ကိုနေသူရိန်ကို ကျေးဇူးတင်နေတာပါနော်၊ ဒါနဲ့ ကိုနေသူရိန်
တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေရတာ စကားပြောဖော်လည်း မရှိဘူး၊
ပျင်းနေမှာပေါ့၊ နွယ်နီတို့နဲ့အတူ ထိုင်ပါဆိုတော့လည်း မထိုင်ဘူး”

“ရပါတယ် နွယ်နီ၊ ကိုယ်က ဒီလိုတစ်ယောက်တည်း
နေရတာကို ကြိုက်လို့ပါ”

“ဟုတ်ပါပြီရှင်၊ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ တစ်ယောက်တည်း
မထိုင်ဘဲနဲ့ နွယ်နီတို့နဲ့အတူ ဟိုဘက်ပိုင်းကို လိုက်ထိုင်ပေးပါဦး
နော်၊ ကိုနေသူရိန်ကို နွယ်နီသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်
ဦးပါ”

မွေးနေ့ရှင် နွယ်နီ၏ မရမကခေါ်ဆောင်မှုကြောင့် နေသူရိန်
စာ မှန်နံ့သာထိုင်နေရာ စားပွဲဆီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

နေသူရိန်မှာ မှန်နံ့သာရှိရာ စားပွဲဆီသို့ ရောက်သည်ဆို
အိပ် သူသည် မှန်နံ့သာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တည့်တည့်ခုံတွင်

ဝင်ထိုင်လိုက်လေသည်။

မုန်နံသာမှာ သူမနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်တည့်တည့်တွင် လာထိုင်သည့် နေသူရိန်ကို မျက်ခုံးနက်နက်လေးကုပ်ကွေးထာကြည့်လိုက်မိသည်။

“ကိုနေသူရိန်ကို နွယ်နီသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ ဒါက နွယ်နီအချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေလေ၊ သူက သင်တို့က သူက မုန်နံသာတဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ မုန်နံသာဆိုတဲ့ နာမည်လေးက ကဗျာဆန်သလို လူကလည်း နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ကဗျာဆန်ဆန်လေး လှတယ်”

“အို”

ယခုမှ တွေ့မြင်သိရပါသည့် လူတစ်ယောက်က သူမအား နွယ်နီနှင့် သင်တို့တွေ့ တည်ကြည်စွာရှိသော အကြည့်တွေနှင့် သူမအလှကို ပြောင်ချိုးကျူးလိုက်သည့် နေသူရိန်စကားကြောင့် မုန်နံသာ မျက်နှာလေးတစ်ခုလုံး ရဲပလျက်၊ ရှက်စိတ်များ

မုန်နံသာ တစ်ကိုယ်လုံးကို စီးဝင်ပျံ့နှံ့သွားရသည်။

သည်လူတော့ တော်တော် အလိုကန်းဆိုးမသိသည့် လူ

တစ်လား။ ယခုမှ တွေ့မြင်သိရသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို

အလိုမျိုး ပြောရသည်တဲ့လား။

ရှက်စိတ်တွေနှင့် မုန်နံသာ အကြည့်စူးစူးလေးက သူထံ

သို့ ရောက်ရှိသွားတော့ သူမအား ရိုဝေစူးရှသော မျက်ဝန်းများဖြင့်

အပြုံးပြုံးငေးစိုက်ကြည့်နေပါသော နေသူရိန်၏အကြည့်များနှင့်

မျက်ဝန်းချင်း အားပြိုင်ဆုံသွားရသည်။

မုန်နံသာရင်တွေ တဖျပ်ဖျပ်ခနဲသွားရသည်။ ကြည့်စမ်း

မိမိ။ ဒီလူ သူမကို ဘယ်လိုကြည့်နေပါသလဲ။ မုန်နံသာမှာ

မျက်နှာလေး မဖော်ရဲတော့အောင် ပို၍အရှက်သည်းသွားရသည်။

ကြည့်လေ။

သူ့အကြည့်တွေက သူမအပေါ် ဘယ်လောက်များ စူးစူး

အနက် ရှိနိုင်လွန်းသည်ဆိုတာ။

မုန်နံသာဘဝတွင် ဘယ်ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်

ပတ်သက်ကာ ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းမျိုး မရှိခဲ့သမျှ ခုတော်
အကြည့်ရဲရဲနှင့် ကြည့်တတ်သည် သူ့အကြည့်နှင့် သူ့စကားတွေ
ကြောင့် ရင်မှာ တသိမ့်သိမ့် လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။

နွယ်နီနှင့် သင်္ဃန်းတော့ မှန်နဲ့သာနှင့် နေသူရိန်တို့
ထူးခြားမှုကို မသိဟန်ပြုကာ အပြုံးများနှင့် သူတို့နှစ်ဦးကို ကြည့်
ပြီး

“မှန်နဲ့သာလည်း မှတ်ထားနော်၊ ဒါ ကိုနေသူရိန်တို့
ကိုနေသူရိန်က”

“ကျွန်တော်က ကုမ္ပဏီမှာအလုပ်လုပ်ပါတယ်၊ သူ့
ကုမ္ပဏီမှာကပ်ပြီး အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ကျွန်တော့်ကို မှန်နဲ့သာ မိတ်
အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုချင်ပါ့မလား မသိဘူး”

“ဟင်”

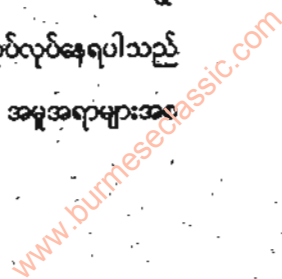
နွယ်နီထံမှ မိတ်ဆက်စကားမှမဆုံးသေး။ နွယ်နီစကား
ကို ကြားဖြတ်ကာ ဝင်ပြောလိုက်သည့် နေသူရိန်၏စကားကြောင့်
မှန်နဲ့သာမှာ တအံ့တဩနှင့် သူ့ကိုကြည့်မိသွားရသည်။

သူများကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်ရပါသည်ဆိုတဲ့ စကားက
သူတို့က ကိုယ်တိုင်ဖွင့်ပြော၍သာ မှန်နဲ့သာ ယုံရပါသည်။ သူ
စကားနှင့် သူပုံစံကတော့ ယုံရခက်ခက်။

ချောမောသန်ပြန်ကာ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်
အလုပ်အပြင်နှင့် တည်ကြည်ခန့်ညားလွန်းသော သူ့ရုပ်သွင်နှင့်
သူ့အမူအရာ သူပုံစံများက သူများကုမ္ပဏီမှာ ကပ်ပြီး အလုပ်လုပ်
နေရသူတစ်ယောက်တဲ့လား။

ကြားရသမျှ မယုံနိုင်စရာဖြစ်ပေမယ့် မယုံလို့ကလည်း
မရပါ။

တချို့ဆို လုပ်ရသည့်အလုပ်နှင့် ရုပ်ရည်က မလိုက်ဖက်
အောင် ဘဝပေးအကျိုးမကောင်းသူများကိုလည်း မှန်နဲ့သာ မြင်
အတိုင်းပေးပါသည်။ ယခု သူမရှေ့က သူသည်လည်း သူ့ရုပ်ရည်
အတတ်ထိုင်တတ်ပုံနှင့် တခြားစီ မလိုက်ဖက်အောင် ဘဝအကျိုး
မကောင်း၍ သူများကုမ္ပဏီမှာကပ်ပြီး အလုပ်လုပ်နေရပါသည်
ဆို၍သာ ယုံရပါမည်။ သူပုံစံ သူ့အပြောအဆို အမူအရာများအလ

အားလုံးသည် ပညာတတ် ပိုက်ဆံချမ်းသာသည့် သူငှာ
တစ်ယောက်၏ သွင်နှယ်။

ထိုအသွင်တွေနှင့် မလိုက်ဖက် မတင့်တယ်သည့် သူ
ဘဝကိုကြားပြီး မှန်နဲ့သာ သူ့အပေါ် သနားကရုဏာဖြစ်သွား
သည်။

ဒါကလည်း မှန်နဲ့သာ၏ ပင်ကိုနူးညံ့သောစိတ်ထား
ကြောင့်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ပန်းလေးတစ်ပွင့်လို နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မှန်နဲ့သာသည်
လူကတင် နူးနူးညံ့ညံ့နှင့် လှပသည်မဟုတ်ပါ။ သူ့မ၏စိတ်
သဘောထားသည်လည်း လူတစ်ဖက်သားအပေါ် သနားကြင်နာ
ကရုဏာဖြစ်တတ်သူဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့်လည်း မှန်နဲ့သာသည် စောစောက သူ့အပေါ်
မကြည်မလင်ဖြစ်ရသည့် စိတ်များပင် ပျောက်ကွယ်လျက် ထို
အစား သူ့အပေါ် သနားကရုဏာ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်လေးများ
တိုးဝင်လျက် သူ့အား အကြည့်ခပ်ငေးငေးလေးဖြင့် ကြည့်မိသွား

သည်။

မွေးနေ့ပွဲကအပြန်မှာတော့ မှန်နဲ့သာရင်ထဲ နေသူရိန်ဆို
သည့် လူတစ်ယောက်၏ အကြောင်းက ရင်ထဲ မဖိတ်ခေါ်ပါဘဲ
အလိုလိုပါလာခဲ့ရသည်။

အခန်း (၄)

“မူနံနံသာ မင်းကိုတွေ့ချင်လို့တဲ့၊ လူတစ်ယောက် လိုက်ရှာနေတယ်”

“ဘယ်သူလဲ”

“မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ပုံစံကတော့ ခပ်ချောချော ခပ်မိမိပဲ အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ မူနံနံသာ”

“ဘယ်သူလဲ၊ ကိုယ်မှမတွေ့သေးတာ”

နိဗ္ဗိတကားကို မူနံနံသာသည် စဉ်းစားမရသလို မျက်မှောင် ကြွတ်ကာ ဖြေလိုက်သည်။

“ကဲ ဒါဆို ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်း သွားကြည့်လိုက်”

ဦး မူနံနံသာ၊ ကင်တင်းမှာ သူရှိတယ်”

မူနံနံသာမှာ ဘယ်သူများ သူမကိုရှာနေပါလိမ့်ဟူသော အတွေးလေးနှင့် ကင်တင်းသို့လျှောက်လာခဲ့ရာ

“မူနံနံသာ”

“ရှင်”

မူနံနံသာမှာ သူမနာမည်ကို နောက်ပါးမှ တီးတိုးခေါ်လိုက်သံကြောင့် ကိုယ်လေး ဆတ်ခနဲတွန့်တုန်သွားရသလို သူမ အကြည့်လေးများကလည်း နောက်ပါးဆီသို့ ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိ သွားရာ

“ဟင်”

မျက်ဝန်းလှလှလေး ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားရတဲ့အထိ မူနံနံသာ အံ့ဩသွားရသည်။

မြတ်စွာဘုရား။

သူမနောက်ပါးတွင် မားမားကြီးရပ်လျက် မတည်မပြိုး အကြည့်စူးစူးကြီးတွေဖြင့် သူမအား ကြည့်နေပါသော နေသူရှိန်။

မုန်နံ့သာမှာ မထင်မှတ်သည့်လူကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် အံ့ဩမှုတွေနှင့် မှင်တက်သွားရာမှ ရင်တွေလည်း တဒိတ်ဒိတ်နှင့် ဆောင့်ခုန်လာရကာ သူ့အား ဘာပြောရမှန်းလည်း မသိအောင် ဖြစ်သွားရသည်။

“ဦးနေသူရိန်”

သူ့မှာမည်အား အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ခေါ်ကာ သူ့အား မြင်၍ အံ့ဩနေရသော မုန်နံ့သာကိုကြည့်ပြီး နေသူရိန်၏ တည်ငြိမ်ခန့်ညားသော မျက်နှာကြီးမှာ ပြုံးဟဟအသွင်ရှိလာကာ

“အဟွန်း မုန်နံ့သာကြည့်ရတာ ကျွန်တော့်ကိုတွေ့လိုအံ့ဩနေတယ်နဲ့တယ်”

“ဟိုလေ ရုတ်တရက်ဆိုတော့”

“ဘာလဲ အံ့ဩသွားတယ်ပေါ့”

“အို”

ဆေးကျောင်းသူဖြစ်သော မုန်နံ့သာထံ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမရှိပါဘဲ ရောက်ရှိလာသော နေသူရိန်ကို မုန်နံ့သာမှာ အံ့ဩရိပ်သမ်း

နေသော ကြည်စင်စွန်းလက်နေသည့် မျက်ဝန်းပြာလဲ့လဲ့ကြီးနှင့် ခပ်ငေးငေးလေးကြည့်လာသော မုန်နံ့သာအား နေသူရိန်သည် ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေနှင့် ပြန်ကြည့်ရင်းက ရင်မှာ တသိမ့်သိမ့်တုန်ခါလာရသည်။

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် မုန်နံ့သာ”

“ရှင် ဘာအတွက်လဲ”

“မုန်နံ့သာ မဖိတ်ခေါ်ဘဲ အခုလို မုန်နံ့သာဆီကို ရောက်လာတဲ့အတွက်ပေါ့”

“အို”

သူ့စကားကို သူမ ဘာပြန်ဆိုရမှန်း မသိပါ။

ရှက်ရွံ့အားနာသွားရသလို ခေါင်းလေးငုံဆင်းသွားရသည့် မုန်နံ့သာကိုကြည့်ပြီး နေသူရိန်ရင်ထဲ ချစ်ခြင်းတွေ ပို၍ လှိုက်ပြာတက်လာရသည်။

“ဟို ထိုင်ပါလေ ဦးနေသူရိန်”

“ကျွန်တော်လာတာ မုန်နံ့သာအတွက် အနှောင့်အယှက်

မဖြစ်ပါဘူးနော်”

“မဖြစ်ပါဘူး ဦးနေသူရိန်၊ ထိုင်ပါ”

ခုံတစ်လုံးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်းက သူ့အား မျက်လွှာလေး ချကာ ဖြေနေသည့် မှုန်နံ့သာကို နေသူရိန် ကြည့်မဝနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

ဖူးဖူးစင်စင်နှင့် ကြည်စင်နုထွေးလွန်းသည့် မျက်နှာလေး က ဘယ်မျှချစ်ဖို့ကောင်းနေရပါသည်ဆိုတာ။

အကြောစိမ်းလေးများပင် မြင်နေရသည့် ဝင်းဝါသော အသားပေါ်တွင် ပန်းသွေးနုရောင် စာအပါးလေးတွေကို အထပ် ထပ်ကပ်ကာ ချုပ်ထားသည့် အင်္ကျီလေးက သူမနှင့် လွန်စွာ လိုက်ဖက်နေရုံမက နေသူရိန် မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ ကလေး တစ်ယောက်လို အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းနေရသည်မို့ နေသူရိန်သည် မှုန်နံ့သာထံမှ အကြည့်များကို မလွှဲနိုင်အောင် ရှိနေရလေသည်။

ချစ်သည်ဆိုတဲ့စကားက သူ့အတွက် မလုံလောက်နိုင် တော့ပါ။ သိပ်ချစ်ပါသည်ဆိုတဲ့စကားနှင့် ရင်မှာ နှင်နှင်သည်းသည်း

ချစ်သွားခဲ့ရသော နေသူရိန်မှာ မှုန်နံ့သာကို သိပ်ချစ်လွန်း၍လည်း သူမရှိရာကျောင်းကိုပင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော်လာလို့ မှုန်နံ့သာ စာသင်ပျက်သွားပြီနဲ့တူ တယ်”

“ရပါတယ် အခုလေးတင် အတန်းပြီးသွားတာ”

“ဒါဆို ဘေးသေးတာပေါ့၊ ဪ ဒါနဲ့ မှုန်နံ့သာ”

“ရှင်”

“ကျွန်တော့်ကိုတော့ စိတ်မဆိုးပါဘူးနော်”

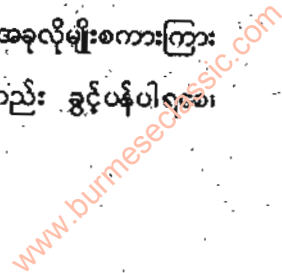
“ဘာလဲ ဦးနေသူရိန်”

“မှုန်နံ့သာရှိရာကို ကျွန်တော် ရောက်လာလို့လေ”

“ဒါ စိတ်ဆိုးစရာမှမဟုတ်ဘဲ”

“တကယ်လား၊ ဟာ တော်လှေးတာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော့်

မှာဖြင့် စိတ်ပူလိုက်ရတာ၊ မှုန်နံ့သာဆီက အခုလိုမျိုးစကားကြား ခဲ့ပဲ စိတ်အေးရတော့တယ်၊ တစ်ဆက်တည်း ခွင့်ပန်ပါရအေး။

ကျွန်တော် မှုန်နံ့သာဆီ အခုလို မကြာခဏ လာလည်လို့ရမလား ဆိုတာ”

“ရပါတယ်”

“ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ”

“ရှင်”

“အဟွန်း မှုန်နံ့သာ ခွင့်ပြုတဲ့အတွက်လေ”

“အို”

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း”

နှုတ်ခမ်းလေးဟကာ ရှက်ယောင်ဝဲဝဲ မျက်ဝန်းလေးနှင့် ခေါင်းလေးငုံဆင်းသွားရသော မှုန်နံ့သာကို နေသူရိန်သည် အသည်း ယားယားကြီး ဖြစ်သွားရလေသည်။

မှုန်နံ့သာမှာ သူမအား ဘာစကားမှမဆိုဘဲ အပြုံးချော ချောကြီးနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေသော နေသူရိန်၏အကြည့်တွေကြောင့် လူက သူ့ရှေ့တွင် အနေရခက်လာရသည်လို သူ့ရှေ့တွင်ရှိနေသည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မလုံမလဲဖြစ်လာရသည်မို့ မျက်လွှာလေးချ

လျက် ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ငုံထားမိလိုက်သည်။

သူမရင်ထဲမှာတော့ နေသူရိန်၏ အပြုအမူများအတွက် အံ့ဩနေရတော့သည်။

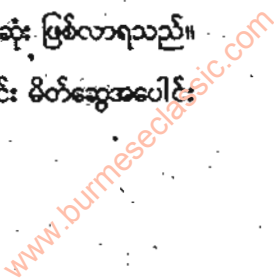
နေသူရိန်ဆိုသည့်လူကို မှုန်နံ့သာသည် သူမထံ အခုလို ရောက်လာလိမ့်မည်လို့ မထင်ခဲ့ပါ။

ယခု မထင်ထားသည့်လူက သူမထံ ရောက်ရှိလာရုံမက သူ့အကြည့်နှင့် အပြောတွေက သူမအပေါ် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေ သည့်နယ် ဆိုလာသည်အခါမှာတော့ မှုန်နံ့သာ၏ နှလုံးသားနုနု ဆွေးဆွေးလေးသည်လည်း အလိုလိုလှုပ်ရှားလာရပြီဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့်လည်း မှုန်နံ့သာသည် သူနှင့်အကြည့်ချင်းမဆုံ ဘဲ မျက်နှာလေးကို ခပ်လွဲလွဲလေးထားရင်းက ခေါင်းငုံ့နေလိုက် သည်။

ဒါကိုပင် မချင့်မရဲနှင့် အသည်းယားယားဖြစ်ရသူ နေသူရိန်မှာ သူ့အဖြစ်ကို သူလည်း သနားလို့မဆုံး ဖြစ်လာရသည်။

သည်အဖြစ်တွေကိုသာ သူ့သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေအပေါင်း

အသင်းများသိပါက ဘာပြောကြမည်မသိပါ။

ပြောလည်း ပြောကြပါစေတော့၊ သူ့ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါ။ သူ့အနားမှာ အရွယ်စုံ အလှစုံ မိန်းမချောမိန်းမလှပေါင်းများစွာ ရှိပါလျက်နှင့် ထိုမိန်းမလှတွေကို တစ်ယောက်မှ ဂရုမစိုက်ခဲ့သမျှ ယခု သူမနှင့်ကျတော့ သူ့အဖြစ် ပြောင်းပြန်။

ကလေးဆန်သည် သူ့မကို တွေ့ပြီးမှ သူလည်း လူငယ်တစ်ယောက်လို ကလေးဆန်ဆန် ပြုမူနေရသည့်အဖြစ်များက ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ် နေသူရိန်သည် ကြည်နူးစိတ်နှင့် ရယ်ချင်လာရသည်။

ဪ ကလေးဆန်သော ချစ်သူကိုမှ ချစ်မိသွားရတော့လည်း သူသည်လည်း ကလေးဆန်ရတော့မည်ပေါ့။

ကိုယ့်ဆီလာသည် ဧည့်သည်ကို ဧည့်ခံရမှန်းမသိနုတ်ဆိတန်နေသော မှုန်နဲ့သာကို နေသူရိန်သည် အားမလိုအားမရဟန်နှင့် ငေးစိုက်ကြည့်မိသွားရသည်။

သူ့ချစ်ရပါသော ချစ်သူလေးသည် သိပ်ကိုဖြူစင်ရိုးသား

သူလေးပါလားဆိုသော အသိက သူ့ရင်ကို ပို၍ ကြည်နူးကြည်နူးစေရသည်။

နေသူရိန်ထံမှ အခုလို အခွင့်အရေးမျိုး လိုချင်ကြသည့် နေချောပေါင်းများစွာရှိပေမယ့် ယခု သူ့ရှေ့က မှုန်နဲ့သာဆိုသည့် သူ့လေးကတော့ဖြင့်...။

သက်မမောတစ်ချက်ကို နေသူရိန် ခပ်ပြင်းပြင်း ရှိုက်ထုတ်နိုင်မိသည်။ ဒီနောက် သူ၏ တည်ကြည်စူးရှသော အကြည့်က မှုန်နဲ့သာထံ ရောက်ရှိသွားပြီး

“မှုန်နဲ့သာ”

“ရှင်”

“ကျွန်တော်ရောက်လာလို့ မှုန်နဲ့သာ စိတ်ညစ်နေလား”

“ဟင်”

“ဟင့်အင်း မဟုတ်ပါဘူး”

နေသူရိန်အမေးကြောင့် မှုန်နဲ့သာ သူ့ကိုအားနာသွားရ

သည်။ တကယ်ဆို သူ့မဘက်က ကိုယ့်ဆီလာသည် ဧည့်သည်

တစ်ယောက်အပေါ် ဒီထက်မက တာဝန်ကျေသင့်ပါ၏။

ခုတော့ သူ့ကိုရှေ့ထားကာ သူမတွင် စကားတွေ သလို။ သေချာသည်က သူမ သူ့ကြောင့် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်နေခြင်းဆိုတာပင်။

“မူန့်န့်သာဆီကို ကိုယ် မကြာခဏ လာလည်မယ်ဆိုတာ ဘုရားရေ

ကြည့်စမ်းပါဦး။

သူ့ကိုယ်သူ ကျွန်တော်လို့ ပြောနေရာမှ ကိုယ်လို့ လာတာကြောင့် မူန့်န့်သာ မျက်နှာလေး ရဲသွားရသည်။

ဒါကို သူက သတိမထားမိဘဲ

“ပြောလေ မူန့်န့်သာ၊ ကိုယ် လာလို့ရမလားဆိုတာ သည်လူ ဇွတ်ကြီးပါပဲလား။

“ဟို ကျွန်မက ကျောင်းတက်နေတာဆိုတော့”

“ဒါ ကိုယ့်ကို မလာစေချင်လို့ တားတဲ့သဘောပေါ့”

“မူန့်န့်သာ”

“ဟို အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့်”

“ကျွန်မအားတဲ့အချိန်တော့ တွေ့လို့ရပါတယ်”

“အခုလိုတွေ့ခွင့်ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မူန့်န့်သာ၊

ဒါပေမဲ့ ကိုယ်လာရင် မူန့်န့်သာ ကိုယ့်ကို ရှောင်မနေရဘူးနော်”

“အို”

သူ့စကားက ဘာပါလိမ့်။ သူနှင့်သူမ၏ ရင်းနှီးပတ်သက်

မှုက ဘာမို့ သူ ဒီစကားပြောရသည်ဆိုတာ မသိပေမယ့် သူမ

အပေါ် ပြောဆိုနေသည့် သူ့စကားတွေကတော့ သူမနှင့်သူ ဟိုး

အတည်းက ခင်မင်ရင်းနှီးလာသလိုမျိုး တရင်းတနီးမှ တကယ်

ဆို တရင်းတနီး နွေးထွေးလှိုက်လှဲလွန်းနေတာကြောင့် မူန့်န့်သာ

အနောက်လာရမှုနှင့်အတူ မျက်နှာလှလှလေးမှာလည်း သူ့ရှေ့တွင်

အေးတတ်အောင် ရှိလာရသည်။

“ဟိတ် ဘယ်လိုလဲကွ၊ ကိုယ့်ကို စကားမပြောတော့

သူလား၊ ဒီလိုပဲ ကိုယ့်ဆီလာတဲ့ ဧည့်သည်ကို ထားတော့မှာ

လား။

အင်း ဒါတော့ သူမဘက်က လိုသွားသည်ထင်ပါစမ်း
တကယ်ဆို သူမအနေနှင့် ကိုယ့်ဆီလာသည့် ဧည့်သည်တစ်ယောက်
အပေါ် ဒီထက်မက ဧည့်ဝတ်ကျေသင့်သည် မဟုတ်ပါလား။

“ဦးနေသူရိန် တစ်ခုခုစားလေ၊ ဘာစားမလဲဟင်”

“အဟွန်း နေပါစေဗျာ၊ ကိုယ်က မှန်နဲ့သာကို အလကား
စတာပါ။ တော်ကြာ ဒီဧည့်သည် လာရှုပ်တယ်၊ နောက်လာရင်
မတွေ့မှဘဲဆိုပြီး ကိုယ့်ကို အတွေ့မခံဘဲ နေနေပါဦးမယ်”

“ဟင်”

ပြီးဟဟအသွင်နှင့် ဆိုလိုက်သည့် သူ့စကားက ဘာထက်
လိုမို့ မှန်နဲ့သာ နှလုံးသားလေး လှုပ်ခါသွားရသလို မျက်နှာလေး
မှာလည်း ရံပတောင်းခတ်သွားရသည်။

“ပြောလေ၊ ကိုယ့်ကို ရှောင်နေမှာလား မှန်နဲ့သာ”

စကားကို ချည်ပြီးတုပ်ပြီး အပိုင်ပြောကာ သူ လူလည်
ကျပ်ကြောင့် မှန်နဲ့သာ နှုတ်ခမ်းလေး အလိုလိုစုလာရပြီဖြစ်သည်။

ကြည့်စမ်း။

လူကြည့်တော့ ရိုးပုံရိုးလက်နဲ့ လူက စကားကို ဒီလောက်
ပြောတတ်သည်တဲ့လား။

စကားပြော ဘယ်လောက်လိမ္မာပါးနပ်လိုက်သည်လဲဆို
တာ လူကို မလှုပ်သာအောင် စကားနှင့်တုပ်နှောင်လိုက်ပုံကြောင့်
မှန်နဲ့သာမှာ သူ လူလည်ကျပ်ကို စိတ်တိုသွားရသလိုမျိုး မျက်စောင်း
လေးဝင့်ကာ သူ့အား ကြည့်လိုက်ရင်းက

“ကျွန်မ ရှောင်နေရင်ရော ဦးနေသူရိန်က မလာတော့

ဘူးလား”

“အဟွန်း ဒါတော့ ကိုယ် အာမ မခံနိုင်ဘူးဗျ၊ ဘာဖြစ်
သို့လဲဆိုတော့ ကိုယ့်စိတ်တွေက မှန်နဲ့သာဆီ အမြဲရောက်နေလို့
လေ”

သေလိုက်ပါတော့ မှန်နဲ့သာဟုသာ မှန်နဲ့သာ သူမကိုယ်
သူမ စိတ်မှာ ကျိန်လိုက်မိတော့သည်။

တကယ်ဆို သူ စကားတတ်တာကို သူမ မသိမဟုတ်

ပါ။ သိပါလျက်နှင့် မှန်နဲ့သာ သူ့အား မခံချင်အောင်ပြောလိုက်
မိသည့် စကားက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်၍ပတ်မီစေရသည်မို့ မှန်နဲ့သာ
ရှက်မျက်နှာရဲရဲလေးဖြင့် နေသူရိန်အား စကားမဆက်ရဲအောင်
ဖြစ်သွားရသည်။

နေသူရိန်မှာ မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့်အတူ နှုတ်ဆိတ်သွားရ
သော မှန်နဲ့သာကိုကြည့်ပြီး ရင်ခုန်သံတွေက မြန်လာရသည်။

သူ့အဖြစ်က မှန်နဲ့သာနဲ့တွေ့မှ အရူးပေးရတော့မည့်အဖြစ်၊
သူ့ကို ဂရုမစိုက်သလို အလေးမထားသလို ပုံစံလေးနှင့် ကလေး
ဆန် ဆိုးချင်သော မှန်နဲ့သာကို နေသူရိန် နှလုံးသားက မြတ်မြတ်
နိုးနိုး ချစ်မိသွားပါပြီဆိုကတည်းက သူမကို အရူးပေးရတော့မည့်
အဖြစ်ကို နေသူရိန် ကြိုပြီးတွေးထားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ချစ်သူကတော့ သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက် အတွေးများကို
သိမည်မဟုတ်ပါ။ မသိသလို ကလေးတစ်ယောက်၏ အပြစ်
ကင်းစင်သည့် မျက်နှာလေးနှင့် မချင့်မရဲဖြစ်ချင်စရာ သူမ အပြု
အမူများက တော်ရုံရင်မခုန်တတ်သည့် သူ့ကိုပင် ရင်ခုန်သံတွေ

မြန်လာစေရုံမက သူ့အချစ်များကိုလည်း ထိန်းချုပ်ရခက်အောင်
ထားစေရသည်။

“မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကို မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လိုရော အသိ
အမှတ်ပြုရဲ့လား”

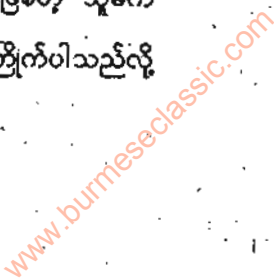
“ပြုပါတယ်”

မိတ်ဆွေအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုပါလို့လည်း ပြောလို့မရ
အတိုင်း ပြုပါသည်လို့ပင် မှန်နဲ့သာ သူ့အား ပြောလိုက်ရ
တော့သည်။

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း အသိအမှတ်ပြုတဲ့သူကလည်း
ကိုယ်ရောက်လာတာကို မကြိုက်သလိုလို့နဲ့”

ဒီလူတော့ တဆိတ် လွန်ပြီထင်ပါရဲ့။

သူနှင့်သူမဆိုတာက မိတ်တွေအဖြစ်နှင့်တောင် အခုမှ
ခင်ခွင့်ရသူများဖြစ်သည့်အပြင် မိန်းမပျိုလေးဖြစ်တဲ့ သူမက
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် ယောက်ျားတစ်ယောက် လာသည်ကို ကြိုက်ပါသည်လို့
ပြောကြည်ဖြူဖြူ ပြောရမည်တဲ့လား။

နေသူရိန်ဆိုတဲ့လူ ဒီလောက်ပဲ အလိုက်မသိဘူးတဲ့လား၊
မုန်းဖို့ကောင်းလိုက်တာနော်။

မုန်နဲ့သာမှာ နေသူရိန်ကို ဒီလောက်ပဲ အလိုက်မသိရတဲ့
မလားဆိုကာ စိတ်မှာ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားရသည်။

နေသူရိန်ကတော့ မသိပါ။ မုန်နဲ့သာ မျက်နှာလှလှလေး
ကိုသာ တစ်ချိန်လုံး ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း စကားတွေကို သူကပင်
ဦးဆောင်ပြောသွားသည်မှာ မုန်နဲ့သာသည် သူပြောသမျှ နားထောင်
ရုံသာဖြစ်သည်။

စူးရဲလွန်းသော အကြည့်များကို ရှောင်ရှားရင်း မုန်နဲ့သာ
သည် သူပြောသမျှစကားတွေကို နားထောင်ခဲ့သည်မှာ သူ ဖြစ်
သွားသည်အထိပင်ဖြစ်သည်။

အခန်း (၅)

သည်ရက်များမှာ ရင်ထဲ တအံ့နွေးနွေးနှင့် အခံရခက်ခက်
ကြီး ဖြစ်နေရသူက နေသူရိန်ဖြစ်သည်။

သူရင်အား ထိုသို့ ခံစားမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်က
မုန်နဲ့သာ ဆိုသည့် မိန်းကလေးကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

မုန်နဲ့သာသည် သူ့ရင်ထဲတွင် အချိန်ပြည့်ရှိနေသူလေးမို့
နေသူရိန်သည် သူမမျက်နှာလေးကို မြင်တွေ့ခွင့်ရရန် သူမရှိရာ
ကျောင်းသို့ လိုက်သွားပါသော်လည်း သူ တွေ့ချင်မြင်ချင်သည့်
သူမကိုကား မမြင်မတွေ့ခဲ့ရပါ။

ဘာအကြောင်းပြချက်ရယ်လို့လည်း မရှိဘဲ သူ့အား

တွေ့ခွင့်မပြုသောအခါ နေသူရိန်တစ်ယောက် ဘယ်သူ့ကို ဒေါသ ဖြစ်ရမှန်းမသိ ရင်မှာ ဒေါသတွေသာ ကျိတ်ဖြစ်နေရတော့သည်။

ထိုဒေါသတွေသည် သူမကိုလား၊ သူ့ကိုယ်သူပဲလား ဆိုတာတော့ နေသူရိန်ကိုယ်တိုင် ဝေခွဲမသိတော့ပါ။

သူသိသည်က သူမကို မြင်ချင် တွေ့ချင်စိတ်တွေ ပြင်းပြ နေခြင်းပင်။

သူမလေး သူ့အား ဘာကြောင့် ရှောင်နေပါသည်လဲ။ ထိုအဖြေကို သိချင်လာရလေလေ နေသူရိန်ရင်မှာ ပို၍မချင့်မရဲ အခံရခက်ခက်ကြီး ဖြစ်လာရလေဖြစ်သည်။

သည်မိန်းကလေး ဒီလိုနည်းနှင့် သူ့ကို စိတ်ပျက်အောင် လုပ်လို့ကတော့ ရမည်မဟုတ်သလို သူ့ဘက်ကလည်း သူမကို လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော်...

သူမကတော့ သူ့အတွေးများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်။ သူမ ဘက်က ဒီလိုစိတ်ပျက်အောင်လုပ်ရုံနှင့် သူ လက်လျှော့သွားလိမ့်

သည်လို့ တွေးထင်ထားပုံရပါသည်။

တကယ်တမ်း သူမတွင် ဒီအတွေးသာ ရှိခဲ့ပါက သိပ် နားသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

နေသူရိန်ဆိုတာက ဘယ်အရာကိုမှ လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့ပေး အရှုံးပေးတတ်သူ မဟုတ်ပါ။

ဒါကိုလည်း သူမလေး သိလိမ့်မည်မဟုတ်။ နေသူရိန် ဆိုတာက ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်သလို ကိုယ်လိုချင် သည့် အရာကိုလည်း မဖြစ်မနေ မရရအောင် ဇွဲနှင့်ကြိုးစားရယူ တတ်သူဖြစ်သည်။

ယခုလို မှန်နဲ့သာသည် သူ့အား အတွေ့မခံ ရှောင်ဖယ် နေရုံနှင့် သူ့ဘက်က လက်လျှော့အရှုံးပေးသွားလိမ့်မည်လို့ ထင်နေ ခဲ့တော့ နေသူရိန်အတွက် အခံရခက်စရာဖြစ်သည်။

တစ်သက်မှာ တစ်ခါသာ ချစ်ရသည့် သူရင်ထဲက အချစ် များကို သူမလေး နားလည်လက်ခံလာအောင် သူ့ဘက်က ကြိုးစားရမည်ဆိုတာလည်း နေသူရိန် သိပါ၏။

ချစ်သူထံမှ အချစ်ကိုရရှိဖို့နှင့် ချစ်သူမျက်နှာလှလှလေးကို မြင်တွေ့ဖို့အတွက် သူ့အား ခေါင်းမာမာနှင့် ရှောင်ပုန်းနေသော ချစ်သူ၏မျက်နှာကို မမြင်ရသည့်အဆုံး နေသူရိန်သည် သူမကို တွေ့ဆုံရန် တစ်မျိုးကြံရပါတော့သည်။

ထိုသည်ကား မှုန်နံ့သာ ကျောင်းသွားချိန်ကိုစောင့်လျှစ် သူမကားနောက်မှ သူ့ကား ကပ်ပါလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ခြံထဲမှမောင်းထွက်လာသော မှုန်နံ့သာကားနောက်မှ နေသူရိန်ကား ကပ်ပါလာသည်ကို သူမလေးလည်း သတိမထားမိပါ။

သူမကို ကျောင်းသို့ပို့ပြီး ဒရိုင်ဘာသည် ကားပြန်မောင်း ထွက်သွားသည်နှင့်

“မှုန်နံ့သာ”

မြင့်မားသောအရပ်က သူမမျက်နှာလေးကို အုပ်စိုးလျှစ် သူမရှေ့တွင် မားမားကြီးရပ်ကာ ခေါ်လာသည့် နေသူရိန်ကြောင့် မှုန်နံ့သာ မျက်နှာပျက်သွားရပြီး

“ဦးနေသူရိန်”

ဟု ထိတ်လန့်သံလေးနှင့် ခေါ်လိုက်လေသည်။

“အဟွန်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ကိုယ် နေသူရိန်ပါ”

“အို”

ထေ့ပြုံးနှင့်အတူ အကြည့်တည်တည်စူးစူးကြီးတွေက သူမမျက်နှာလေးထက် စူးစိုက်ကျရောက်ရင်း နာကျင်ခံခက်သလို ခြေလိုက်သည့် နေသူရိန်စကားကြောင့် မှုန်နံ့သာ ပို၍မျက်နှာ ပျက်သွားရ၏။

နေသူရိန်မှလည်း သူ့အား ရှောင်ပုန်းနေသည့် မှုန်နံ့သာ ဆို မျက်နှာချင်းဆိုင် မြင်တွေ့ခွင့်ရလိုက်ပြီမို့ ရင်ဝယ် နာကျင် ခံခက်မှုတွေနှင့် ကြည်နူးသွားရသည့်ကြားက

“မှုန်နံ့သာ ကိုယ့်ကို ဘာလို့ရှောင်နေတာလဲ”

“ဟင်”

နာကျင်ခံခက်ဟန်နှင့် ခပ်ကျိတ်ကျိတ် မချင့်မရဲပြော စိုက်သည့် သူ့စကားသံ ခပ်အက်အက်ကြောင့် မှုန်နံ့သာသည်

သူစကားကို ဘယ်သူများကြားသွားပြီလဲဟူသော မလုံမလဲစိတ်
လေးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်လိုက်တော့ တော်သေးသည်
ပြောရပါမည်။ သူမတို့အနီးအနားတွင် လူရှင်းနေ၍သာ။

“ရှင် ဘယ်လို”

“ဘာလဲ၊ ကိုယ့်ကိုတွေ့လို့ အံ့ဩသွားတာလား၊ အဟွန်း
ရှောင်နေတဲ့သူက ရှောင်နေမှတော့ တွေ့ချင်တဲ့သူကလည်း ရအောင်
တွေ့ရတာပေါ့ဗျာ၊ ပြောပါဦး ကိုယ့်ကို မှန်နဲ့သာ ဘာကြောင့်
ရှောင်နေတာလဲဆိုတာ ကိုယ်သိချင်တယ်”

တင်းမာလွန်းသည့် သူ့မျက်နှာကြီးကိုကြည့်ပြီး မှန်နဲ့သာ
ဘာဖြေရမှန်း မသိတော့ပါ။

ထိုသို့မသိရအောင်လည်း သူမရင်ထဲ အံ့ဩမှုတွေ ဖြစ်
ပေါ်နေရသည်။ ကြည့်လော၊ သူ့ဝံ့နှင့် သူ့စကားတွေက မှန်နဲ့သာ
အပေါ် ဘယ်လောက်များ ပိုင်စိုးပိုင်နှင်း ဆန်လွန်းနေရသည်ဆိုတာ

တကယ်ဆို သူနှင့် မှန်နဲ့သာ ဆိုတာက တစ်ယောက်
နှင့်တစ်ယောက် သာမန်ရင်းနှီးမှုကလွဲလို့ ဘယ်လိုမှသက်ဆိုင်တာ

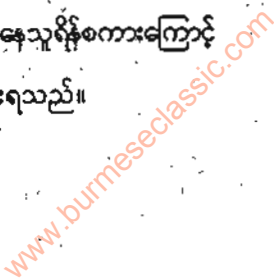
လည်း မဟုတ်ဘဲနှင့် သူမကို သူပိုင် လူတစ်ယောက်လို ပိုင်စိုး
ပိုင်နှင်း မေးနေပုံကတော့ သူ့အပြုအမူတွေ သိပ်လွန်နေပြီဆိုတာ
နေသူရိန်လည်း သူ့ကိုယ်သူ သတိမထားမိပါ။

သူ့အား ရှောင်ရက်လေခြင်းဆိုသည့် နာကျင်ခံခက်သော
အတွေးစိတ်များနှင့်သာ နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာ မျက်နှာလှလှ
လေးကို အကြည့်စူးစူးကြီးများဖြင့် တနင့်တထွေးကြီး စိုက်ကြည့်
နေလိုက်သည်။

သူ့အကြည့်များကို မှန်နဲ့သာသည် မျက်လွှာလေးချ
ရှောင်လအလိုက်ရင်းက

“ကျွန်မ ဦးနေသူရိန်ကို ရှောင်တယ်လို့ ဘာကြောင့်ပြော
ရတာလဲ၊ ဦးနေသူရိန်နဲ့ ကျွန်မ အကြောင်းမတိုက်ဆိုင်လို့ မတွေ့
တာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

“အဟွန်း ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”
မချီပြီးနှင့် ခနဲသလို ဆိုလာသည့် နေသူရိန်စကားကြောင့်
မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလုံမလဲဖြစ်သွားရသည်။

တကယ်တော့ မှန်နဲ့သာမှာ ပြောသာပြောလိုက်ရပါသည်။ သူ့အားရှောင်နေသည်ကို ဦးနေသူရိန် သိသွားပြီမို့ သူ့ရှေ့တွင် မလုံမလဲဟန်လေးနှင့် မျက်နှာလေးသာ ရဲရဲတွတ် နီမြန်းနေရတော့ သည်။

“မှန်နဲ့သာနဲ့ ကိုယ် စကားအေးအေးဆေးဆေးပေးပြောချင် တယ်၊ မှန်နဲ့သာ ကိုယ်နဲ့ခဏလိုက်ခဲ့ပါ”

“ရှင်၊ ပဟို ကျွန်မ”

“ခဏပါ မှန်နဲ့သာ”

“အို”

စကားသံနှင့်အတူ နေသူရိန်သည် စိတ်မြန်ကိုယ်မြန်နှင့် ပင် မှန်နဲ့သာကိုယ်လေးကို ဖျတ်ခနဲဆိုသလို ကားထဲသို့ ဆွဲသွင်း လိုက်လေသည်။

သည်နေ့က ကားလေးကို နေရာမှ ခပ်ကြမ်းကြမ်း မောင်းထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ကန်တော်ကြီးစောင်းတစ်နေရာတွင် သူ့ကားကို ထိုးရပ်လိုက်ပြီး

“မှန်နဲ့သာ”

သူခေါ်ပေမယ့် မှန်နဲ့သာ မထူးနိုင်။

သူ့အပြုအမူများအတွက် အံ့သြခြင်းတွေနှင့်သာ မှန်နဲ့သာ

သူ့ကို မျက်ဝန်းနက်လေးနှင့် ကြည့်နေလိုက်ပါသည်။

ဒါကိုပင် နေသူရိန်သည် အသည်းယားသွားရသလိုနှင့်

“အဟွန်း ကိုယ့်ကိုဘာကြည့်တာလဲ မှန်နဲ့သာ”

“အို”

သူမအား စေ့စေ့စူးစူးကြီး စိုက်ကြည့်လာကာ မေးလိုက်

“ညှိ နေသူရိန်စကားနှင့် အကြည့်များကြောင့် မှန်နဲ့သာနှလုံးသား

အေး တဆတ်ဆတ်တုန်ခါသွားရသည်။

“မှန်နဲ့သာ”

ရဲပနေသော မျက်နှာလေးနှင့် ရှက်သွေးဖြာနေသော

နှုတ်သီးကြည့်ကာ ခေါ်လိုက်ပေမယ့် မှန်နဲ့သာကတော့ သူ့ကို

ကြည့်တော့ပါ။

တုန်ခါနေသော အသံလေးဖြင့်သာ

“ကျွန်မကို ဘာပြောစရာရှိလို့ ဒီခေါ်လာတာလဲ ဦးနေသူရိန်”

စူးရှကရှိုင်းလွန်းသည့် သူ့အကြည့်တွေကြောင့် ရှက်စိတ်တွေနှင့် သူ့အနားက ထွက်ပြေးသွားချင်ပါသော်လည်း သူမသည် သူ့အနားက မရွေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

သူမစိတ်ထဲတွင် သူ ဘာကြောင့် ဒီနေရာကိုခေါ်လာသလဲဆိုတာသာ သိချင်နေရသည်။

“ဦးနေသူရိန် ကျွန်မ အတန်းတက်ရဦးမယ်”

“ကိုယ်သိပါတယ် မှန်နဲ့သာ၊ ကိုယ် မင်းကို ဒီခေါ်လာတာ ကိုယ့်ကိုရှောင်ပုန်းနေတဲ့ မင်းလေးကို အပြစ်ပေးချင်လို့”

“ရှင်”

“ဟုတ်တယ်၊ မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုပဲရှောင်မိနေပါစေ၊ ကိုယ်ကတော့ မှန်နဲ့သာကို မြင်ချင်တွေ့ချင်တဲ့သူတော့ မှန်နဲ့သာကိုတွေ့ရဖို့ ကိုယ့်ဘက်က မဖြစ်မနေကြိုးစားရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာရော မှန်နဲ့သာ သိလား”

“ဟင့်အင်း”

“မှန်နဲ့သာကို ကိုယ်သိပ်ချစ်လို့”

“ဟင်”

“ကိုယ် မှန်နဲ့သာကို ချစ်တယ်”

“ဆို”

မှန်နဲ့သာ အရှက်တို့ ဘယ်လောက်ထိ လွန်ကဲသွားရသည်မသိပါ။ တင်းကျပ်စွာ တုပ်နှောင်ပွေဖက်လာသည့် နေသူရိန် နိုင်ခွင့်ထဲ သူမတစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းနေရပြီး လူက မူးမေ့တတ် ရှိနေရတော့သည်။

“မှန်နဲ့သာ”

“ဖယ် လွတ် လွတ်ပါ”

ရှက်သွေးတို့ဖြင့် ရုန်းဖယ်နေသည့်ကြားက သူမမျက်နှာထဲမှ လှလေးထက် သူနှင့်ပတ်သက်သည့် အရိပ်တစ်မျိုးကိုလည်း မြင်တွေ့လိုက်ရတာကြောင့် နေသူရိန် ကျေနပ်သွားရ၏။

ထို့ကြောင့် မှန်နဲ့သာကိုယ်လေးကို သူ တင်းတင်းလေး

ပို၍ထွေးဖက်လိုက်ပြီး

“မူနီနဲ့သာ”

“လွတ်၊ ကျွန်မကိုလွတ်ပါ ဦးနေသူရိန်”

တိုးရှီရီဝေသော ခေါ်သံတိုးတိုးနှင့်အတူ မူနီနဲ့သာမှာ လေးကို ဖျတ်ခနဲ ငုံ့နမ်းလိုက်တာကြောင့် မူနီနဲ့သာကိုယ်လေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲတွင် ဆတ်ခနဲ တွန့်တွန့်သွားရမှုနှင့်အတူ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဆန်ကုသော သူ့အပြုအမူများကိုလည်း မူနီနဲ့သာ ကြောက်လန့်သွား ရသည်။

မူနီနဲ့သာမှာ သူမကိုယ်လေးကို နေသူရိန်လက်ထဲမှ ရုန်း ဖယ်လိုက်သော်လည်း နေသူရိန်သည် မူနီနဲ့သာကိုယ်လေးကို လွတ်မပေးဘဲ ပို၍တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖျစ်ညှစ်လိုက်ပြီး

“မူနီနဲ့သာကို ချစ်တယ်”

“ဟင့်အင်း၊ လွတ်ပါ”

“မလွတ်ဘူး”

“ရှင်နော်၊ ရှင်ရဲ့အပြုအမူတွေက သိပ်ပိုင်စိုးပိုင်နင်းဆန်

“ဟဲ့ သိလား”

“အဲဒါ ပိုင်စိုးပိုင်နင်းဆန်တာမဟုတ်ဘူး၊ မူနီနဲ့သာကို

သိထိချစ်တာ”

“အို မသိဘူး၊ ဖယ် လွတ်ဆို၊ လွတ်စမ်းပါ၊ ရှင့်စကား

တွေက အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး သိလား”

“မူနီနဲ့သာနော်၊ ဘာလို့ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာလဲ”

မူနီနဲ့သာစကားကြောင့် နေသူရိန် မခံမရပ်နိုင်သလို

အဲဒါကလေးက လူက ရှူးရှူးရှဲရှဲနှင့် မျက်နှာချောချောကြီးမှာ တည်

တင်းသွားရလေသည်။

“ပြောလေ မူနီနဲ့သာ၊ ကိုယ် မင်းကိုချစ်တာ ဘာလို့

အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးလဲဆိုတာ”

“ရှင်စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မ တစ်ယောက်နဲ့

တစ်ယောက်သိတာ ဘယ်လောက်ကြာသေးလို့လဲဆိုတာ”

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း မူနီနဲ့သာရယ်၊ မူနီနဲ့သာက

အကြောင့် ကိုယ့်အချစ်ကို မယုံကြည်တာလား”

“အင်း ဒါလည်းပါတယ်၊ ပြီးတော့”

“ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲ”

“ရှင်ကို”

“ဗျာ”

“ရှင်ကို မှန်နဲ့သာ မသိဘူး”

“ဟောဗျာ၊ အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း”

မျက်တောင်ကော့ရှည်ကြီးများ စင်းချကာ ကတော်တစ်ယောက်၏ ဖြူစင်ဟန်လေးနှင့် အပြစ်ကင်းစင်စွာ ပြောလိုက်သည် မှန်နဲ့သာပုံစံလေးက နေသူရိန်ရင်ထဲ အချစ်စိတ်များကို ဖြိုနှိမ်နှိုးကြွသွားစေရသည်။

ဒါကို သူမကတော့ သိမည်မဟုတ်ပါ။ သူ့အား ကြောက်ရွံ့စိတ်လန့်သလို မျက်ဝန်းပြာကြီးတွေ တလည်လည်နှင့် ကြည့်လာသောချစ်သူလေးကို နေသူရိန်သည် မျက်ဝန်းများမှေးစင်းကာ ပြီးလျက်ကြည့်လိုက်ပြီး

“ပြောပါဦးဗျာ၊ မှန်နဲ့သာက ကိုယ့်အကြောင်း ဘာ

ဆိုတာလဲဆိုတာ”

“ရှင် ဘာ ဘာမှမသိချင်ပါဘူး”

“အဟွန်း ခုမှတော့ မရတော့ဘူးဗျာ၊ မှန်နဲ့သာ မသိချင်သည် ကိုယ်ကတော့ ပြောပြရမှာပဲ၊ ကိုယ့်နာမည်က နေသူရိန်၊ ဘိုယ့်မှာ မိဘတွေမရှိတော့ဘူး၊ ကိုယ်က တစ်ဦးတည်းသောသား၊ ခွဲတစ်ခုရပြီး ကိုယ်နဲ့ဆွေမျိုးမကင်းတဲ့ ကိုယ့်ဦးလေးကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ကပ်ပြီး အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ အလုပ်သမားတစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ ဘိုယ့်မှာ ခုချိန်ထိ ချစ်သူမရှိသေးဘူး၊ အဟွန်း တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီး ဆိုပါတော့ဗျာ၊ ကဲ ဒီလောက်ဆို ကိုယ့်အကြောင်း ပြည့်စုံပါပြီနော်၊ မှန်နဲ့သာဘက်ကပဲ ကျန်တော့တယ်”

“ရှင် ကျွန်မဘက်က ဟုတ်လား၊ ဘာကိုလဲ”

မှန်နဲ့သာမှာ သူ့စကားကို နားမလည်သလို မေးလိုက်သည်။ သူမအမေးကြောင့် နေသူရိန် မျက်နှာချောချောကြီးမှာ ပြီးလွန်လွန်ဖြစ်သွားရပြီး

“ဟွန်း မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုပြန်ချစ်ဖို့လေ”

“အို”

သူမ ဘယ်လိုပင် ရုန်းဖယ်နေပါစေ၊ သူမကိုယ်လေး မလွတ်တမ်း ထွေးဖက်ရင်းက သူ့မျက်နှာချောချောကြီးက မှုန်နှံ့သာ မျက်နှာနား ကပ်လာတော့ မှုန်နှံ့သာမှာ ရှက်စိတ်တွေနှင့် တစ်ကိုယ် လုံး ထူပူတုန်လှုပ်သွားရသည်။

“ကိုယ့်ကိုချစ်လား မှုန်နှံ့သာ၊ မှုန်နှံ့သာကို သိပ်ချစ်တယ်၊ ကိုယ် မှုန်နှံ့သာကို လက်ထပ်ပါရစေ”

အကြည့်ရဲရဲ အပြောရဲရဲ သူ့စကားများကြောင့် မှုန်နှံ့သာ သည် သူ့ကို ကြောက်ရွံ့စိတ်များနှင့်အတူ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စိတ် များလည်း ရင်မှာ ကြီးစိုးလာရသည်။

“လွတ် လွတ် မှုန်နှံ့သာကို လွတ်ပါ”

သူ့စိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်အတူ အနီးကပ်ရှိနေပါ လားဆိုသော အသိဖြင့် မှုန်နှံ့သာနှလုံးသားတွေ တုန်ခါလာရသည် အထိ ရင်ခုန်သံတွေ ထိန်းမရအောင် ရှိနေရသလို မှုန်နှံ့သာမှာ တွေ့တာဖြင့်မကြာသေး။ လူ့ကို ချစ်စကားများ ဇွတ်ဆိုလာသည့်

နေသူရိန်ကြောင့် ရှက်ကြောက်ထိတ်လန့်စိတ်များဖြင့် မျက်ရည်များ နှစ်ဝဲကာ အသံလေးများပင် တုန်ခါလာရသည်။

မှုန်နှံ့သာ၏ ထိုပုံစံလေးကို မြင်ရပြန်တော့ နေသူရိန် ဇိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရလေသည်။

သို့သော် သူ့မအား ဖက်တွယ်ထားသည့် သူ့အပွေအဖက် များကိုတော့ မလျှော့ပါဘဲ

“ပြောစမ်းပါ မှုန်နှံ့သာ၊ ကိုယ့်ကိုတွေ့ရင် မှုန်နှံ့သာ ကတိ တစ်ခါ မရှောင်တော့ပါဘူးလို့ ကိုယ့်ကို မှုန်နှံ့သာ ကတိ စမ်းပါ။ ဒါဆို မှုန်နှံ့သာကို ကိုယ်လွတ်ပေးမယ်”

အားမလိုအားမရနှင့် ဆိုလိုက်သည့် သူ့စကားကို မှုန်နှံ့သာ သည် မျက်ဝန်းလေးမှိတ်ကာ နားထောင်ရင်းက

“လွတ် မရှောင်တော့ဘူး”

“တကယ်နော်”

“အင်း”

“အေးကွ၊ ခင်ဗျားလေးကို သနားလို့ ဒီတစ်ခါတော့

လွတ်ပေးလိုက်မယ်၊ နောက်တစ်ခါ ဒီလိုမျိုး ကိုယ့်ကိုရှောင်နေရင် တော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းလေးကို ကိုယ်က လွတ်ပေးမှာမဟုတ် တော့ဘူး။ ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲက မင်း တစ်သက်လုံးမထွက်ရဘဲ ဖြစ်သွားမယ် သိလား။”

မျက်နှာထား တည်တည်တင်းတင်းကြီးနှင့် ဆိုလာသည့် နေသူရိန်စကားကို မှုန်နဲ့သာမှာ အမှန်တကယ်ထင်မှတ်ကာ ကြောက်လန့်သွားရလေသည်။

ကြောက်လန့်စိတ်နှင့်အတူ သူ့လိုချင်တာ၊ သူ့ဖြစ်ချင်တာ ရှိရအောင်လုပ်တတ်သည့် သူ့စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း မှုန်နဲ့သာသည် ထိတ်လန့်စိတ်နှင့် နားလည်သလို ရှိလာရသည်။

“မှုန်နဲ့သာ”

မှုန်နဲ့သာ မထူးပါ။

သူ့ရင်ခွင်ထဲ ရှိနေသည့်အဖြစ်ကိုပင် ရှက်လွန်းမက ရှုထိ နေရသည်မို့ မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့် မျက်လွှာလေးချကာ ငြိမ်သက် နေလေသည်။

“မှုန်နဲ့သာ”

ထိုအချိန်ထိ မှုန်နဲ့သာ မလှုပ်။

နေသူရိန်မှာ မှုန်နဲ့သာကိုကြည့်ကာ အသည်းယားလာရ သည်။

ထို့ကြောင့် နှုတ်ခမ်းအစုံကိုစေလျက် အံ့ကိုတင်းတင်း ထိတ်လိုက်ပြီး

“အေးကွ၊ ကိုယ်ခေါ်တာနေတာ ကြားရက်နဲ့ မထူးတဲ့ ခင်း၊ ပြီးမှ ကိုယ့်ကို နောင်တရပါပြီ မင်း မပြောနဲ့”

“ဟင်”

သည်လိုဆိုပြန်တော့လည်း မှုန်နဲ့သာသည် သူ့အား ကြောက်လန့်သွားရသလို သူမအကြည့်လေးများက နေသူရိန်ထံသို့ ဈာတ်ခနဲ ရောက်ရှိလာရသည်။

သူ့စိတ်က အစိုးရသည်မဟုတ်ပါ။ တံခွတ်ထိုးသမား ပီပီ စိတ်မထင်လျှင် မထင်သလို ထလုပ်တတ်သည့် သူ့ကို မှုန်နဲ့သာ ကြောက်မိသည်ကလည်း အမှန်။

“အဟွန်း မှန်နဲ့သာက ဒီလိုဆိုတော့လည်း လိမ္မာသား
ပဲ”

“ရှင် ရှင် ဘာပြောမလို့လဲ ဦးနေသူရိန်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ
ကြားမှာ ဘာစကားမှ ပြောစရာမရှိဘူးထင်တယ်”

“မှန်နဲ့သာက မရှိဖေမယ့် ကိုယ့်ဘက်က ရှိတယ်”

“အို”

ဘုရားရေ၊ ဒီလူတော့ ခက်လိုက်တာနော်။ တကယ်ဆို
သူမ စကားမပြောချင်တာ သူနှင့်မျက်နှာချင်းမဆိုင်လိုတော့တာကို
သိပါလျက်နှင့် သူမအား ဇွတ်တိုးကာ စကားပြောနေပုံက စိတ်
တိုစရာ၊ ဒေါသဖြစ်စရာပင် ကောင်းနေရသည်။

မှန်နဲ့သာမှာ မသိတတ်လွန်းသူရယ်ပါလားလို့ စိတ်ဆိုးဆိုး
နှင့် သူ့ကိုကြည့်လိုက်တော့ သူကလည်း သူမအား အကြည့်စူးစူး
တွေနှင့် ပြန်ကြည့်နေလေသည်။

“သိပ်ချစ်တယ် မှန်နဲ့သာရယ်၊ ကိုယ့်ကို အဖြေပေးပါ
တော့လားဗျာ”

“ကျွန်မ ကျွန်မ မသိဘူး၊ အချစ်ဆိုတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ကျွန်မ ဘာမှမစဉ်းစားရသေးဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သေချာအောင်
ကျွန်မ စဉ်းစားချင်သေးတယ်”

သူ့အား မချစ်ပါ၊ အဖြေမပေးနိုင်ပါလို့ ပြောလို့မရမည့်
အတူတူ မှန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်အား စဉ်းစားပါမည်ဆိုတဲ့စကား
ဖြင့် နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

“ကောင်းပါပြီလေ မှန်နဲ့သာ စဉ်းစားပါ၊ စဉ်းစားတဲ့
အခါ ကိုယ့်အချစ်တွေကို မှန်နဲ့သာ မမေ့ပါနဲ့လို့ ပြောပါရစေ၊
တိုယ် မှန်နဲ့သာကို သိပ်ချစ်တယ်၊ မှန်နဲ့သာဆီက အချစ်ကို ကိုယ်
ရမှလည်းဖြစ်မယ်၊ မှန်နဲ့သာ စဉ်းစားဖို့ ကိုယ် အချိန်တစ်ပတ်ပေး
မယ်၊ ဒီကြားထဲလည်း ကိုယ် မှန်နဲ့သာဆီ လာခဲ့မယ်ဟုတ်လား”

“ဟင့်အင်း မလာပါနဲ့”

သူမ၏ ကမန်းကတန်း ငြင်းဆန်သံလေးကြောင့် နေသူရိန်
အကြည့်စူးစူးတွေက သူမထံ ရောက်ရှိလာပြီး

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မှန်နဲ့သာ”

“ဟို ရှင်လာတော့ ကျွန်မ ဘယ်လိုစဉ်းစားလို့ရမှာလဲ။ ကျွန်မက အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားချင်တာ”

“ဗျာ၊ ခြောက် အဟွန်း ဟွန်း ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ဒါဆို ကိုယ် နောက်တစ်ပတ်မှ မှုန်နဲ့သာဆီ လာတော့မယ်။ ခက်တာက မှုန်နဲ့သာမျက်နှာလေးကို ကိုယ် နေ့တိုင်းမြင်ချင် တွေ့ချင်ရပေမယ့် ကိုယ့်ချစ်သူက မလာပါနဲ့ဆိုတော့လည်း ဘာတတ်နိုင်ပါ့မလဲလေး ကိုယ့်ချစ်သူစကား ကိုယ် နားထောင်ရတော့မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ပတ် ကိုယ်လာတဲ့အချိန်မှာတော့ မှုန်နဲ့သာဆီက ကိုယ် လိုချင်တဲ့အဖြေရချင်တယ်။ ရမှလည်းဖြစ်မယ်။ ဒါကြောင့် မှုန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုအဖြေပေးဖို့ စဉ်းစားထားပါနော်။ မှုန်နဲ့သာကို ကိုယ် သိပ်ချစ်တယ်”

“အို”

ချစ်စကားတွေ ဇွတ်ဆိုနေသည့် အချစ်လူဆိုးကြီး နေသူရိန်ရှေ့တွင် မှုန်နဲ့သာတစ်ယောက် နှုတ်မှနေ တအိုအိုနှင့်သာ ရှိနိုင်ရှာပါတော့သည်။

သူမအနေနှင့် ဒီထက်လည်း မပိုနိုင်ပါ။

ပိုရန်လည်း မဖြစ်။

ချည်ပြီး တုပ်ပြီး စကားတွေနှင့် သူမထံမှ ချစ်အဖြေ စကားကို ဇွတ်တောင်းဆိုနေသည့် နေသူရိန်ကြောင့် မှုန်နဲ့သာသည် ရင်ခုန်သံတွေ ဝုန်းဒိုင်းကျ မြန်ဆန်နေရကာ အတွေ့အကြုံမရှိသော နှလုံးသားကြောင့် လူက အသက်ရှူတွေလည်း မှားချင်လာရသလို။ စူးရဲသည့် သူ့အကြည့်တွေကို ရင်မဆိုင်ရဲသည်မို့ သူမ ခေါင်းလေးငုံ့ချလိုက်တော့ နေသူရိန်မှာ မချင့်မရဲ သက်မချလိုက် ပြီး

“ကိုယ်သွားမယ်နော် မှုန်နဲ့သာ၊ နောက်တစ်ပတ် မှုန်နဲ့သာ ဆီ ကိုယ်လာခဲ့မယ်”

ရီဝေစူးရှလွန်းသည့် အကြည့်စူးစူးကြီးတွေနှင့် မှုန်နဲ့သာ အား စူးခနဲ တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ကာ နေရာမှ ချာခနဲလှည့်ထွက် သွားသည့် နေသူရိန်၏ ကျောပြင်မြင့်မြင့်မားမားကြီးကိုကြည့်ပြီး မှုန်နဲ့သာသည် ရှက်လန့်မှုတွေနှင့် နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖိကိုက်ကာ

ကျန်ခဲ့လေသည်။

သို့တိုင် ရင်ထဲမှာတော့ ရင်ခုန်သံတွေ မြန်ဆန်ပူဇော်
လှိုက်ခုန်နေရပါတော့သည်။

သည်ခံစားမှုတွေက အချစ်ကြောင့်လားဆိုတာကိုတော့
မူနီနဲ့သာလည်း မသိနိုင်တော့ပါ။

အခန်း (၆)

အချိန်သည် နေ့ရက်ကို စားခဲ့ရပြီမို့ နေသူရိန် ပြောသွား
ခဲ့သည့် အချိန်တစ်ပတ်ဆိုတာသည်လည်း ကုန်လွန်ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

နေသူရိန်မှာ သူပြောသွားခဲ့သည့်ရက်ထက် ကျော်လွန်
တာခဲ့ရပေမယ့် လူကတော့ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်ခဲ့ရပါ။

ထိုအခါ ရင်ထဲတွင် တစ်မျိုးကြီးနှင့် ဘာလိုလိုဖြစ်ခဲ့ရ
သည်က မူနီနဲ့သာ။

သူမစိတ်ထဲ သူ့ကိုမျှော်နေတာမဟုတ်ပေမယ့် သူ့မျက်နှာ
ထို့ မမြင်ရပြန်တော့လည်း မူနီနဲ့သာရင်ထဲ ဘာလိုလိုခံစားမှုက
အင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီး ရှိနေရသည်။

တင်းကျပ်မှုတွေနှင့်အတူ နေသူရိန်ဆိုသည့် သူသည် သူမ၏ အချစ်နှင့် မာနကို တမင်ချိုးသွားခဲ့ပြီလားဟူ၍လည်း တွေးမိရပြန်တော့ လူက အခံရခက်စွာ ဝေဒနာက ပို၍ပြင်းထန်လာ ရသည်။

နေသူရိန်သည် မှန်နံ့သာအချစ်ကို ကစားစရာတစ်ခုထက် သဘောထားသွားခဲ့ပြီလား မသိတော့ပါ။

သူ့အချစ်များကို မှန်နံ့သာ လက်ခံလိုက်တာမဟုတ်မီ မယ့် သူ မှန်နံ့သာကို ဒီလိုမျိုး လျစ်လျူရှု ဥပက္ခောပြုသွားပြီ တာကိုလည်း မှန်နံ့သာ မခံနိုင်ပါ။

မှန်နံ့သာဆိုတာ ဆေးကျောင်း၏ အလှဘုရင်မဘွဲ့ထံ ခံယူထားသည့်သူတစ်ယောက်။

ထို့ကြောင့် သူမအလှက အပြစ်ရယ်လို့ ဆိုရက်စရာ မရှိဘဲ မှန်နံ့သာအနားတွင် သူမအချစ်ကိုလိုချင်၍ တောင်းခံနေကြသော အမျိုးသားပေါင်းများစွာထံမှ အချစ်များကိုလည်း မှန်နံ့သာသည် ငြင်းပယ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

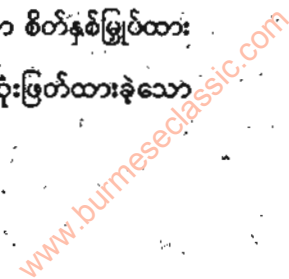
သို့သော် နေသူရိန်ဆိုသည့် တစ္ဆတ်ထိုးသမား အချစ် ကျကြမ်းကြီးနှင့်ကျမှ မှန်နံ့သာ နှလုံးသားလေးသည် ပူနွေးသက်ဝင် ကျပ်ရှားလာခဲ့ရသည့်အဖြစ်။

နေသူရိန်ဆိုတာက သူမအချစ်ကိုလိုချင်၍ တောင်းခံနေ ကြသော ဂုဏ်သရေရှိ ငွေကြေးချမ်းသာသော ယောက်ျားများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက မက်မောလေ့ရက်စရာ ဘာဂုဏ်မကုန်သည့် အစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။

သူများကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်နေရပါသည်ဆိုသော နေသူရိန်သည် သူ့တွင် ဘာဂုဏ် အဆောင်အယောင်မကုန် မရှိ ဆမယ့် စူးရှတောက်ပသည့် သူ့မျက်ဝန်းများနှင့် ဆိုလိုက်ရစဉ် ဘာတော့ မှန်နံ့သာရင်ထဲ ရင်ခုန်သံတွေ ဖြန့်ဆန်ခဲ့ရလေသည်။

အချစ်သည် ဆန်းကြယ်လွန်းသည်ဆိုတာ မှန်နံ့သာ နှိပ်တွေ့ကြုံမှ ယုံရပါတော့သည်။

တစ်သက်လုံး ကျောင်းစာထဲတွင်သာ စိတ်နှစ်မြှုပ်ထား သော အချစ်ရေးကို စိတ်မဝင်စားပါဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သော

မှုန်နဲ့သာသည်။ နေသူရိန်ဆိုသည့် လူကြီးကိုတော့ မြင်မြင်ချင်အောင် ပင် ရင်မှာ တသိမ့်သိမ့်နှင့် လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။

ဘုရားရေ၊ မှုန်နဲ့သာ သူ့ကိုများ ချစ်နေမိပြီလား။

ထိုအတွေးဝင်လာပြန်တော့ မှုန်နဲ့သာ တစ်ကိုယ်တည်း ရှက်စိတ်တွေ ကြီးစိုးသွားရသည်။

နေသူရိန်ဆိုသည့် လူကတော့ သူ့ကြောင့် သူမရင်ပေါ် ခုန်တတ်နေပြီကို သိမည်မဟုတ်ပါ။

ထို့အတူ မှုန်နဲ့သာသည် သူ့အချစ်များကိုလည်း မယုံခဲ တကယ်တော့ မယုံရဲသည့် သူမအဖြစ်လည်း မဟုတ်ပါ။

ခုပဲကြည့်လေ၊ သူမအား သိပ်ချစ်ပါသည်ဟု တချို့ ပြောကာ သူမအချစ်အား မရရင် သေတော့မတတ် ဇွတ်တောင် သွားသည့်သူက သူပြောသွားခဲ့သည့် အချိန်တစ်ပတ်ကျော် ကြာ ခဲပေမယ့် သူ့အရိပ်အယောင်ကိုတော့ဖြင့် သူမ မမြင်တွေ့ရပါ။

သည်လို ကတိစကား တန်ဖိုးမထားတတ်သည့် လူမျိုး ကို မှုန်နဲ့သာ မုန်းပါ၏။ ထို့အတူ သူ့အချစ်ကိုရော သူမ ဘယ်

ကြည်ရပါမည်လဲ။

မှုန်နဲ့သာ သူ့အချစ်ကို မယုံရဲတော့ပါ။ အချစ်ကို မရှာ နှလေမယ့် အချစ်ကို တန်ဖိုးထားတတ်သော မှုန်နဲ့သာသည် အချစ်ကိုလည်း လေးစားသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်...

နေသူရိန်ကတော့ သူမနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်မို့ မှုန်နဲ့သာ သုံးသားလေး နာကျင်လာရသည်။

တော်ပါပြီလေ။ ဒီလို အချစ်နှင့် အချိန်ကို တန်ဖိုးမထား တတ်သည့် လူတစ်ယောက်ကို မှုန်နဲ့သာ မေ့လိုက်တာပင်ကောင်း လိမ့်မည်။

သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမရင်ထဲ ဝေဒနာများကို သူမအနေ နှိပ်စက်ပိုပြီးလည်း မခံစားနိုင်ပါ။

အချစ်မှမစခင် အမုန်းနှင့်ဆိုနေရသည့် သူမအဖြစ်ကို သည်း သူမတွေးကာ နာကျင်လာရသည်။

မှုန်နဲ့သာမှာ သူမအချစ်အား မသိဟန်ပြုသွားသည့်

နေသူရိန်ကို စိတ်မှာ နာကျင်လာရသည်။

နာကျင်မှုတွေနှင့်အတူ မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန်ဆိုသည့် သူ့အား မေ့လိုက်ပါတော့မည်ဟု စဉ်းစားကာ သူ့အကြောင်း ခေါင်းထဲမှ ဖယ်ထုတ်ချက် မရွှင်ပျသည့်စိတ်နှင့် ကျောင်းကို ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။

“ဟင်”

ကျောင်းသို့ရောက်သည်ဆိုရင်ပဲ သူမ လာမည့် လမ်းကနေ ဆီးကြိုနေသူက နေသူရိန်။

မှန်နံ့သာ ရင်တွေ ဝှားဝှားဆောင်ခန့်လာရသည်။ ကြည့်စမ်း။

သည်လူ ခုမှ ဒီကိုဘာလာလုပ်တာပါလဲ။ ကတိမတည် အချစ်ကို တန်ဖိုးမထားသော နေသူရိန်ကို မြင်လိုက်ရသည်ဆိုရင်ပဲ မှန်နံ့သာသည် သူ့အပေါ် စိတ်ဆိုးဒေါသအရှိန်က ရှိနေသေးသည်မို့ မျက်နှာလှလှလေးကို တည်တည်တင်းတင်း ထားလိုက်ပြီး သူ့အား ဂရုမစိုက်သလို ကြည့်လည်းမကြည့်ဘဲ သူ့ရှေ့မှ

သူမ ခပ်တည်တည်လေး ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့လိုက်သည်။

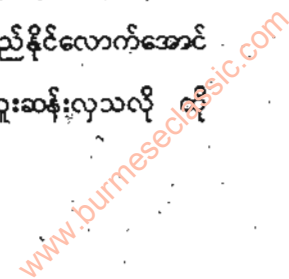
“မှန်နံ့သာ”

တင်းမာနေရသည့် မျက်နှာလှလှလေးကို ငုံ့မိုးစိုက်ကြည့်ရင်း ဘေးမှနေ ခြေလှမ်းကျကြီးများ တလွှားလွှားဖြင့် ယှဉ်တွဲလျှောက်လာသော နေသူရိန်ကို မှန်နံ့သာသည် တစ်ချက်လေးမှ ထုညှိမကြည့်ပါ။

နေသူရိန်မှာ မှန်နံ့သာ တည်တင်းနေသော မျက်နှာလေးနှင့် ပုံစံပြောင်းလဲနေမှုကို အံ့ဩသလိုမျိုး ကြည့်ရင်းက မှန်နံ့သာအား ခေါ်လိုက်သည့်တိုင် သူမသည် သူ့အား လှည့်မကြည့်ပါဘဲ သိသလို ဆက်လျှောက်သွားတော့ နေသူရိန်ရင်ထဲ မရိုးမရွှနှင့် အံ့ရခက်ခက်ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

မှန်နံ့သာ ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်။

တစ်ပတ်ကျော်ဆိုသည့် အချိန်အတွင်းမှာ သူမ၏ပုံစံနှင့် အမှုအရာလေးက သိသိသာသာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားပုံကတော့ အတော်ပင် ထူးဆန်းလှသလို ဂရု

ပြောင်းလဲမှုများသည် သူမလေး သူ့ကို ချစ်အပြေမပေးချင်၍များ
လား။

အတွေးနှင့် နေသူရိန်မျက်နှာကြီး တင်းမာလာရသလို
နှလုံးသားမှာလည်း စပ်ဖျင်းဖျင်းကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

“မူနံနံသာ”

ခေါ်သံသည် အနည်းငယ် တင်းမာသွားရသလို သူ့ကိုယ်
ကြီးကလည်း သူမ သွားနေသည့်ရှေ့တွင် ပိတ်ရပ်လိုက်တာမို့
လှမ်းလက်စ မူနံနံသာ၏ခြေလှမ်း ဆတ်ခနဲရပ်သွားကာ သူမ၏
ဒေါသနှင့် အကြည့်စူးစူးလေးက နေသူရိန်ထံ ရောက်ရှိသွားရပြီး

“ရှင် ဒါဘာလုပ်တာလဲ ဦးနေသူရိန်”

“မူနံနံသာ ဘာကိုမေးတာလဲ”

“ရှင်နော် ရှင်၊ လူကို ဘာအူကြောင်ကြောင်လုပ်နေ
တာလဲ၊ ရှင်ကို ဒါ ဘာသဘောလဲလို့ မေးနေတာ”

“မူနံနံသာ ဘာကိုစိတ်ဆိုးနေလဲဆိုတာ ကိုယ် နားမလည်
ပေမယ့် မူနံနံသာနဲ့ကိုယ် အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင်

ထယ်”

“ရှင်ပြောချင်ပေမယ့် ကျွန်မ မပြောချင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မူနံနံသာ”

“မုန်းလို့”

“ဘာရယ်”

“ရှင်ကိုမုန်းလို့၊ ရှင်မျက်နှာကို မကြည့်ချင်တော့လို့”

“မူနံနံသာ”

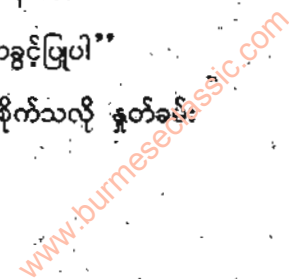
သူ့အသံက မူနံနံသာနားထဲ ကြားနိုင်စွမ်းမရှိသလို ရင်မှာ
အကျင့်မှုတွေနှင့် ဖြစ်ပေါ်သွားရသည်။

သို့ပေမယ့် မူနံနံသာသည် သူ့အား နည်းနည်းလေးမှ
အရမစိုက်ပါ။ မူနံနံသာရင်ထဲတွင် နာကျင်မှုတွေကသာ ရင်နှင့်
အမျှ ဖြစ်ထွန်းနေရသည်။

“ဆောရီးပဲ မူနံနံသာ၊ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်၊ တဆိတ်

အတုစူးပြုပြီး ကိုယ့်ကို မူနံနံသာ စကားပြောခွင့်ပြုပါ”

သူ့စကားတွေကို သူမသည် ဂရုမစိုက်သလို နှုတ်ခမ်း

လွှာလေးများကို သွားဖြင့်ဖိကိုက်ထားရင်းက

“ကျွန်မ ရှင်စကားတွေကိုမှားထောင်ဖို့ အချိန်မရှိဘူး
ကျောင်းတက်ရဦးမယ်”

“ဒီနေ့ ကျောင်းဖျက်ပြီး ကိုယ့်အတွက် အချိန်ပေးဖို့
မှုန်နဲ့သာ”

“ရှင်နော်”

“ကိုယ် မှန်နဲ့သာကို မခြိမ်းခြောက်ချင်ဘူး၊ တကယ်
လက်တွေ့နဲ့ပဲ သက်သေပြရလိမ့်မယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ မှန်နဲ့သာ
ကိုယ့်ကို စကားပြောခွင့်မပေးရင် ကိုယ် ဒီနေရာကနေ ဘယ်ကို
မသွားသလို့ မှန်နဲ့သာလည်း ဘယ်ကိုမှသွားခွင့်မရှိဘူးဆိုတာ”

“အို”

မှန်နဲ့သာ လန့်သွားရသည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသည့်
ဟန်။ မှန်နဲ့သာမှာ ရင်ထဲတွင် ရှက်စိတ်များ ကြီးစိုးသွားရသည်။

ကြည့်လေ။

သိပ်လှသော မှန်နဲ့သာနှင့် လူချောကြီး နေသူရိန်တို့ကို
အနီးရှိ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ ကြည့်သွားသည့်အကြည့်က
မှန်နဲ့သာအား ရှက်ကြောက်စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်စေရသည်မဟုတ်ပါ
ဘူး။

သည်လူ လုပ်နေပုံနှင့်ဆိုပါက သူ့စကားကို လက်မခံ၍
မဖြစ်တော့ပါ။ နေသူရိန်ဆိုသည့် ဒီလူသည် တစ္ဆတ်ထိုးလုပ်တတ်
သူ ဖြစ်တာကြောင့် သူ လုပ်နေပုံနှင့် ကြာရင် ပတ်ဝန်းကျင်က
သူတို့နှစ်ဦးအဖြစ်ကို ရိပ်မိသွားကာ အခြေအနေ ဒီထက်ပို၍ ဆိုး
နိုင်သည့် အနေအထား။

“မှန်နဲ့သာ ကိုယ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ”

“ကျွန်မ အချိန်မရဘူး”

“ခဏလေးပါ”

ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများ၏အကြည့်အပြင် တစ္ဆတ်ထိုး
ထုပ်တတ်သည့် သူ့အကြောင်းကိုပါ သိနေသည်မို့ မှန်နဲ့သာ
သူ့အပေါ် စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်နေသည့်ကြားက မှန်နဲ့သာမှာ လူမမှန်

ဘာမှလည်းမဆိုင်၊ ရည်းစားလည်းမဟုတ် ဘာမဟုတ်နှင့် သူ့
အပေါ် ဘယ်လိုဆက်ဆံရမှန်းမသိအောင် ရှိနေရတော့သည်။

ခက်သည်က ခုချိန်တွင် သူ့ဆန္ဒကို မလိုက်လျောလိုက်
လည်း မဖြစ်။

အခြေအနေ အချိန်အခါကလည်း ရှိသေးသည်မို့ မှုန်နဲ့သာ
သည် သူနှင့်အတူ အေးချမ်းကာ လူရှင်း၍ တိတ်ဆိတ်ပြီး စကား
ပြောလိုကောင်းသည့် နေရာသို့ ရောက်လာခဲ့ရသည်။

“မှုန်နဲ့သာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်းဆိုင်မိသည်နှင့် နေသူရိန်
သည် မှုန်နဲ့သာမျက်နှာလေးကို ခပ်စူးစူး ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်ကာ
မေးလိုက်တော့ မှုန်နဲ့သာသည် သူ့အား မျက်စောင်းလေးဖြင့်
ကြည့်လာပြီး

“အဲဒီစကားက ကျွန်မက မေးရမှာ၊ ပြောပါဦး ရှင်
ကျွန်မအပေါ် ဘာအချိုး ချီးသွားတာလဲဆိုတာ”

“ဟင်”

“မှုန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုဘာပြောလိုက်တာလဲ”

“အဟင် ခုမှ မသိဟန်ဆောင်မနေစမ်းပါနဲ့ရှင်၊ ရှင်
လုပ်ရပ်တွေကို ကျွန်မ ဒီထက်ပိုပြီး သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး
သိလား”

“ဟောဗျာ၊ ဘာမှန်းမသိရဘဲ မှုန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကို စိတ်
ဆိုးနေတာ ကိုယ် ဘယ်လိုပြောရမှာလဲ”

နေသူရိန်ပုံစံက သူ့ကိုယ်သူ ဘာအပြစ်မှမလုပ်ထားသည့်
ပုံစံမို့ မှုန်နဲ့သာ ပို၍ဒေါသဖြစ်သွားကာ

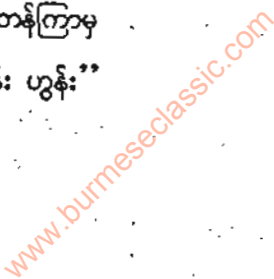
“အေးလေ၊ မသိတဲ့လူကို သိအောင်ပြောရဦးမှာပေါ့၊
ရှင် ကျွန်မကို ဘာပြောခဲ့လဲ”

“မှုန်နဲ့သာကို သိပ်ချစ်တဲ့အကြောင်းလေ”

“အို ကျွန်မမေးတာ အဲဒါမဟုတ်ဘူး”

နေသူရိန်သည် ရုတ်တရက် သူ့ကိုယ်သူ ဘာစကား
ပြောမိသည်မှန်း စဉ်းစားမရသလို ရှိရာမှ အတန်ကြာမှ

“ဪ မှတ်မိပြီ မှတ်မိပြီ၊ အဟွန်း ဟွန်း”

ပြောရင်းက နေသူရိန်သည် မှန်နံ့သာမျက်နှာလေးအား မချီမချည် အပြုံးဟဟနှင့် စိုက်ကြည့်လျက် ခပ်လွန်လွန်ရှယ်တော့ မှန်နံ့သာမျက်နှာလေး ပန်းသွေးရောင်တောက်လျက် ရှက်အား သွားရလေသည်။

“ရှင် ဘာရယ်တာလဲ”

ရှက်သွေးဖြာနေရသည့် မှန်နံ့သာအသံလေးက မထင်မှတ်ဘဲ နေသူရိန်အပေါ်မှာ မှန်နံ့သွားရသလိုရှိသည်။

“မှန်နံ့သာက ကိုယ့်ကို အဲဒါကြောင့် စိတ်ဆိုးနေတာလား”

“ဘာလဲ”

“အဟွန်း မှန်နံ့သာဆီကို ကိုယ် ဟစ်ပတ်အတွင်း ရောက်လာမယ်ဆိုပြီး ရောက်မလာလို့လေ”

“အို”

သည်လိုကျပြန်တော့လည်း မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန် ပွင့်လင်းလွန်းသည့်စကားကြောင့် မျက်နှာလေးမထားတတ်အောင်

ဖြစ်သွားရသည်။

“အဲဒါကြောင့်ဆိုရင်တော့ ကိုယ် မှန်နံ့သာကို တောင်း နေပါတယ်ဗျာ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကိုယ် မှန်နံ့သာအပေါ် အတိပျက်သလို ဖြစ်သွားရတယ်၊ တကယ်တော့ ကိုယ် မှန်နံ့သာ အနားကို အပြေးရောက်လာချင်တဲ့သူပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က သူများ ဆီမှာ အလုပ်လုပ်ရတဲ့ အလုပ်သမားမို့ ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်မပိုင် သွားလေ၊ အဲဒါကိုတော့ မှန်နံ့သာ ကိုယ့်ကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေး ခဲ့”

ညှိုးနွမ်းနေရသောမျက်နှာနှင့် တောင်းပန်စကားဆိုလာ သော နေသူရိန်ကိုကြည့်ပြီး မှန်နံ့သာရင်မှာ နှင့်ဖြာသွားရပြန်၏။ သူပြောတာလည်း ဟုတ်တာပါပဲလေ။ သူမ မသိတဲ့ သူမအား ချစ်ရေးဆိုထားသည့် နေသူရိန်ဆိုတာက သူများဆီမှာ သူများမျက်နှာကိုကြည့်၍ အလုပ်လုပ်နေရသည့် အလုပ်သမား တစ်ယောက်ပါလားဆိုသော အသိဖြင့် သူ့အပေါ် ဖြစ်နေရသော သူမဒေါသစိတ်လေးများ လွင့်စင်သွားရလေသည်။

တစ်ဆက်တည်း ရုပ်ရည်ချောမော ခန့်ထည်ပါလျက်နှင့်
ဘဝအကျိုးပေး မကောင်းရာဘဲ သူများဆီ အလုပ်သမားဘဝနှင့်
အလုပ်လုပ်နေရသည့် နေသူရိန်အပေါ်၌လည်း သနားကြင်နာစိုက်
များ ဝင်သွားရလေသည်။

သူ့ရုပ်ရည်နှင့် သူ့ဘဝက မထိုက်တန်၊ မလိုက်ဖက်သည့်
ဘဝမို့ မှန်နဲ့သာရင်ထဲ သနားကရုဏာစိတ် တိုးဝင်လာရသည်။

မှန်နဲ့သာ သူ့ကိုကြည့်လိုက်တော့ သူသည်လည်း မျက်ဝန်း
စူးစူးနှင့်နှင့်ကြီးများနှင့် မှန်နဲ့သာအား သူ့ဘဝကို နားလည်ပေး
ဆိုသည့် တောင်းပန်သည့် အကြည့်မျိုးနှင့် ကြည့်နေလေ၏။

မှန်နဲ့သာ နှလုံးသားနှုတ်လေး လှုပ်ခါသွားရလေ၏။

“မှန်နဲ့သာ”

“ရှင်”

“ကိုယ့်ကို ခွင့်လွှတ်တယ်မဟုတ်လား မှန်နဲ့သာ”

“အင်း ဒီတစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ ဒါပေမယ့်
နောက်တစ်ခါတော့ မရဘူးနော်၊ အဲဒီအခါကျရင် ရှင် မှန်နဲ့သာ

ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်မထင်နဲ့”

“အမလေးဗျာ၊ အဲဒီလိုတော့မလုပ်ပါနဲ့၊ မှန်နဲ့သာအပေါ်
မှာ ဒီလိုမျိုး နောက်တစ်ခါဆိုတာ မရှိစေရပါဘူးလို့ ကိုယ် ကတိ
ပေးပါတယ်”

“ဒါပဲနော်၊ ရှင့်ကတိကိုသာ ရှင် တည်အောင်ထိန်း”

“အဟွန်း စိတ်ချပါဗျာ၊ ကိုယ် မှန်နဲ့သာကို ယောက်ျား
ထက် ပေးပါတယ်၊ ဒါနဲ့နေစမ်းပါဦး၊ ကိုယ် နားမလည်လို့
အေးစမ်းပါရစေဦး”

“ဘာလဲ”

မှန်နဲ့သာသည် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို ခပ်စုစုလေးထား
နင်းက အကြည့်စွေစွေလေးနှင့် စကားဆိုလိုက်သည်။

သူမ၏ ထိုအကြည့်နှင့် ထိုအပြောလေးက နေသူရိန်၏
နှလုံးသားတစ်ခုလုံးကို တုန်ခါသွားရလေသည်။

“မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုချစ်ပြီပေါ့နော်”

“ဟာ မသိဘူး၊ ဘာတွေမေးနေတာလဲ”

“ဖြေပါ မှန်နဲ့သာ၊ ကိုယ့် မှန်နဲ့သာဆီက အဖြေစကားကို မျှော်လင့်တကြီးနဲ့ ကြားချင်နေတဲ့သူပါ။ မှန်နဲ့သာဆီက အဖြေစကားကြားရဖို့ ကိုယ် ဘယ်လောက်ထိမျှော်လင့်ခဲ့လဲဆိုတာ မှန်နဲ့သာသိရဲ့လားဗျာ၊ ကိုယ့်ကို မှန်နဲ့သာ မသနားဘူးလားဟင်”

- “ဟင် ဘာလို့သနားရမှာလဲ”
- “တကယ်မသနားဘူးလား”
- “ဟုတ်ပါတယ်ဆို”
- “တကယ်နော်”
- “တကယ်၊ ဆယ်ကယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုမသနားဘူးဆိုမှတော့ ကိုယ် လောကကြီးထဲမှာ အသက်ဆက်ရှင်နေလို့လည်း အလိမ္မော်ပဲပေါ့။ မှန်နဲ့သာ ကိုယ့်ကိုမချစ်မယ့်အတူတူ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်စီရင်လိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ်”

သူ့စကားကြောင့် မှန်နဲ့သာ မျက်နှာပျက်သွားရသည်။ နေသူရိန်ကတော့ သူမကို မကြည့်ပါဘဲ

“ဖြစ်ချင်တာဖြစ်၊ ကားကို လမ်းဆေးသစ်ဖင်နဲ့ ဝင်တိုက်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်လိုက်တော့မယ်”

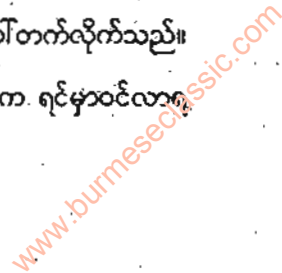
သူ့စကားကို ဟန့်တားခြင်းမရှိသလို ကန့်ကွက်ခြင်းလည်း မရှိပါဘဲ မျက်ဝန်းနက်စူးစူးလေးနှင့်သာ ကြည့်နေသော မှန်နဲ့သာ ကြောင့် နေသူရိန်ရင်မှာ ပို၍နာသွားရလေသည်။

ကြည့်လေ၊ သူမ နေစိမ့်လိုက်ပုံများ သူ့နှလုံးသားကို ချယ်လောက်နာကျင်စေရသည်ဆိုတာ သူမ သိမည်မဟုတ်ပါ။

သူမပုံစံက သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် သူမနှင့်ဘာမှ မဆိုင်ပါဆိုသည့် သဘော။ သူ့အား ဘာစကားမှမဟန့်တားဘဲ သူ့စကားပေါ်တက်သည်ကိုပင် ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ကြည့်နေလေးကို နေသူရိန်သည် နာကျင်လာရသော ရင်အစုံဖြင့် မချင့်ချ ချစ်သည်တွေ ယားလာရတော့သည်။

သို့ပေမယ့် ယောက်ျားစကားမို့ နေသူရိန်သည် ပြောပြီး စကားကို နောက်ပြန်မဆုတ်တော့ဘဲ ကားပေါ်တက်လိုက်သည်။

မှန်နဲ့သာ သူ့ကိုကြည့်ပြီး စိုးရိမ်စိတ်က ရင်မှာဝင်လာစေ

သည်။

သည်လူတော့ ဘယ်လောက် အသည်းယားဖို့ကောင်
လိုက်သည်လဲဆိုတာ။ သူမထံမှ အချစ်ကိုမရတာနှင့် သူ့အထံ
ကို သူ အဆုံးရှုံးခံတော့မည်ပုံက မှန်နဲ့သာကို ဆက်ပြီး ကြည့်
နိုင်စွမ်းမရှိတော့သည့်အလား။

တကယ်လည်း မှန်နဲ့သာရင်ထဲ သူ့အတွက် စိုးရိမ်မှုတွေ
က ပိုနေပြီဖြစ်သည်။ မဖြစ်တော့။ သူ့လုပ်ရပ်များကို သူမအ
နှင့် ဒီထက်ပိုကာ မသိဟန်ဆောင်၍ မဖြစ်တော့သည်မို့ မှန်နဲ့သာ
ရင်ထဲ စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ကြီးစိုးလာရကာ ရင်တွင်းမှ ပူပန်သော
စိတ်တွေနှင့် နေသူရိန်အား စိုးရိမ်တကြီး ခေါ်လိုက်လေသည်။

“ဦးနေသူရိန်”

“ဟင်”

စိုးရိမ်မှုတွေကြောင့် ခပ်သဲ့သဲ့တုန်ခါသွားသော သူ
အသံလေးက သူ့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေ အပြည့်ပါနေမှန်
နေသူရိန် သိလိုက်ရတော့ ရင်မှာ ထိတ်ခနဲပျော်မြူးသွားကာ သူမ

သည်ကြည်သော အကြည့်များကလည်း မှန်နဲ့သာထံ ရောက်ရှိ
သွားရ၏။

“ရှင် ရှင် ဘယ်မှမသွားနဲ့ ဦးနေသူရိန်၊ ရှင် ကျွန်မကို
စိတ်ပူအောင် တမင်လုပ်နေတာလား”

“ဟား”

ကြားလိုက်ရသည့်စကားက နေသူရိန်အတွက် မထင်မှတ်
ရာမို့ နေသူရိန်ရင်မှာ ဝမ်းသာလွန်း၍ လူက ထခုန်မိမတတ်
ဖြစ်သွားရသည်။

ဒါ သူမလေး သူ့အတွက် စိတ်ပူနေသည်တိုလား။ ချစ်သူ
ထံမှ စိုးရိမ်ပူပန်မှုတစ်ခုတည်းနှင့်ပင် နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာ
အနားသို့ အပြေးလေး ရောက်ရှိသွားတော့

“အဟင် ဟင် ဟင် လူဆိုးကြီး၊ လူရိုင်းကြီး၊ ရှင်ကြီး
မှန်နဲ့သာကို တမင်စိတ်ပူအောင်လုပ်တယ်၊ သွား သွား ရှင်ကို
မုန်းတယ်၊ မုန်းတယ် အဟင် ဟင်”

မှန်နဲ့သာအနား နေသူရိန် ရောက်သည်ဆိုရင်ပဲ မှန်နဲ့သာ

သည် သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ သူမကိုယ်လေး တိုးဝင်ကာ ပြောလည်း ပြော၊ ဇိုလည်းငိုနှင့် သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို သူမလက်သီးဆုပ်ထား များနှင့် ထုရိုက်ကာ တအင့်အင့်နှင့် ကလေးတစ်ယောက်လို ရှိုက်ငိုနေတော့သည်။

နေသူရိန်သည် မျက်ရည်များဖြင့် စိုစွတ်နေသော မှုန်နဲ့သာမျက်နှာလေးကို ကြည့်ပြီး သူမကိုယ်လေးကို သူ့လက် အစုံနှင့် ခပ်တင်းတင်းကြီး ပွေဖက်ထားလိုက်သည်။

“သွား ရှင်ကြီး ကျွန်မကိုမထိနဲ့၊ ရှင်ကို မုန်းတယ်”

“ကိုယ့်ကို တကယ်မုန်းတာလား မှုန်နဲ့သာ”

“အဟင့် ဟင့် ဟုတ်တယ်၊ မုန်းတယ်”

“ကြည့်စမ်း၊ မုန်းတဲ့သူကလည်း မျက်ရည်တွေနဲ့ ငိုလို့ ပါလား၊ အဟွန်း ကောင်မလေးတစ်ယောက် ကိုယ့်ကို တကယ် မုန်းတာရော ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”

“ရှင်နော်”

“ဟာ ဟိတ် ဟိတ် ဘယ့်နှယ် လူကို ထုရတာလဲကွ”

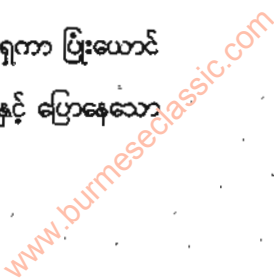
သူမှ ဘာမှမပြောသေး၊ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဟန် မျက်နှာ ချဲ့လေးနှင့် သူမအဖြစ်ကို သူမ မလုံမလဲဖြစ်စွာ သူ့ရင်ဘတ်ကြီး အား တွန်းထိုးထုရိုက်လာတော့ နေသူရိန်သည် မှုန်နဲ့သာလက်အစုံ ထို ဆွဲယူဖမ်းချုပ် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်းက မှုန်နဲ့သာအား ချစ်ရည် ဆောက်ပသည့် အပြုံးချောချောကြီးတွေနှင့် ကြည့်လာပြီး

“ချစ်တယ် မှုန်နဲ့သာရယ်၊ မှုန်နဲ့သာကို သိပ်ချစ်တယ် နာ၊ ကိုယ့်ကို မှုန်နဲ့သာ ချစ်တယ်မဟုတ်လား”

“သူနော် သိနေလျက်နဲ့”

“ဟေး ဘယ်က သူလဲကွ၊ မောင့်ကို မှုန်နဲ့သာ ချစ်တယ် ထို့ပြောလေကွ၊ ဒီတစ်ခါမှ ချစ်အဖြေကို အေးအေးဆေးဆေး ဆောင်းလို့မရဘူးဆိုရင်တော့ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်၊ မောင်က မင်းကို အစ်ခါတည်း ခိုးပြေးသွားတော့မှာနော်၊ ဘယ်လိုလဲ ခိုးပြေး သွားရမှာလား”

ချစ်ရည်ချစ်သွေးတို့ဖြင့် မျက်ဝန်းများ စူးရှကာ ပြုံးယောင် သမ်းနေရပေမယ့် မျက်နှာကြီးအဘည်ပေါက်ဟန်နှင့် ပြောနေသော

နေသူရိန်ကြောင့် မှန်နံ့သာမှာ ရှက်ရှက်နှင့် သူ့ကိုယ်ကြီး တွန်း ထုတ်ပစ်လိုက်တော့ နေသူရိန်ကလည်း လူပါး။

မှန်နံ့သာကိုယ် နွေးနွေးအိအိလေးကို တင်းတင်းကြီး ထွေးဖက်လိုက်တာမို့ မှန်နံ့သာ အသက်ရှူလေးများ မှားသွားရ ပြီး

“ဦးနေသူရိန်နော်”

“ဘာလဲကွ”

“လွှတ်ပါ”

“မောင့်ကို ချစ်တယ်ပြောဦးလေကွာ”

“ဟင် ပြောချင်ပါဘူးနော်”

“ရတယ်၊ မပြောလည်း ဟောဒီကောင်မလေး မောင့်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ မောင် သိတယ်”

“သွား လူလည်”

“လည်တာမဟုတ်ဘူး၊ ချစ်တာ၊ ပြောစမ်းကွာ မောင့် ကို ချစ်လားဆိုတာ”

“သူပဲ စောစောက သိတယ်ဆို”

“အဟွန်း၊ သိပေမယ့် မောင့်ချစ်သူရဲ့စကားကိုလည်း

မောင် ကြားချင်သေးတာပေါ့ကွ”

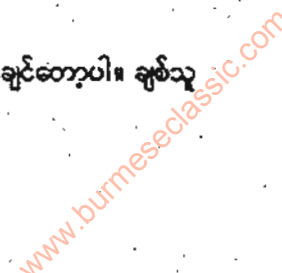
“မောင်ရယ်”

နေသူရိန်၏ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲကို သူမကိုယ်လေး တိုးဝင် ခိုက်ကာ ရင်မှာ စိမ့်ဖြာလာရသော ခေါ်သံနှင့် ချစ်သူ၏ ရင်ခွင် ကျယ်ကြီးထဲမှာ သူမမျက်နှာလှလှလေးကို ဖေးအပ်ထားလိုက် သည်။ ရင်တွေ တဖျပ်ဖျပ်ခုန်လာရသည်။

ချစ်မိပြီဆိုမှတော့ သူမ မရှက်ချင်တော့ပါ။ မှန်နံ့သာ သူ့ကို ချစ်မိနေရပြီဖြစ်ပါသည်။

သူမဘဝတွင် ဘယ်ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်မှ ရင် ခုန်ခဲ့သော မှန်နံ့သာ၊ နေသူရိန်ကိုတော့ မြင်မြင်ချင်းမှာပင် ရင်ခုန် သံတွေ လှုပ်ရှားမြန်ဆန်သွားခဲ့ရသည့်အဖြစ်က သူ့ကို ချစ်မိသွား ရသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ချစ်မိမှတော့ မှန်နံ့သာ ဟန်မဆောင်ချင်တော့ပါ။ ချစ်သူ

ကို သူမရင်ထဲက အချစ်များသိအောင် ဖွင့်ပြောတော့မည်ဟူသော စိတ်ကူးဖြင့် သူ့မျက်နှာချောချောကြီးကို မော့အကြည့်၊ သူသည် လည်း မှန်နဲ့သာကို စူးရှကာ ချစ်ခြင်းများပျော်ဝင်နေသည့် အကြည့် တွေဖြင့် ကြည့်နေသည်မို့ မှန်နဲ့သာ ခေါင်းလေး ငုံ့ဆင်းသွားရ သည်။

“ချစ်တယ်နော် မှန်နဲ့သာ”

“အင်း”

မြတ်နိုးရိပ် ကြင်နာခြင်းများနှင့် ကြည့်နေသော သူ့ အကြည့်များအောက်တွင် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ပူနွေးလှိုက်ဖြာနေ ရပြီဖြစ်သော မှန်နဲ့သာမှာ နေသူရိန် ရင်ခွင်ထဲမှနေ သူ့အမေးကို ရှက်ပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“သိပ်ချစ်တာပဲဗျာ”

“အရမ်းချစ်တယ် မှန်နဲ့သာရယ်”

သူမထံမှ ချစ်အဖြေရပြီမို့ အပျော်လွန်ကာ ရင်မှာ ကြည်နူး ပီတိတွေ ဖြာဝေသွားရသော နေသူရိန်၏ အပြုံးမျက်နှာချောချော

ကြီးကို မှန်နဲ့သာသည် ရှက်ပြုံးလေးနှင့် မော့ကြည့်လာရင်းက

“မှန်နဲ့သာလည်း မောင့်ကိုချစ်တယ်၊ သိပ်ချစ်ပါတယ် မောင်ရယ်”

“မှန်နဲ့သာ၊ အချစ်ရယ်”

အချစ်ဆိုတဲ့အရာကို နှစ်ဦးစလုံး နားလည်သွားရပြီဖြစ်တဲ့ နေသူရိန်နှင့် မှန်နဲ့သာမှာ ရင်ထဲ ကြည်နူးမှုချစ်ခြင်းတွေ ဘယ် လောက်ထိ လေးနက်သွားရသည်မသိပါ။

နှစ်ဦးသား ကြည်ဖြူစွာ တုံ့ပြန်လာသည့် အနမ်းတွေက နေသူရိန်နှင့် မှန်နဲ့သာအတွက် အတွေ့ထူးထူးနှင့် မူးမိုက်စရာပင် ဖြစ်တော့သည်။

xxxxx

အခန်း (၇)

တစ်ဦးအချစ်ကို တစ်ဦး ပိုင်ဆိုင်ရပါပြီဆိုကတည်းက နေသူရိန်နှင့် မှန်နဲ့သာတို့မှာ မခွဲအတူ အမြဲလိုရှိနေတတ်လေသည်။ နေသူရိန်မှာ ရင်မှာ နက်ရှိုင်းစွာပေါက်ဖွားလာသည့် ချစ်သူလေးထံမှ အချစ်ကို ပိုင်ပိုင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့ပြီမို့ ချစ်သူလေးရှိရာ ကျောင်းကိုလည်း ချောင်းပေါက်မတတ် ရောက်လာတတ်သူလည်းဖြစ်သည်။

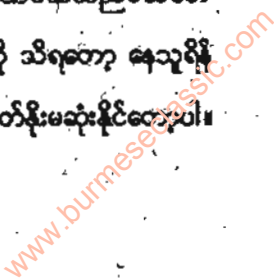
ချစ်မိကြပြီဆိုတော့လည်း ချစ်သူသဘာဝ တစ်ယောက် ရင်ခွင်တွင်တစ်ယောက် မှေးစက်ရင်း ချစ်စကားများ ပြောလို့ မကုန်နိုင်ခဲ့ပါ။

နေသူရိန်သည် ချစ်သူကို အသည်းပေါက်မတတ် ချစ်ရပေမယ့် ချစ်သူအား သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်းများကိုတော့ ဖွင့်ပြောပြခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

သူ့အား ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်နေရသည့် မိဘမဲ့ တစ်ကောင်ကြွက် ပိုက်ဆံမရှိသော အလုပ်သမားတစ်ယောက်ရယ်လို့သာ မှန်နဲ့သာအား သိနေစေရသည်။

ဒါကလည်း နေသူရိန်တွင် တခြားရည်ရွယ်ချက်ရှိ၍ မဟုတ်ပါ။ သူ့ဘဝမှန်ကို သိသွားတာထက် သူ့မလေးကို သူ၏ ထက်ရှိဘဝကို သိစေချင်သည်က မှန်နဲ့သာထံမှ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသည် အချစ်များကို ပိုင်ဆိုင်လိုချင်သောစိတ်ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်လည်း သူ့မျှော်လင့်သလို ချစ်သူလေးသည် သူလိုလှတစ်ယောက်အား ချစ်ရသည်ကို ဂုဏ်ငယ်သည်မထင်ဘဲ သူ့အား အချစ်စစ်အချစ်မှန်နှင့် ချစ်သည်ကို သိရတော့ နေသူရိန် ရင်ဝယ် ပီတိများ လျှံဝေကာ ချစ်သူအား မြတ်နိုးမဆုံးနိုင်တော့ပါ။

ရိုးသားဖြူစင်လွန်းသည့် ချစ်သူလေးကို နေသူရိန်သည် မြတ်နိုးယုယ တန်ဖိုးထားရပါသည့် အချစ်များနှင့် သူမကိုယ် အိမ်ထွေးထွေးလေးကို အသာအယာ သိုင်းပွေလိုက်ကာ သူမ နဖူးလေးအား ဖျတ်ခနဲ ငွံ့နမ်းလိုက်သည်။

“မောင်”

“ဗျာ”

“မုန့်နဲ့သာကို တကယ်ချစ်တယ်နော်”

“ဟိတ် ကြည့်စမ်းကွာ၊ ဒီစကား ခုမှ ဘာလို့ထင်နေရတာလဲ”

“မောင်နော် သိချင်လို့ပေါ့”

“အေးကွာ၊ မောင်ချစ်တာ မင်းလေး မသိဘူးလား”

“အင်း ဟင့်အင်း”

“မင်းလေးနော်”

“မုန့်နဲ့သာမေးတာ မောင် ဖြေကွာ”

“ဒီစကား ပြောစရာမလိုအောင် မုန့်နဲ့သာကို မောင်

သိပ်ချစ်တာ မောင် ဘယ်လိုပြောရမလဲ”

“ချစ်ရင် ပြောတတ်ရမှာပေါ့”

“ကောင်မလေးနော်၊ မောင့်ကို အသည်းယားအောင် ခင်းလေး သိပ်မလုပ်နဲ့၊ မောင့်ရင်ထဲမှာ မင်းကိုချစ်စိတ်တွေက အများကြီး၊ စိတ်မထိန်းနိုင်ရင် အားလုံး ခက်ကုန်လိမ့်မယ် သိလား”

ပြောရင်းက နေသူရိန်၏မျက်နှာကြီး သူမမျက်နှာလှလှ

လေးနား ရစ်ဝဲလာတော့ မုန့်နဲ့သာသည် သူမမျက်နှာလေးကို ချဝက်သို့ တိမ်းရှောင်ဆုတ်ဖယ်ကာ သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို သူမ ထက်လေးနှင့် တွန်းဖယ်ထားလိုက်ပြီး

“မောင်နော်”

ရှက်မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့် အရှက်သည်းသွားရသော မုန့်နဲ့သာကို နေသူရိန်သည် ကြည့်ရင်း နှစ်ခြိုက်ခြင်းများစွာနှင့် သဘောကျသွားရသလို အပြုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်လာရင်း

“ဘာလို့အော်ရတာလဲကွာ၊ မုန့်နဲ့သာကို ကိုယ်ဘာလုပ် သို့လဲ”

“သိဘူးလေ၊ မောင့်မျက်နှာကြီးက မှန်နဲ့သာအမှား ရောက်လာတော့ သူများလည်း လန့်တာပေါ့လို့”

ချစ်စံဖွယ် ဟန်မူနဲ့နဲ့လေးနှင့် ဆိုလိုက်သည့် မှန်နဲ့သာ စကားကြောင့် နေသူရိန်ရင်ဝယ် ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေနှင့် ကြည်စွာ သွားရပြီး

“ရောက်တော့လည်း ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ မောင့်ချစ်သူထံ မောင် ချစ်လို့နမ်းတာ အပြစ်လား”

“မောင်အော်၊ ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ မှန်နဲ့သာ ရှင် တယ်”

“အဟွန်း ပြောပါဦး၊ ခင်ဗျားလေးက ဘယ်သူထံ ရှက်တာလဲဆိုတာ”

“မောင့်ကို”

စူးရှရိဝေသော အပြုံးကြီးတွေနှင့် အကြည့်တွေ စူးစူး စိုက်စိုက်ကြည့်ကာ ဆိုလာတော့ မှန်နဲ့သာ မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့် အရှက်သည်းစွာ ဖြေလိုက်တော့ နေသူရိန်သည် ဆုံသြရိပ်တွေနှင့်

မျက်ခုံးထူထူအစုံ ပင့်တင်ရင်းက မှန်နဲ့သာအား စိုက်ခနဲကြည့် လိုက်ပြီး

“မောင့်ကို ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ မောင့်ကို မှန်နဲ့သာ ရှက်တယ်”

“ဟောဗျာ၊ အဟွန်း ဟွန်း မောင့်ချစ်သူကတော့ဗျာ၊ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတာပဲ၊ မောင်က မှန်နဲ့သာအတွက် ရှက်စရာ လူလားဗျ”

ရဲပဲနေသော မျက်နှာလေးနှင့် ကြံဖန်အရှက်သည်းနေသူ လေးကို နေသူရိန်သည် မချင့်မရဲဖြစ်ရမှုတွေနှင့် မှန်နဲ့သာကိုယ်လေး ကို တစ်ချက်မျှစ်ညှစ်လိုက်ရင်းက အပြုံးနှင့်ဆိုလိုက်တော့ မှန်နဲ့သာ အနေခက်သွားရသလို

“လွတ်ကွယ် မောင်၊ မောင့်ကို မှန်နဲ့သာ ပြောစရာရှိ တယ်”

“အင်း ဒီအတိုင်းပြော၊ မောင် နားထောင်မယ်”

သူမကိုယ်လေးကို မလွတ်သည့်အပြင် ပို၍တိုးကာ

ဖက်လိုက်သည့် နေသူရိန်ကြောင့် မှန်နံ့သာ မျက်နှာလေး နီရဲဝ
သွားရသည်။

သည်နောက် သူ့မျက်နှာချောချောကြီးကိုလည်း မကြည့်
ရဲတော့အောင် အရှက်ပိုသွားရသော မှန်နံ့သာမှာ နေသူရိန်ထံမှ
အကြည့်များကိုလွှဲရင်း

“မောင့်ဘဝမှာ မှန်နံ့သာအရင် ချစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေး
ရှိခဲ့လားဟင်”

“ဟာကွာ ငါပိတ်ထုလိုက်ရ၊ ကောင်မလေးနော်၊ ကြုံကြုံ
ဖန်ဖန် မေးတော့မယ်၊ မောင့်ဘဝမှာ မှန်နံ့သာနဲ့မတွေ့ခင်ကစေ
မှန်နံ့သာနဲ့တွေ့ပြီးနောက်ပိုင်းမှာပါ ဘယ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်
မှ မောင့်ဘဝမှာ မရှိခဲ့ဘူး။ မောင်ချစ်မိတာ ချစ်ခဲ့ဖူးတာဆိုလို့
ဒီလောကကြီးထဲမှာ မင်းလေးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်၊ မှန်နံ့သာ
ကို မောင် သိပ်ချစ်တယ်၊ မောင့်အချစ်တွေကို ယုံစမ်းပါဗျာ”

“အိုကွယ်၊ မောင်ရယ်”
ချစ်သူအပေါ် ယုယပိုက်ထွေးခြင်းများစွာနှင့် ချစ်တတ်

လွန်းသူပီပီ နေသူရိန်စည် မှန်နံ့သာကိုယ်အိအိနွေးနွေးလေးအား
သူလက်အစုံနှင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီး ပွေဖက်လိုက်တော့
မှန်နံ့သာသည်လည်း နေသူရိန်ကိုယ်ကြီးအား သူမလက်လေးနှင့်
ဓမီမကမ်း ပြန်လည်ဖက်ထားလေသည်။

“ချစ်ရယ်ဗျာ”
ချစ်သူထံမှ မထင်မှတ်သည့် တုံ့ပြန်မှုကို ရလိုက်သည့်
နေသူရိန်မှာ ရင်ထဲတွင် ဘယ်လောက်ထိ ပျော်ရွှင်သွားရသည်
သော်ပါ။ ရင်ခုန်သံတွေသည် အတိုင်းအဆမရှိတော့သလို မြန်ဆန်
လာပြီး သူ့အနမ်းတွေက သူမမျက်နှာနုနုဝင်းဝင်းလေးထက် ဧရာက
ရှိသွားပြီး

“မှန်နံ့သာ”
“မောင်”
“မောင်တို့လက်ထပ်ကြစို့ အချစ်ရယ်”
“မောင်နော်၊ မှန်နံ့သာနဲ့မောင် ချစ်ကြတာဖြင့် မကြာ
သေးဘဲနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ဘာလို့လောနေတာလဲ”

“လောဆို ချစ်တာကိုးဗျ။ မောင်တော့ မင်းလေးနဲ့ ချစ်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မှန်မှ ကျောင်းမပြီးသေးတာ၊ မှန်ကို နိုင်တော့ဘူး ချစ်ရယ်။ ချစ်နဲ့အမြန်ဆုံး အတူနေချင်ပြီ။ အချစ်အစွမ်းနည်းလောက် အချိန်ပေးပါဦးနော် မောင်”

အချိန်နာရီဆိုတာ မရှိပါဘူးဗျား မောင် မှန်နဲ့သာကိုသိပ်ချစ်တာပဲ။ မှန်နဲ့သာသည် ချစ်သူကိုချော့သလို နေသူရိန်၏မေးဖျားကို ချစ်ရက်တွေနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ အချိန်တိုအတွင်းမှာ မင်းကို မောင် သူမနှုတ်ခမ်းအစုံနှင့် မထိတထိ နှမ်းရွိုက်ကာ ဆိုလိုက်သည်။

ချစ်မိပေမယ့် မောင်အချစ်က အားလုံးနဲ့ယှဉ်ရတဲ့အချစ်မျိုးဆိုတာ ထိုအခါ နေသူရိန်သည် သူမကိုယ်လေးကို တင်းတင်း မှန်နဲ့သာ သိစေချင်တယ်”

မေး ဖျစ်ညှစ်ထွေးဖက်လိုက်ပြီး

“ကျောင်းမပြီးလည်း ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ ဒီလိုပဲ ယောက်ျား”

“ကျောင်းတက်နေတဲ့သူတွေ အများကြီးပါ”

“အို”

“ကလေးတစ်ယောက်လို ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်ခွင့်မရသည့် ကလေးဆိုးတစ်ယောက်လို လိုတာမရသူနယ် မှန်တည်တည် ချစ်နာကြီးနှင့် စကားကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပြောလိုက်သည့် သူ့ စကားကြောင့် မှန်နဲ့သာမျက်နှာလေး မီးဟပ်သွားသည့်နယ် ထူပူ ချော့ရလေသည်။

ချစ်အာမခံရဲရဲကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းတိုးတွေကာ ချစ်စကားတွေကို တည်ကြည်လေးနက်စွာ ဆိုလာသည့် နေသူရိန်၏ စကားတွေကြောင့် မှန်နဲ့သာနလုံးသားလေး လှုပ်ခါသွားရသည်။

“မောင်ရယ် မှန်လည်း မောင့်ဆန္ဒကို လိုက်လျော့ချင်တာပဲ။ မောင်နော် စကားကို ဘယ်လိုကြီးပြောလိုက်တာလဲ”

ပြောမည်ဆိုလျှင် မှန်နဲ့သာကိုယ်တိုင်က နေသူရိန်ကို သိပ်ချစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်သူ၏တောင်းဆိုလာမှုကိုလည်း မှန်နဲ့သာ လိုက်လျော့ချင်ပါ၏။

“မောင်ရယ် မှန်လည်း မောင့်ဆန္ဒကို လိုက်လျော့ချင်တာပဲ။ မောင်နော် စကားကို ဘယ်လိုကြီးပြောလိုက်တာလဲ”

သို့ပေမယ့်လည်း တိုတောင်းလွန်းသည့် ချစ်ရက်စကားများကြောင့် မောင့်အား ငြင်းဆန်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

“မောင်ရယ် မှန်လည်း မောင့်ဆန္ဒကို လိုက်လျော့ချင်တာပဲ။ မောင်နော် စကားကို ဘယ်လိုကြီးပြောလိုက်တာလဲ”

“မောင်ရယ် မှန်လည်း မောင့်ဆန္ဒကို လိုက်လျော့ချင်တာပဲ။ မောင်နော် စကားကို ဘယ်လိုကြီးပြောလိုက်တာလဲ”

“မောင်ရယ် မှန်လည်း မောင့်ဆန္ဒကို လိုက်လျော့ချင်တာပဲ။ မောင်နော် စကားကို ဘယ်လိုကြီးပြောလိုက်တာလဲ”

မူနိ ရှက်တယ်”

တကယ်လည်း အရှက်သည်းနေဟန်လေးနှင့် ရဲပတောင်းခတ်နေသော ရှက်မျက်နှာလေးကို သူ့ရင်ခွင်မှာ လာဖွက်ရင်း လက်သီးဆုပ်နုနုလေးများနှင့် ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ထုရိုက်နေသော မူနိနဲ့သာကို နေသူရိန်သည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ငေးမောစိုက်ကြည့်ရင်းက

“မူနိရယ် သိပ်ချစ်တယ်၊ မောင်တော့ မူနိနဲ့အတူတူ နေချင်ပြီ၊ အဲဒီလောက်ထိ ချစ်တယ်”

“မောင်နော် မပြောနဲ့ဆို”

သည်တစ်ခါတော့ မူနိနဲ့သာ အရှက်ဆိုးမလေးသည် သူ့စကားကြောင့် ဘယ်လောက်ထိ အရှက်လွန်သွားရသည် မသိပါ။

နီမြန်းနေသော ရှက်မျက်နှာလေးနှင့် သူ့ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းလေးကပ်ကာ မျက်နှာလှလှလေးကို လုံးဝမဖော်ပါလေတော့။

ချစ်သူ၏ဟန်လေးကြောင့် နေသူရိန်ရင်ထဲ မချင့်မရဲဖြစ်ရ မှုတို့က ပိုသွားကာ ရင်မှာ အချစ်လှိုင်းကြီး ထန်သွားပြီဖြစ်သော

နေသူရိန်သည် မူနိနဲ့သာတစ်ကိုယ်လုံးကို သူ့ရင်ခွင်မှာ နွေးထွေးစေလိုက်သည်။

သည်နောက် သူမမျက်နှာလေးထက် ဆက်တိုက်ကျရောက်လာသည့် နေသူရိန်ထံမှ အချစ်တွေ ပိုစွာကျရောက်လာရသည်မှာ သူမမျက်နှာပြင်ပေါ် သိပ်သိပ်သည်းသည်း။

“မောင် သိပ်ဆိုးတာပဲကွယ်”

“အဟွန်း မောင်ဆိုးအောင် မူနိက ဘာလို့ချစ်ဖို့ကောင်းနေရတာလဲ”

“မောင် မူနိကိုချစ်တာ လှလို့လားဟင်”

“လှလို့ချစ်တာလည်း ပါတယ်၊ ချစ်လို့ လှတာလည်း ပါတယ်”

“မောင်နော်၊ သူ တော်တော်စကားတတ်”

“မောင်က စကားတတ်တာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ မောင့်ကို အဲဒီလိုပြောတတ်အောင် မူနိနဲ့သာဆိုတဲ့ ဟောဒီကောင်မလေးက သင်ပေးနေတာ”

“မောင်နော်၊ မှန်က တယ်မှာသင်ပေးလို့လဲ”

သူ့စကားကို မှန်နဲ့သာ နားမလည်သလို မျက်ဝန်းလေး ထောင့်ကပ်ကာ ခပ်မူမူလေးဆိုလာတော့ နေသူရိန်သည် ရိုးစင်းလွန်းသည့် ချစ်သူ၏အပြောနှင့် အမူအရာလေးကို အသည်းယားသွားရကာ မှန်နဲ့သာနဖူးလေးကို သူ့နဖူးနှင့် ခပ်ဖွဖွပွတ်တိုက်ရင်း

“မှန်နှုတ်က ကိုယ်တိုင်မသင်ပေးပေမယ့် ဟောဒီ မှန်ရဲ့မျက်လုံးလေးတွေ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ကိုယ့်ကို စကားတွေ အများကြီး သင်ပေးနေတာ ခင်ဗျားလေးမှမသိဘဲ”

“မောင်နော် ကြည့်”

“ကြည့်နေတယ်လေ၊ မှန်ဝတ်ထားတဲ့ ပန်းသွေးရောင် ဝတ်စုံလေးရယ်၊ ရှက်မျက်နှာလှလှလေးနဲ့ မျက်လုံးတောက်တောက်လေးရယ်၊ ဝက်လေးလို စုနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးရယ်၊ ပြီးတော့”

“မောင်”

မထင်ခဲ့ပါ။

လူကြည့်တော့ မျက်နှာထားတည်တံ့ကြီးနှင့် စကားကို

ဒီလောက်ထိ နုနုရွရွနှင့် အစအနောက်သန်လိမ့်မည်ဟု သူမ ထင်မထားခဲ့သော နေသူရိန်သည် ခုတော့ မှန်နဲ့သာအား ကလေး တစ်ယောက်လို စိတ်ရှည်လက်ရှည် စနောက်နေတာမို့ မှန်နဲ့သာ သည် စိတ်မရှည်တော့သလိုမျိုး သူမထံက အသံလေးက ခပ် ဆောင့်ဆောင့် ထွက်သွားရလေသည်။

ဒါကိုပင် နေသူရိန်သည် သဘောကျသွားရသလိုမျိုး သွားစွယ်လေးများပေါ်အောင် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် ရယ်မောနေလေ သည်။

မှန်နဲ့သာမှာ သူမရှေ့တွင် နေသူရိန် ဒီလိုမျိုး နှစ်နှစ် မြိုက်မြိုက် ရယ်မောတတ်တာမျိုး တစ်ခါမှ မမြင်တွေ့ဖူးသည်မို့ သူ အခုလို နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် ရယ်မောနေဟန်ကို တအံ့တဩနှယ် ချက်ဝန်းပြူးလေးနှင့် ငေးကြည့်မိသွားရသည်။

“ဟေ့ ကောင်မလေး၊ လူကို ဘာကြည့်တာလဲဗျ၊ အေးဗျ မောင် မနေတတ်တော့ဘူးနော်”

“အို”

နေသူရိန်၏စကားကြောင့် မှန်နဲ့သာ မျက်နှာလေး ရဲ့ဝ
သွားရသည်။ မှန်နဲ့သာမှ မျက်နှာနီနီလေးဖြင့် နေသူရိန်၏ ရင်ခွင်
ကျယ်ကြီးထဲမှ ရုန်းထွက်လိုက်တော့ နေသူရိန်သည် လွတ်မဖေး
ပါဘဲ

“ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ရုန်းနေတာလဲ မှန်နဲ့သာ”

“မသိဘူး၊ လွတ်”

“မလွတ်ဘူး၊ ကိုယ်က မှန်နဲ့သာအတွက် သူစိမ်းလား
ကွ”

ပြောနေရင်းက မှန်နဲ့သာကိုယ်လေးကို တင်းတင်းကြီး
မွှေဖက်လာတော့ မှန်နဲ့သာ ရှက်မျက်ရည်များ ရစ်ပိုင်းသွားရသည်။

“မောင်နော် လွတ်လို့ပြောနေတယ်၊ မရဘူးလား၊ မှန်နဲ့သာ
ငိုလိုက်မိတော့မှာနော်၊ အဟင် ဟင် ဟင်”

ပါးစပ်ကသာ ပြောရုံတင်မဟုတ်။ မျက်ရည်တွေထဲ
တကယ်လည်း ပါးပြင်ပေါ် လိမ့်ဆင်းကျလာသောအခါ နေသူရိန်
သည် ကလေးဆန်လွန်းသော ချစ်သူလေး၏ ပါးပြင်ပေါ်

မျက်ရည်စများကို သူ့ပါးပြင်ချောချောကြီးနှစ် ဖယ်ရှားပွတ်သုတ်
လိုက်ပြီး

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း ကိုယ့်ချစ်သူလေးကတော့ကွာ၊
အရမ်းကလေးဆန်တာပဲ၊ ဒီမျက်ရည်တွေက ဘာလို့ကျလာရတာ
လဲ၊ ဒီကောင်မလေး ဒီလောက် အငိုသန်နေပုံထောက်ရင်တော့”

“မောင်”

အစအနောက်သန်လွန်းသော နေသူရိန်ကို မှန်နဲ့သာ
ဒီတစ်ခါ တကယ်ပင် စိတ်ဆိုးလာရပြီမို့ စိတ်တိုတိုနှင့် သူ့အား
ခေါ်လိုက်ရင်းက နေသူရိန်၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို သူ့မ သွားစွယ်
ဆွန်ဆွန်လေးဖြင့် ဖိကိုက်ပစ်လိုက်သည်။

“အား”

“ကြည့်သမ်း မင်း သိပ်ဆိုးပါလား မှန်”

“ဆိုးတယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ”

“အေး ဘာဖြစ်လဲဆိုတာ မင်း အခုသိစေရမယ်”

“အမေ”

“ဟင့်အင် မောင်နော်”

“အို”

မုန်နဲ့သာထံမှ ရှက်လန့်တကြား ထွက်ပေါ်လာရသော အသံလေးက နေသူရိန်ရင်ကို ပို၍တုန်ခါသွားစေရသည့်အခါမှာ တော့ သူ့စိတ်ကို သူ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိတော့သလို နေသူရိန် သည် မုန်နဲ့သာအား အနမ်းကြမ်းတွေ ပေးလိုက်မိပါတော့သည်။

အခန်း (၈)

ချစ်သူအပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းများစွာနှင့် အချစ်ကြီး ချစ်ကာ ယုံကြည်ခဲ့ရသမျှ မမျှော်လင့်သော တစ်နေ့မှာတော့ မုန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်နှင့်ပတ်သက်ကာ မထင်မှတ်သော အဖြစ် များနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

ထိုနေ့ကို မုန်နဲ့သာ မမေ့သလို ထိုနေ့သည် သူမဘဝ တွင် ဘယ်တော့မှ မေ့လို့ရတော့မည့်နေ့လည်း မဟုတ်ပါ။

သူမနှလုံးသားကို မီးနှင့်အထိုးခံလိုက်ရသလို နာကျင်ခဲ့ ရသော ထိုနေ့သည် သူမဘဝအတွက် ငရဲကျသောနေ့လေးလည်း ဖြစ်ခဲ့လေ၏။

ချစ်သူအပေါ် ချစ်တဲ့စိတ်တစ်ခုတည်းနှင့် ချစ်သူနှင့် ပတ်သက်သမျှကို မျက်စိမှိတ် ယုံကြည်ခဲ့သော မှန်နံ့သာသည် ချစ်သူနှုတ်မှ စကားများကို မုသားစကားများဟု မထင်ခဲ့သည်က သူမ၏အမှားပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ကိုယ်သူ သူများကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်နေပါသည် ဆိုသော စကားနှင့် သူပြောသမျှ ယုံကြည်ခဲ့သော မှန်နံ့သာ ချစ်သူနှင့် ပတ်သက်သမျှကိုလည်း သူမ ဘာတစ်ခုမှ စုံစမ်းခြင်း မပြုခဲ့ပါပေ။

နေသူရိန်ဆိုတဲ့ ချစ်သူကို သူမလိုပင် ရိုးသားဖြူစင် ဟန်ဆောင်မှုမရှိသူတစ်ယောက်လို့ ထင်မှတ်ခဲ့သော မှန်နံ့သာသည် သူနှင့်ပတ်သက်သမျှ သူပြောသမျှကိုလည်း သံသယစိတ်မျှ မဝင် မိခဲ့ပါ။

ချစ်သူအပေါ် ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် မြတ်နိုးနှင့်သီးဇွာ ချစ်ခဲ့မိသည်ကိုက မှန်နံ့သာ၏အမှားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအမှားကို သိလိုက်သည့်နေ့ကလည်း သူမနှလုံးသား ကို သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ကျအောင် နာကြည်းဆွတ်ကျင်စေရပါသည်။

မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန်ကို ရိုးသားဖြူစင်ကာ ဘာ ဂုဏ်နေမှမရှိသည့် အလုပ်သမားတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့်သာ သိထား သူဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ထိုအသိများကို ပြောင်းလဲစေရသည်က မှန်နံ့သာသည် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့်အတူ သူမိတ်ဆွေတစ်ယောက် အလုပ် ထုပ်သော ကုမ္ပဏီကို လိုက်သွားရာမှ စလေ၏။

စီးပွားရေးလောကတွင် အောင်မြင်နေသော ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုကို အောင်အောင်မြင်မြင်နှင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာလုပ်နေ သော ဒီကုမ္ပဏီထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်ဆိုရင်ပဲ ရန်တစ်မျိုးဖြင့် သင်းပွဲနေရသော အေးစိမ့်နေသည့်လေက ဝင်လာသူအား ဆီးကြို နေလေသည်။

မှန်နံ့သာသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် စကားပြောနေသော သူငယ်ချင်းကို စောင့်ရှင်းက သူမအကြည့်လေးများက ကြီးကျယ် ခမ်းနားလွန်းသည့် ကုမ္ပဏီကို အကြည့်လေးများ ရှောင်ကာ ကြည့် နေမိလိုက်သည်။

ကြည့်နေရင်းက မှန်နံ့သာ မျက်ဝန်းလှလှလေးတစ်စုံသည် တစ်နေရာဆီသို့ ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိသွားရာ

“ဟင်”

မြင်လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းကြောင့် မှန်နံ့သာတစ်ယောက် နေရာမှာပင် အံ့ဩမှင်တက်စွာ ဖြစ်သွားရသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦးတော့။

သူမ မြင်တွေ့လိုက်ရသူက သူ့ကိုယ်သူ သူများကုမ္ပဏီ တွင် အလုပ်လုပ်နေရပါသည်ဆိုသော မှန်နံ့သာချစ်သူ နေသူမိ ပင်ဖြစ်သည်။

နေသူရိန်ကတော့ သူမကို မမြင်ပါ။ သူမဆီလာတိုင်း ခပ်နွမ်းနွမ်းအဝတ်အစားများသာ ဝတ်လာတတ်သော သူမချစ်သူ နေသူရိန်နှင့် ယခု သူမမြင်တွေ့နေရသော နေသူရိန်က တခြားပင် ဖြစ်လေ၏။

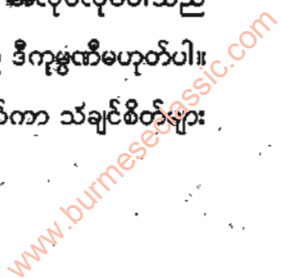
တည်ကြည်ခန့်ညားသော မျက်နှာ၊ လူကြီးလူကောင်း ဆန်စွာ ဝတ်စားထားသည့် အဝတ်အစားများနှင့် တကယ့်လုပ်ငန်း ရှင်တစ်ယောက်ပုံစံ ရှိနေရပါသော နေသူရိန်သည် နိုင်ငံခြားသား

အုပ်စုနှင့် ကုမ္ပဏီအပေါက်ဝတွင် ရယ်မောကာ စကားများပြော ဆိုနေလေသည်။

သူပုံစံက တကယ့်ကို လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်၏ ပုံစံ ရှိနေရုံမက ယုံကြည်မှုလွန်ကဲစွာ ရှိနေရသော သူ့မျက်နှာ အသွင်အပြင်နှင့် နိုင်ငံခြားသားများနှင့်ရပ်ကာ စကားကို လေးလေး စားစား ဆိုနေပါသော နေသူရိန်ကိုကြည့်ပြီး မှန်နံ့သာ နှလုံးသား တစ်ခုလုံး ပူနွေးလာရသလို မျက်ဝန်းများလည်း ပြာဝေလာရ သည်။ မြတ်စွာဘုရား။

သူမ သိပ်ချစ်ရပါသော မောင့်ကို မှန်နံ့သာ မြင်တွေ့ နေကျပုံစံနှင့်မဟုတ်ဘဲ သူမ အမြဲမြင်တွေ့နေကျပုံစံနှင့် တခြားစီ လူကြီးလူကောင်းဆန်ဆန် ဝတ်စားလျက် ကုမ္ပဏီတွင် တွေ့ရခြင်း က မောင်နှင့် ဒီကုမ္ပဏီသည် ဘယ်လိုများ ဆက်စပ်မှုရှိနေရပါ သလဲ။

မောင်သည် ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်ပါသည် ပြောပေမယ့် မောင်ပြောခဲ့သော ကုမ္ပဏီသည် ဒီကုမ္ပဏီမဟုတ်ပါ။ မှန်နံ့သာရင်ထဲ မောင်နှင့်ပတ်သက်ကာ သံချင်စိတ်များ

က ရင်ထဲ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဝင်ရောက်လာရ၏။

သူမကြည့်နေဆဲ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောနေသော သူမ၏သူငယ်ချင်းသည် ထိုမိတ်ဆွေနှင့်အတူ သူမအဖူးရောက်ရှိလာလေသည်။

မှုန်နဲ့သာမှာ ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွတ်မခံဘဲ သူမရင်ထဲ နေသူရိန်နှင့်ပတ်သက်ကာ သိချင်နေရသမျှ မေးလိုက်လေသည်။

“ညီမ အစ်မကို တစ်ခုလောက် ကူညီပါလား”

ပြီးရှင်နေသော မျက်နှာလေးနှင့် ဖော်ရွေသဘောကောင်းလွန်းသည့် ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း မိန်းကလေးကို မှုန်နဲ့သာသည် အပြုံးလေးနှင့်ကြည့်ပြီး

“တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး ညီမရယ်၊ ဟောဟိုက နိုင်ငံခြားသားအုပ်စုနဲ့ စကားပြောနေတဲ့ ဒီဘက်ကလူကို ညီမများ သိမလားလို့ပါ”

“ဘယ်သူလဲ အစ်မ၊ အစ်မပြောတာ ဆရာကိုများလား”

“ဆရာဆိုတာ ဒီဘက်က ရှမ်းလက်ရှည်အဖြူနဲ့လူကို

ညီမပြောတာလား”

“ဟုတ်တယ်လေ အစ်မ၊ ဆရာက ဒီကုမ္ပဏီရဲ့ မန်နေဂျင်းလေ၊ ဦးနေသူရိန်တဲ့၊ ဆရာက သိပ်သဘောကောင်းတာ အစ်မရဲ့၊ ဘာလဲ အစ်မနဲ့သိလိုလားဟင်”

“ဟင် ဟင်အင်း၊ မသိပါဘူး”

မှုန်နဲ့သာသည် ထိုစကားကို အယောင်ယောင်အနားမှားနှင့် ဖြေလိုက်ရသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ အရှိန်ပြင်းထန်သည့် အင်အားကြီးမားသည့် မီးတောင်တစ်ခု ပေါက်ကွဲသွားရပြီဖြစ်သည်။

သူမ ကြည့်နေတာကို မသိသည့် နေသူရိန်ကတော့ ယခုအချိန်ထိ သူမကို မမြင်သေးပါ။

မြင်နေရသည့် မှုန်နဲ့သာမှာသာ သူ့ကိုကြည့်ပြီး ရင်မှာ နာကျင်ကြေကွဲစွာ ဒေါသစိတ်တွေ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဖြစ်နေရတော့သည်မှာ နှလုံးသားတစ်ခုလုံး သွေးစိမ်းရှင်ရှင် တွေ့နေရသည့်အဖြစ်။

ရက်စက်လိုက်တာ။

သိပ်ရက်စက်တာပဲဆိုသည့် စကားကို ရင်မှာ နာကျင်ကြေကွဲစွာဆိုရင်း နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ဖိကိုက်ပစ်လိုက်သည် ဦးနေသူရိန်။

ပြောတော့ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ သူများကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်နေရပါသည်ဆိုသောလူက ခုတော့ဖြင့် စီးပွားရေးလောကတွင် အောင်မြင်နေသော ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုကို ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်နေသည့် မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်တဲ့လား ဘယ်မှာလဲ။ သူမ သိသည့် ရိုးသားဖြူစင်ပါသည်ဆိုသော သူမ၏ချစ်သူ အလုပ်သမား နေသူရိန်။

ထိုလူသည် ခုတော့ ဘယ်ဆီကိုရောက်သွားပါပြီလဲ။ နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို ဖိကိုက်ထားသည့်ကြားက မှန်နံ့သာ မျက်ဝန်းအိမ်ဝယ် မျက်ရည်ကြည်များက အတားအဆီးမရှိ ရစ်ဝဲလာပါသည်။

သည်နောက် ရင်အစုံကို နာကျင်စေလာရသည်။ တည်ကြည်ချောမော ခန့်ညားသော သူ့ရုပ်သွင်နှင့် သူ့အသွင်သည် သူ၏ဘဝနှင့် ဘယ်လိုမှမလိုက်ဖက်ဆိုတာကို မှန်နံ့သာ အ

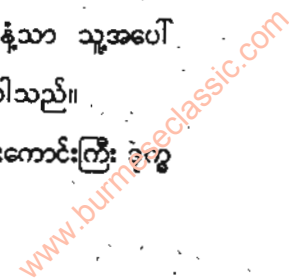
စတည်းက သိခဲ့ပါသည်။

သိပေမယ့် ချစ်သူသည် သူမကို ဒီလိုမျိုး ညာရက်လိမ့်ည်ဟု သူမ မထင်ခဲ့ပါ။

ထိုသည်က ချစ်သူအပေါ် ယုံကြည်ခဲ့သည့် သူမ၏ ချစ်ကြည်မှုဖြစ်သလို သူမ၏ချစ်သူသည် ဒီလိုမျိုးဘဝနှင့် မြင့်မားသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့သောကြောင့်လည်း ဖြစ်လေသည်။

သူမချစ်သော မောင်သည် ဘယ်လိုကြည်လင်သန့်ရှင်းသော ရုပ်ရည်နှင့် ပန်းသွေးရောင်သမ်းနေသော အသားအရေကို ခိုင်ခံ့ဆိုင်ထားကာ တည်ကြည်ချောမောသော ရုပ်ရည်နှင့် သူများဆီ အလုပ်လုပ်နေရသည့် အလုပ်သမားတစ်ယောက်ရယ်လို့ ဘယ်လို ထင်ရက်စရာမရှိခဲ့သည်ကို မှန်နံ့သာ သိနေပေမယ့် သူ့ကိုချစ်မိသည့် စိတ်တစ်ခုတည်းနှင့် သူ့ပြောသမျှ သူလိမ့်ညာသမျှ စကားများကို မျက်စိမှိတ်ယုံကြည်ခဲ့မိသည်က မှန်နံ့သာ သူ့အပေါ် ချစ်ကမ်းအချစ်နှင့် ချစ်ခဲ့မိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချစ်တွေက သူမကို ယခု ကောင်းကောင်းကြီး ခွဲကွဲ

ပေးနေရပြီဖြစ်သည်။

မူနီနံသာသည် အံ့ဩမှင်တက်စွာ သူ့ကိုကြည့်နေရင်းက သူမချစ်ကို လိမ်ညာရက်သူ၊ လှည့်စားရက်သူအဖြစ်နှင့် ရင်မှာ နာကျင်ကြေကွဲဆို့နှင့်လာရသည့်အခါမှာတော့ မူနီနံသာသည် သူ့မျက်နှာကို ဆက်ပြီးကြည့်နိုင်စွမ်းမရှိတော့သလို ရင်မှာ တဆစ်ဆစ် ကြေကွဲနာကျင်မှုတွေနှင့် မျက်ဝန်းအိမ်မှ ကျလှကျခင် မျက်ရည်များကို အံ့ကြိတ်ကာ တင်းခံထားလိုက်သည်။

ဘဝတစ်သက်တာတွင် တစ်ယောက်သာ ချစ်ခဲ့ဖူးသည့် သူမအချစ်ကို လိမ်ညာယူရက်လေသည့် နေသူရိန်ကိုလည်း မူနီနံသာ မကြည့်ချင်တော့သလို မတွေ့လည်း မတွေ့ချင်တော့ပါ။

မူနီနံသာထံမှ အချစ်ကို လိမ်ညာယူရက်သော နေသူရိန် ကို မူနီနံသာသည် နာကြည်းမုန်းတီးမှုတွေနှင့် စိတ်မှာ နာကျင် လွန်းမက နာကျင်လာရသည်မို့ သူရှိသော ထိုနေရာတွင် မနေချင် တော့အောင် ဖြစ်လာရသည့်အဆုံး မူနီနံသာသည် သူမကိုယ်လေး ကို နေရာမှ ချာခနဲ အပြေးလေးထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။

အနားမှနေ တဖျပ်ဖျပ်ပြေးထွက်သွားသော ခြေသံကြောင့်

နေသူရိန်သည် ဧည့်သည်များနှင့် စကားပြောနေရာမှ သူ့အကြည့် များက အနားမှဖြတ်သွားသည့် ခြေသံရှင်ထံ အကြည့်များရောက် ရှိသွားရာ

“ဟင်”

နေသူရိန်၏ ရင်အစုံမှာ တုန်ယင်လှုပ်ရှားသွားရသည်။

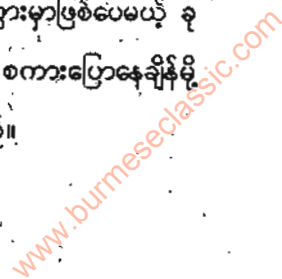
“မူနီ”

“မူနီနံသာ”

သူ ဘယ်လိုပင်ခေါ်ပါသော်လည်း မူနီနံသာသည် လှည့် မကြည့်ပါတော့။

သူ မူနီနံသာအနားသို့ အပြေးလေးရောက်ရှိသွားချိန်မှာ တော့ မူနီနံသာသည် အငှားကားတစ်စီးပေါ်တွင် လိုက်ပါသွားခဲ့ ရပြီဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်ရင်းအတိုင်းဆိုပါက နေသူရိန်သည် မူနီနံသာ နောက်ကို ချက်ချင်းပင် အပြေးလေးလိုက်သွားမှာဖြစ်ပေမယ့် ခု သူသည် နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည်များနှင့် စကားပြောနေချိန်မို့ နေသူရိန် သူ့စိတ်ကို သူ လျှော့လိုက်ရသည်။

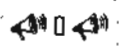

မလျှော့လိုကလည်း မဖြစ်ပါ။

သူသည် ဧည့်သည်များနှင့် စကားပြောရုံမက ထို ဧည့်သည်များကို တစ်ဆက်တည်း ဧည့်ခံစကားပြောရဦးမည် ဖြစ်သည်။

ထိုအတွက် နေသူရိန်ရင်ထံ လေးလံသွားရသည်။

ချစ်သူသည် သူ့အပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားသွားခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။ ချစ်သူ၏စိမ်းလဲ့နေသော မျက်ဝန်းစူးစူးတောက်တောက် လေးနှင့် အကြည့်များက နေသူရိန် ရင်မှာ စိုးရိမ်မှုတွေ အကြီး အကျယ် ပိုသွားစေရသည်မဟုတ်ပါလား။

အခန်း (၉)

မူနံနံသာ သူ့အပေါ် အထင်လွဲသွားပြီးကတည်းက နေသူရိန်သည် မူနံနံသာရှိရာ ကျောင်းကိုရော အိမ်ကိုပါ အကြိမ် ကြိမ် လိုက်သွားပေမယ့် သူ တွေ့ချင်မြင်ချင်ခဲ့ပါသည့် မူနံနံသာ ကိုတော့ နေသူရိန် မမြင်မတွေ့ခဲ့ရပါ။

နေသူရိန်မှာ သူ့အပေါ် အထင်အမြင်လွဲသွားသည့် ချစ်သူ သားကို သူ့အမှားတွေ တောင်းပန်ရှင်းပြဖို့ သူ အကြိမ်ကြိမ်ကြိမ် ပေးပေမယ့် ချစ်သူသည် သူ့အား ထိုအခွင့်အရေး မပေးခဲ့ဝါစား သူ့အပေါ် အထင်အမြင်လွဲကာ စိမ်းကားရက်စက် စရာ ချင်ဖယ်နေသည့် မူနံနံသာကြောင့် နေသူရိန်လုံးသားများ နားထောင်

နေရပေမယ့်လည်း နေသူရိန်ကတော့ စွဲမလျှော့ပါပေ။

ချစ်သူမျက်နှာကိုမြင်တွေ့ရဖို့ သူ့အမှားတွေအတွက် ရှင်းပြတောင်းပန်ရန် မှန်နဲ့သာကို သူ ဘယ်လိုပင်ဆုံတွေ့ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် မှန်နဲ့သာကတော့ စိမ်းကားရက်စက်စွာဖြင့် သူ့အား ထိုအခွင့်အရေး မပေးခဲ့ပါ။

ထိုအခါ ရင်နာရသူက နေသူရိန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

နေသူရိန်မှာ မှန်နဲ့သာ သူ့အပေါ် ထိုသို့စိမ်းကားစွာ ရက်စက်ရှောင်ဖယ်နေလေလေ သူ့နှလုံးသားက နာကျင်ရလေလေ နာကျင်မှုဝေဒနာများကို ရင်မှာပိုက်ရင်း ချစ်သူ၏အရိပ်ကို အမြဲမပြတ် စောင့်ပေးနေလေသည်။

အချိန်နေ့ရက်လေးများသာ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ရပါသည်။ နေသူရိန် စောင့်မျှော်တမ်းတ တွေ့ချင်နေရသူလေးကို မမြင်မတွေ့ရသည့်အခါ နေသူရိန်၏နှလုံးသားသည် မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင်လာရသည်။

သူ့ဘဝတစ်သက်တွင် သူ့နှလုံးသား၌ မြတ်မြတ်နိုးနိုး

သူ့ရင်ထဲက အချစ်များအားလုံး ပေးဆပ်ကာ ချစ်ခဲ့မိသူက မှန်နဲ့သာဆိုသည့် မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်သာ ရှိခဲ့ပါ၏။

ချစ်သူကို သိပ်ချစ်ခဲ့ပေမယ့် ချစ်သူအား သူ့ဘဝမှန်ကို ဖွင့်မပြောခဲ့ခြင်းက မှန်နဲ့သာဆိုသည့် ချစ်သူအပေါ် တမင်လိမ်ညာလှည့်စားချင်လို့ မဟုတ်ဆိုတာကိုတော့ သူ့ကိုယ်သူ သိပါ၏။ ထိုအတွက် သူ့အမှားကို သူလည်း နေသူရိန် သိပါ၏။

ဒါကလည်း သူ့တွင် တခြားအကြောင်းပြချက်မရှိပါ။

ထလေးဆန်သော အပြုအမူလေးနှင့် ချစ်စရာမျက်နှာလှလှလေးကို မြင်လိုက်ရကတည်းက သူ့ရင်ထဲ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရင်အစုံက လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။

ကလေးဆန်ကာ ချစ်စဖွယ်ကောင်းသည့် သူမလေးကို ချစ်သည့်စိတ်နှင့်ပင် နေသူရိန်သည် သူ့ဘဝမှန်ကို ဖွင့်မပြောခဲ့ဘဲ သူမလေးအား ကလေးတစ်ယောက်လို ဖုံးကွယ်စောင့်ရှောက်မိသည့် အဖြစ်က အခုတော့ သူ့အား နှောင့်တဲတွေ့ ရစေရလေသည်။

မှန်နဲ့သာနှင့်ပတ်သက်ကာ သူ့ဘဝမှန်ကို ဖုံးကွယ်သလို

ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကိုပင် နွယ်နီသည် အံ့ဩသလို ရှိခဲ့ပေမယ့် သူ ဂရုမစိုက်ခဲ့ပါ။ နွယ်နီကိုပင် သူ့ဘဝမှန်ကို ဖွင့်မပြောခဲ့ရန် တောင်းပန်ခဲ့သည့်အဖြစ်ကို နွယ်နီသည် တအံ့တကြဲနှင့် လက်ခံခဲ့ရလေသည်။

နေသူရိန်ဆိုတာက ဘယ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့်မှ သူ အခုလိုမျိုး အပြုအမူများ မလုပ်ခဲ့ပါ။

မရှက်တမ်းဝန်ခံရလျှင် နွယ်နီကိုယ်တိုင်က သူ့မေတ္တာကို မျှော်လင့်ခဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သို့သော် နေသူရိန်ကတော့ နွယ်နီအပေါ် ညီမတစ်ယောက်အဖြစ်ထက် မပိုခဲ့ပါ။

နေသူရိန်ဆိုတာက သူ့ရင်ထဲက အချစ်များကို လွယ်လွယ်နှင့် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ ပန်ဆင်ခွင့်မပေးခဲ့ပါ။

နေသူရိန်သည် အချစ်ကိုတန်ဖိုးထားတတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ သူ့ရင်ထဲက သူ တကယ်ချစ်မြတ်နိုးရသည့် မိန်းကလေးကိုမှ နေသူရိန်သည် သူ့ရင်ထဲက အချစ်များ ပေးအပ်မည်ဟူ၍လည်း နေသူရိန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

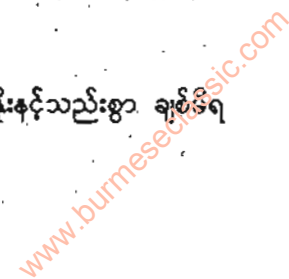
သူ့ဘဝကွင် သူ ချစ်မိသည့်မိန်းကလေးနှင့် သူ လက်ထပ်မည့် မိန်းကလေးသည် တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ရမည်ဟူ၍လည်း နေသူရိန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်က ဟိုယခင်ကတည်းကပင်။

ဒါကြောင့်လည်း နေသူရိန်သည် သူ့ဘဝ သူ့နှလုံးသားထဲကို ဘယ်မိန်းကလေးတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ လွယ်လွယ်နှင့် ဝင်ခွင့်မပြုခဲ့ပါပေ။

သူ တကယ်ချစ်မြတ်နိုးသည့် မိန်းကလေးကိုသာ သူ့ဘဝ သူ့ရင်ခွင်တွင် နားခိုခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ထားသော နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာကို တွေ့လိုက်ရသည့်အခါမှာတော့ သူ့နှလုံးသားထဲက တမ်းတမျှော်လင့် တောင့်တနေရသော မိန်းကလေးပဲဆိုတာကိုလည်း နေသူရိန် ချက်ချင်းပင်သိနားလည်လိုက်သည်။

ထိုသို့ နားလည်လောက်အောင်လည်း မှန်နဲ့သာအား မြင်မြင်ချင်းပင် သူ့ရင်ခုန်သံတွေ အဆမတန် မြန်ဆန်လှုပ်ရှားလာရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ခုတော့ သူ့နှလုံးသားက မြတ်နိုးနှင့်သည်းစွာ ချစ်မိရ

သည် ချစ်သူလေးသည် သူ့ကိုထားကာ သူ့အပါးမှ အဝေးသို့ တွက်သွားရပြီဖြစ်သည်။

သည်လိုအခြေအနေမျိုးကိုတော့ နေသူရိန် အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။ သူ့မြတ်နိုးရပါသည့် ချစ်သူလေးထံမှ အချစ်များကို နေသူရိန် ခက်ခက်ခဲခဲ ယူခဲ့ပြီးမှ သူ ဒီလိုနှင့် အလျှော့ပေးဆုံးရှုံးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

အချစ်ကိုတန်ဖိုးထားသည့် သူ့အတွက် သူ့နှလုံးသားထို သူ ဘာကြောင့်နှင့်မှ အထိအခိုက် အပွန်းအပဲ့ခံလိမ့်မည်မဟုတ်။

သည်ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကြောင့်လည်း နေသူရိန်သည် မှုန်နဲ့သာ သူ့အား ဘယ်လိုပင် ရက်စက်စိမ်းကားရှောင်ဖယ်သွားပါစေ၊ သူကတော့ မှုန်နဲ့သာရှိရာ မှုန်နဲ့သာ သွားလေရာ နေရာများကို နာကျင်လှသောရင်ဖြင့် ရောက်ရှိနေတတ်သူလည်းဖြစ်သည်။

သူ့အတွက် ဒီအဖြစ်တွေက တစ်ရက်မဟုတ်သလို နှစ်ရက် သုံးရက်မက ရက်လေးများ ကုန်ဆုံးလာသည့်အခါမှာ တော့ သူ့အားရှောင်နေသော ချစ်သူလေးကို နေသူရိန်သည် ရှောင်

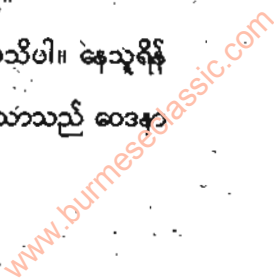
လွှဲလို့မရအောင် ရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်သည်။

သူမအား မမြင်မတွေ့ရသည့်အချိန် တစ်ပတ်အတွင်းဝယ် မှုန်နဲ့သာသည် အလှသွေးတွေပါကြွယ်ကာ ယခင်ကထက်ပင် ပို၍ ထူးနေလေသည်။

သူ့အားရှောင်ဖယ်နေသော သူမ ဒီတစ်ခါတော့ ရှောင်ဖယ် ချွံ့မရတော့ပါ။ သိပ်လှသော သူမ ကျောင်းလာသည့်အချိန်ကို သူသည် စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့်စောင့်ရှင်းက သိပ်လှသော မှုန်နဲ့သာ ထို ငေးကြည့်နေသည့် ကျောင်းသားများ၏အကြည့်များကို မြင်ရ တော့ နေသူရိန်ရင်ထဲတွင် နာလိုခဲခက်တို့ဖြင့် တစ်ယောက်တည်း သဝန်တိုနေရတော့သည်။

ချစ်သူအပေါ် သဝန်တိုမှု ချစ်ဒေါသတွေကြောင့် နေသူရိန် ၏ မျက်နှာချောချောကြီး စူတည်တည် ခက်ထန်နေရကာ လူက ဘာကို ဒေါသဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေရတော့သည်။

သူ့အဖြစ်ကို မှုန်နဲ့သာကတော့ ဘာမှမသိပါ။ နေသူရိန် အလိုက်သော ရင်ထဲမှဝေဒနာများကြောင့် မှုန်နဲ့သာသည် ဝေဒနာ

တွေ အလူးအလဲခံစားခဲ့ရသည်မှာ သူမ ကျောင်းပင်မတက်နိုင်ခဲ့။

ရင်မှာ တစ်ခါမှမဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသော အချစ်များဖြင့် မှန်နံ့သာကတော့ ချစ်လိုက်ရတာ။

သူကတော့ မှန်နံ့သာအချစ်ကို အထင်သေးကာ နောက် ကွယ်ကနေ သူ လိမ်ညာလှည့်စားသမျှကို ယုံကြည်သူအဖြစ် သူ့ အချစ်ကို စော်ကားလိုက်ပုံက သူမအတွက် ခွင့်လွှတ်နိုင်စရာ မရှိခဲ့ပါ။

တကယ်ဆို သူသည် သူမကို သူ့ဘဝမှန်အား ဖွင့်ပြော ခဲ့ဖို့ ကောင်းပါသည်။ သူသာ သူမကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစော့ ရော ဘာဖြစ်မှာတဲ့လဲ။

မှန်နံ့သာချစ်တာ ချစ်ခဲ့တာ သူ့တွင်ရှိသော ဂုဏ်အဆောင် အယောင်များကို မဟုတ်ပါ။

နေသူရိန်ဆိုသည့် လူတစ်ယောက်ကို သူမ စသိကတည်း က သူများဆီ အလုပ်လုပ်နေရသော အလုပ်သမားတစ်ယောက် အဖြစ်နှင့်သာ သိခဲ့ချစ်ခဲ့တာဖြစ်သော မှန်နံ့သာမှာ သူ ဘာဖြစ်

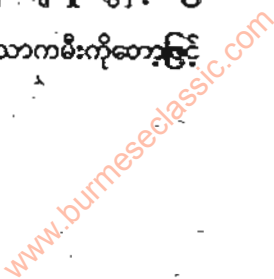
နေနေ ဂရုစိုက်လိမ့်မည်မဟုတ်။

မှန်နံ့သာလိုချင်သည်က ဟန်ဆောင်မှုမပါ ရိုးသားဖြူစင် သည့် ချစ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ နေသူရိန်ထံမှ သူမ ရွှေ့ကလွှာ တောင့်တသည်ကလည်း ထိုကဲ့သို့ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသည့် အချစ် တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်လေသည်။

တကယ်တမ်း သူမ ရရှိလိုက်သည်က သူထံက ဟန် ဆောင်လိမ်ညာဖုံးကွယ်ထားသည့် လှည့်စားမှုပါသော ချစ်ခြင်း များမို့ ရင်မှာ နာကျင်ရပါသည်။

နာကျင်မှုနှင့်အတူ မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန်ဆိုသည့် ဒီလူတစ်ယောက်ကို မေ့ထားပါတော့မည်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည့် ကြားက လွမ်းဆွတ်မှုတွေက ရင်မှာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖြစ်ပေါ် လာရသည့်အဖြစ်ကလည်း သူမအတွက် မှန်းချင်စရာပင်။

မှန်နံ့သာသည် ချစ်သည့်စိတ်ကို နာကျင်မှုတွေနှင့် ခြေ သိမ့်ပါသော်လည်း သူမရင်ထဲက ဝေဒနာသောကမီးကိုတော့ဖြင့် ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ ဖြေသိမ့်၍မရခဲ့ပါ။

နာကျင်နှင့်သည်းစွာ ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာတွေနဲ့ အပူရုပ်ကို ဟန်လုပ်ကာ နေခဲ့ရသော မှုန်နဲ့သာသည် မုန်းပါသည်။ နာကြည်းရပါသည်ဆိုတဲ့ကြားက သူ့အား ရင်မှာ ပြင်းထန်သတိရလာမှုတွေကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ပြီးငိုခဲ့ရသည့် အဖြစ်များကလည်း မနည်းတော့ပါပေ။

‘မှုန်နဲ့သာကို သိပ်ချစ်တာပဲ’ ဆိုသည့် သူ့စကားများ ပြန်လည်ကြားယောင်တိုင်း မှုန်နဲ့သာရှင်ထဲ မချီအောင် နာထွက်ကြေကွဲရပါသည်။

အချစ်ကို ဟန်ဆောင်မှုတွေနှင့် လိမ်ညာယူရက်သည့် သူ့ကို မှုန်နဲ့သာ တူးခါးနေအောင် မုန်းရသည်မို့ ဒီလိုလူနှင့်လည်း သူမ နောက်တစ်ကြိမ် မဆုံလိုတော့ပါ။

ဒါကြောင့်လည်း မှုန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်အား နေထိုင်ဖယ်သည့်သဘောနှင့် ဒီရက်တွေမှာ ကျောင်းမတက်ဖြစ်ခဲ့ပေ။ နေသူရိန် သူမရှိရာ ကျောင်းနှင့်အိမ်ကို လာမှန်းလည်း မှုန်နဲ့သာ သိနေပါ၏။

ကြားပါ သိပါသော်လည်း မှုန်နဲ့သာသည် သူ့အဖြစ်ကို လျစ်လျူရှုခဲ့လေသည်။

တကယ်ဆို မှုန်နဲ့သာကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ကို တွေ့ချင် မြင်ချင်မိပါ၏။ ဒါက သူနှင့်သူမကြား ဘာပြဿနာမှမရှိခဲ့ပါလျှင် ဖြစ်သည်။

ခုတော့ နေသူရိန်ဆိုသည့် လူတစ်ယောက်က သူမ နှလုံးသားထဲက အချစ်များကို ဟန်ဆောင်လိမ်ညာယူရက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်မို့ မှုန်နဲ့သာမှာ သူမအဖြစ်ကို တွေးလိုက်တိုင်း ရင်မှာ နာကျင်မှုတွေနှင့်သာ ခံစားနေရတော့သည်။

မှုန်နဲ့သာမှာ နေသူရိန်ဆိုသည့် သူ့အား နာကြည်းမုန်းတီး နေသည်မှာ သူ့မျက်နှာကိုပင် မမြင်ချင်တော့သလို သူ့အသံကို လည်း မကြားချင်တော့ပါ။

မှုန်နဲ့သာ ကျောင်းကိုသာလာခဲ့ရပေမယ့် သူမရင်ထဲတွင် နေသူရိန်အား တွေ့နေဦးမလားဆိုသည့် အတွေးစိတ်က ရင်မှာတဒိတ်ဒိတ်။

သူ့ကို မမြင်မတွေ့ရသဖြင့် စိတ်မှာအနည်းငယ်အေး
ပေမယ့် အခုလို မမြင်မတွေ့ပြန်တော့လည်း သူမရင်ထဲ ဘာလိုက်
တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သည်။

အရင်ကသာဆိုပါက သူမဘေးတွင် သူ ရှိနေတတ်
မယ့် အခု သူ မရှိတော့ပါ။

သူမ အချစ်ကို လိမ်ညာလှည့်စားသွားသည့် သူ့ကိုလည်း
မှုန်နဲ့သာ မရှိစေချင်တော့။

လူလိမ်၊ လူညာ။

အလကားလူ၊ သိပ်မုန်းတယ်။

ထိုစကားကို မှုန်နဲ့သာသည် နှုတ်ခမ်းလေးဖိုကိုက်ကာ
စိတ်ထဲမှ ဆိုလိုက်ရင်းက နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းလေး ကွေးတတ်
သွားရုံ သူမ နာနာကြည်းကြည်း ပြုံးလိုက်မိသည်။

အပြုံးနှင့်အတူ သူ့အား သိပ်မုန်းပါသည်ဆိုတဲ့ စကား
ကလည်း ရင်ထဲ ပဲ့တင်ထပ်နေရတော့သည်။

“မှုန်နဲ့သာ”

သူမအနားတွင် နီးကပ်စွာခေါ်လိုက်သည့် ခေါ်သံကြောင့်
မှုန်နဲ့သာအတွေးများမှ လန့်နိုးသွားရသည်။

“ဟင်”

“ရှင်”

“ရှင် ဦးနေသူရိန်”

တည်ကြည်စူးရှသော အကြည့်စူးစူးကြီးများနှင့် မှုန်နဲ့သာ
အေး ငေးစိုက်ကြည့်နေသော နေသူရိန်ကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့်
မှုန်နဲ့သာ မျက်နှာလေး ပျက်သွားရသည်။

“ရှင် ရှင် ဒီကိုဘာလာလုပ်တာလဲဟင်”

“မှုန်ရယ် မောင် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ မောင်အမှား
တွေအတွက် မောင် ရှင်းပြပါရစေ”

ပုံစံမပျက် အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ဆိုလာသော နေသူရိန်
အားကြောင့် မှုန်နဲ့သာ မျက်နှာလေး တင်းမာသွားရသည်။

ကြည့်စမ်း။

ဘယ်လောက်များ မျက်နှာပြောင်တိုက်လိုက်သည့် လူလဲ

ဆိုတာ။ သူမအား ဟန်ဆောင်လိမ့်ညာထားသမျှ သူ မဟုတ်သလို ပုံစံမပျက် မျက်နှာတည်တည်ကြီးနှင့် ရှိနေသော သူ့ပုံစံကိုမြင်ရ လေလေ မှုန်နဲ့သာ စိတ်တိုဒေါသဖြစ်ရလေနှင့် ရင်ထဲတွင် ဒေါသ တွေ ဖြစ်လို့မဆုံးနိုင်တော့ပါ။

“ရှင် ဒီကထွက်သွားရင် ကောင်းမယ် ဦးနေသူရိန်၊ ရှင်မျက်နှာကို ကျွန်မ မမြင်ချင် မတွေ့ချင်တော့ဘူးဆိုတာ ရှင် မသိဘူးလားဟင်”

နာကြည်းမှုတွေကြောင့် မှုန်နဲ့သာ အသံလေး တုန်ခါ အက်ကွဲနေရသည်။

“မှုန် မောင့်ကိုစိတ်ဆိုးနေမယ်ဆိုတာ မောင် သိပါတယ် မှုန်၊ ဒါပေမဲ့ မောင်ရှင်းပြတာကို မှုန် နားထောင်ပေးပါဦး”

“မလိုဘူး၊ မလိုပါဘူး ဦးနေသူရိန်၊ ရှင်ကို ကျွန်မ မတွေ့ချင်တော့ဘူး၊ ရှင် ရှင်းပြမှုကိုလည်း ကျွန်မ နားမထောင် နိုင်ဘူး၊ လူလိမ်လူညာ၊ ကျွန်မအချစ်ကို လိမ်ညာယူတဲ့သူ၊ ရှင် ကို ကျွန်မ သိပ်မုန်းတယ်၊ ရှင် ကျွန်မအနားက ခုချက်ချင်း

ထွက်သွားပါ”

“မောင့်ကို မှုန် ရှင်းပြခွင့်တော့ပေးပါဦး၊ မှုန် မောင့်ကို အထင်လွဲနေတာသိလျက်နဲ့ ဒီအတိုင်းတော့ မောင် မှုန်အနားက မသွားနိုင်ဘူး”

“ရှင် ကျွန်မကို ဘာတွေဆက်ပြီး လိမ်ညာချင်သေးလို့ လဲ ဦးနေသူရိန်၊ ရှင် လိမ်ညာခဲ့သမျှ ကျွန်မမျက်စိနဲ့ မြင်တွေ့ခဲ့ တာတောင် ရှင် ကျွန်မကို လာတွေ့ရသေးတယ်နော်၊ အဟင်း ရှင့်လိုလူက ဒီလိုပဲနေမှာပါလေ၊ လိမ်ညာရဲတဲ့လူ မုန်းတယ်၊ သိပ်မုန်းတယ်”

ဟန်ဆောင်လိမ်ညာရက်သူအဖြစ် ရင်ထဲ ကျင်ခဲ့နေအောင် နာကြည်းရသည်မို့ မှုန်နဲ့သာရင်ထဲတွင် မွန်းကျပ်သိပ်သည်းစွာ ခံစားရသမျှ အမုန်းစကားများကို ပါးစပ်ကတင် ဆိုနေလိုက်သည် မဟုတ်ပါ။ မျက်ဝန်းလှလှလေးမှာလည်း နာကြည်းမုန်းတီးမှုများ ဖြင့် စိမ်းတောက်နေသည်ကိုမြင်ရတော့ နေသူရိန်သည် ချစ်သူ အတွက် ရင်မှာ နာကျင်သွားရသည်။

“မူန့်ရယ်”

“မူန့်နဲ့သာ”

နေသူရိန်ခေါ်ပေမယ့် မူန့်နဲ့သာသည် သူ့အား တစ်ချက်လေးမှ လှည့်မကြည့်ပါပေ။ ထိုအခါ ရင်မှာ ပိုခံစားသွားရသူက နေသူရိန်ဖြစ်သည်။

နေသူရိန်သည် ချစ်သူ၏စိမ်းကားမူအတွက် ရင်မှာ မချင့်မရဲဖြစ်စွာ အသည်းနာကျင်ရသူမို့ ချစ်သူမျက်နှာကိုသာ လွမ်းဆွတ်တမ်းတမှုတွေနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“မူန့်”

“မူန့်ရယ်”

မူန့်နဲ့သာထံမှ ထူးသံလေးကို မကြားရမချင်း နေသူရိန်သည် ချစ်သူအမည်ကိုသာ သူ့နှုတ်က မနားတမ်းခေါ်နေတော့ မူန့်နဲ့သာသည် စိတ်မရှည်တော့သလို လှပတင်းမာနေသည့် မျက်နှာထားလေးနှင့် နေသူရိန်ရှိရာသို့လှည့်လာပြီး သူ့အား ခပ်ကျိတ်ကျိတ်လေး ရန်တွေ့လိုက်သည်။

“ရှင် ရှင် ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မနာမည်ကို ခေါ်နေတာလဲ နေသူရိန်”

“မူန့်အသံကို မောင် ကြားချင်လို့”

“ရှင်ကြားချင်ပေမယ့် ကျွန်မကတော့ ရှင့်အသံကို မကြားချင်ဘူး၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ရှင် ဒီနေရာက အမြန်ဆုံးထွက်သွားပေးပါ”

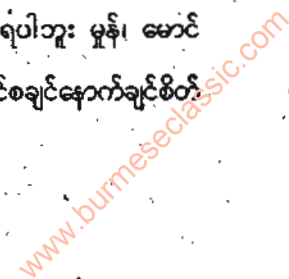
“သွားလို့ မူန့် နှင်နေပေမယ့် မောင် မသွားနိုင်သေးဘူး နို့၊ မူန့်နဲ့ မောင် စကားပြောချင်သေးတယ်”

“ရှင် မရှက်ဘူးလားဟင်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ စကားမပြောချင်ဘူးဆိုတာ ရှင် မသိဘူးလား”

“အဟွန်း ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့စကားပြောဖို့ ကြိုးစားတာ ချစ်စရာမှမဟုတ်ဘဲ မူန့်၊ မောင် မူန့်ကို သိပ်ချစ်တယ်”

“မပြောနဲ့၊ မကြားချင်ဘူး”

“ချစ်တာကို မချစ်နဲ့လို့ ပြောလို့မရပါဘူး မူန့်၊ မောင် နို့ကို လိမ်ညာခဲ့တယ်ဆိုတာ ချစ်သူကို တမင်စချင်နောက်ချင်စိတ်”

နဲ့ မောင်ဘဝမှန်ကို ဖွင့်မပြောခဲ့တာ၊ အဲဒါက မှန်အပေါ်မှာ တခြား ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မောင် လိမ်ညာခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကို မောင် သစ္စာဆိုပြောရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မှားခဲ့တယ်ဆိုတာကိုလည်း မောင် ဝန်ခံပေမယ့် အဲဒီအမှားဟာ မှန်နဲ့သာအပေါ် တမင်မှားခဲ့တာမဟုတ် ဘဲ၊ သိပ်ချစ်လို့မှားခဲ့တာဆိုတာ မောင့်အပေါ် မှန် နားလည်ပေးပါ”

“အဟင်း ရှင့်စကားတွေ ပြောလို့ပြီးပြီလား ဦးနေသူရိန်၊ ကျွန်မက ရှင်ပြောခဲ့သမျှ ရှင်အယုံသွင်းခဲ့သမျှ မျက်စိမှိတ်ပြီး ယုံကြည်ခဲ့မိတာကိုး၊ ဒါကြောင့် ရှင်ရဲ့အလိမ်အညာတွေကို ထိခဲ့ တာ၊ ဒါပေမဲ့ ခုချိန်မှာတော့ မရတော့ဘူး၊ ရှင် ကျွန်မကို ဆုတ် လိမ်ညာဖို့ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင်တော့ ရှင်လုပ်ရပ်တွေကို ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ပါတော့၊ ကျွန်မ ရှင်လိမ်ညာသမျှစကားတွေကို မျက်စိ မှိတ်ပြီး ယုံကြည်မယ့် မှန်နဲ့သာ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာ ရှင် သိထားပါ”

မှန်နဲ့သာ နေသူရိန်ပြောသမျှ စကားများကို နားထောင် ပြီး သူ့စကားများကို လှောင်ပြောင်မရယ်မိရန် ကြိုးစားရင်း စိတ်

မှာ ထိုစကားများကို နာနာကျင်ကျင် ရွတ်ဆိုနေလိုက်သည်။

သူမစိတ်ထဲတွင်တော့ လျှာအရိုးမရှိတိုင်း လိမ်ညာပြော နေသည့် နေသူရိန်၏ ဟန်ဆောင်လိမ်ညာမှုစကားများ နားထောင် ပြီး မှန်နဲ့သာရင်မှာ ခါးသီးနာကျင်နေရသည်။

“ရှင်ပြောတာ ဒါပဲမဟုတ်လား ဦးနေသူရိန်၊ ကျွန်မ သွားမယ်”

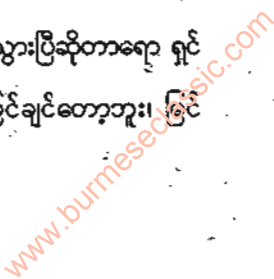
ပြောပြီး နေရာမှ ချာခနဲလှည့်ထွက်ရန် ပြင်နေသည့် မှန်နဲ့သာ ရှေ့မှ နေသူရိန် ကာဆီးရပ်လိုက်ပြီး

“မင်းမသွားရသေးဘူး မှန်၊ မောင်ပြောတဲ့စကားတွေကို ခင်း မယုံကြည်တော့ဘူးလား”

“အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ရှင်ပဲ လုပ်ခဲ့တာမဟုတ်လား”

“ဒါပေမဲ့ အခု အဲဒီအမှားတွေအတွက် မှန်ရှေ့မှာ မောင် ဝန်ခံနေတယ်လေ”

“ရှင် ဝန်ခံပေမယ့် သိပ်နောက်ကျသွားပြီဆိုတာရော ရှင် သိရဲ့လား ဦးနေသူရိန်၊ ရှင်ပြန်ပါတော့၊ မမြင်ချင်တော့ဘူး၊ မြင်

လည်း မမြင်တွေ့ပါရစေနဲ့”

နာကြည်းမှုများကြောင့် စူးရဲနေရသော အကြည့်စိမ်းစိမ်းကြီးများဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက်လေးကြည့်ကာ သူ့အပါးကနေ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသော မှန်နံ့သာ၏ နောက်ကျောလှလှလေးကို နေသူရိန်သည် ရင်နာရမှုအပေါင်းဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း သူ့နှလုံးသားလေး ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားရသည်။

နေသူရိန်မှာ သူ၏ရှင်းပြတောင်းပန်မှုစကားများကို လက်မခံဘဲ သူ့အနားကနေ သူ့အား တစ်ချက်လေးမှ ငဲ့စောင်း၍ ပင်မကြည့်ဘဲ ထွက်သွားသော မှန်နံ့သာကို နေရာမှာတင် ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်နယ် ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့လေသည်။

အခန်း (၁၀)

ထိုအချိန်မှစ၍ မှန်နံ့သာသည် သူ့မဘဝထဲမှ နေသူရိန်ကို ဖယ်ထုတ်ခဲ့လေသည်။

သူ့အမှားများအတွက် ရှင်းပြတောင်းပန်ရန် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားသည့် နေသူရိန်ကို မှန်နံ့သာသည် ထိုအခွင့်အရေးမပေးခဲ့ပါ။

သို့သော် နေသူရိန်ကတော့ ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံခဲ့ပါ။ မှန်နံ့သာသည် သူ့အား မဆုံချင် မတွေ့ချင်ပါ။ သူသာ သူမကို ဒီလိုမျိုး မကြာခဏ တွေ့ဆုံနှောင့်ယှက်ရန် ကြိုးစားနေပါက မှန်နံ့သာသည် ကျောင်းကနေ ထွက်သွားတော့မည်ဟူသော

www.burmeseclassic.com

သူမထံမှ ခြိမ်းခြောက်စကားဆိုလိုက်မှသာ နေသူရိန်သည် လတ်လျော့သွားပုံရ၏။ မှုန်နံ့သာ သူ့အရိပ်ကို မမြင်ရတော့ပေ။

မှုန်နံ့သာသည် နေသူရိန်ဆိုသည့် လူလိမ်လူညာကြီးကို သူမဘဝ သူမနှလုံးသားထဲကနေ နာကြည်းစိတ်ဖြင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ထားကာ နာကျင်ရသော နှလုံးသားကို ရင်မှာပိုက်ဆွေးရင်း အချိန်တွေသည်လည်း ကုန်ဆုံးမှန်းမသိ ကုန်ဆုံးခဲ့ရလေသည်။

အချိန်တွေကြာလို့ နှစ်တွေ ဘယ်လိုပင်ပြောင်းပြောင်းမှုန်နံ့သာရင်ထဲမှာတော့ သူနှင့်ပတ်သက်ကာ ခံစားခဲ့ရသည့် ဝေဒနာတွေက ဟိုယခင်ကအတိုင်း ဘာတစ်ခုမှမပြောင်းလဲခဲ့ပါ။

အချိန်တွေ ကြာလေလေ သူ့အပေါ် သတိရစိတ်နှင့် နာကျင်စိတ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ရသော မှုန်နံ့သာသည် ကျောင်းပြီး၍ အလုပ်တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရလေသည်။

မေ့ထားခဲ့တာ ကြာပြီဖြစ်သည့် သူမဘဝထဲက ဖယ်ထားခဲ့သည့်သူ့ကို အခုလို ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မှုန်နံ့သာ ထင်မထားခဲ့။

သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံတွင် မထင်မှတ်သည့် အဖြစ်များလည်း ဖြစ်လာတတ်ကြောင်း မှုန်နံ့သာ သိခဲ့ရလေသည်။

မှုန်နံ့သာ မထင်မှတ်ခဲ့သော မှုန်နံ့သာ မုန်းပါသည်ဆိုတဲ့ နေသူရိန်ကို အခုလိုအဖြစ်မျိုးနှင့် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ပြန်တွေ့လိုက်ရသည့်အခါမှာတော့ သူမရင်ထဲ ဝေဒနာဟောင်းက ပို၍ ခံစားကြေကွဲသွားရသည်။

မှုန်နံ့သာသည် အတိတ်က အရိပ်များကို ပြန်လည်စဉ်းစား မြင်ယောင်ရင်းက အတိတ်ဆီ ပျံလွင့်နေရသော သူမစိတ်အတွေးများကို ပြန်လည်စုစည်းလျက် လက်ရှိအခြေအနေကို သတိရသွားသည်။

ထိုအခါ လှပသော မှုန်နံ့သာမျက်နှာရဲ့ရဲလေးက ရဲခဲနဲ့ ဖြစ်သွားရသည်။

မှုန်နံ့သာသည် အိပ်ပျော်နေသော နေသူရိန်၏ မျက်နှာ ချောချောကြီးကို မရတရဲလေး ခိုးကြည့်မိတော့ ရင်မှာ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာရသည်။

သည်လူတစ်ယောက်သည် တစ်ချိန်က သူမသိပ်ချစ်
ရသည့် လူပါလားဆိုသည့် အတွေးစိတ်ကလည်း မှန်နဲ့သာ နှလုံး
သားတစ်ခုလုံးကို လှိုက်ဖိုစေရသည်။

အရာရာဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်ခွင့်ရအောင် ဇွတ်ဖန်တီးတတ်
သည့် ဒီလူတစ်ယောက်ကို မှန်နဲ့သာ သိပ်မှန်းပါ၏။

နေရာတကာ သူစိတ် သူသဘော သူဆန္ဒကိုသာ ဦးစား
ပေးတတ်ပုံကလည်း မှန်နဲ့သာ သူ့ကိုပို၍ မှန်းစေရသည့်အဖြစ်
များ။

ဒီနှစ်တွေအတွင်းမှာ မှန်နဲ့သာသည် သူနှင့်မဆုံတွေ့အောင်
ဘယ်လိုပင်ကြိုးစားခဲ့ပါသော်လည်း ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင်
ဇွတ်လုပ်တတ်သည့်သူကတော့ သူမနှင့်တွေ့ဆုံနိုင်ရန် ကြိုးစား
ခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။

သူဘက်က ဒီလို ဇွတ်တိုးတွေ့ဆုံရန် ကြိုးစားလာစဉ်
ကြောင့် မှန်နဲ့သာတစ်ယောက် အခုလို သူ့လက်တွင်း ကျရောက်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သည်လိုအတွေးစိတ်များ ဝင်လာရပြန်တော့ မှန်နဲ့သာ
နှလုံးသားနုနုက မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင်ဆိုးနှင့်သွားရလေသည်။

သူမစိတ် သူမဆန္ဒ တစ်ခုမှမပါဘဲ သူသဘော သူဆန္ဒ
တွေနှင့် သူမအား ဇွတ်ကြီးခိုးယူလာပုံက သူမကို သက်ရှိလူသား
တစ်ယောက်ရယ်ပါလို့ အသိအမှတ်ပြုပုံမရသည့်အဖြစ်။

သီဟဆိုသည့် သူမနှင့်ခင်မင်းသော နေသူရိန်၏ သူငယ်
ချင်းလည်းဖြစ်သည့် သူ့ကားနှင့် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏
မွေးနေ့တွင်ဆုံရာမှ အပြန်လမ်းကြိုလိုက်ခဲ့ခြင်းကပင် မှန်နဲ့သာ၏
ဘဝကို များစွာပြောင်းလဲသွားစေခဲ့ရလေသည်။

အကြံသမားဖြစ်တဲ့ နေသူရိန်သည် သူ၏သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူ သီဟနှင့် ကြိုတင်တိုင်ပင်ထားခဲ့သည့် အဖြစ်များကိုလည်း
မှန်နဲ့သာ မသိခဲ့ပါ။

အကွက်ကျကျ သူ၏စီမံမှုများအောက်တွင် မှန်နဲ့သာ
ဘဝလေးသည် ရုန်းထွက်လို့မရအောင် သက်ဆင်းကျရောက်ခဲ့သည့်
အဖြစ်က တွေးလေလေ ဖြေမသာလေဖြစ်၏။

လူကို သက်ရှိလူတစ်ယောက်ရယ်လို့မှ အသိအမှတ်ပြု
ဖော်မရ၊ သက်မဲ့အရပ်တစ်ရပ်လို သူမအား သူ့သဘော သူ့ဆန္ဒ
နှင့် ပိုင်စိုးပိုင်နင်းဆန်စွာ ခိုးယူလာသည့်အဖြစ်ကို မှန်နဲ့သာသည့်
သူ့အား ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်ပါ။

တစ္ဆေတိုင်းစိတ်နှင့် အဓမ္မဆန်ဆန် လုပ်တတ်သော သူ
လုပ်ရပ်များသည် ခွင့်လွှတ်ဖို့လည်း မကောင်းခဲ့ပါ။

လူကို ဇွတ်ကြီး အဓမ္မဆန်ဆန် ခိုးယူလာရုံမက အဆန်
ထဲတွင် လှောင်ပိတ်အကျဉ်းချထားသည့်အဖြစ်ကလည်း သူ့ကို
သူ လူဆိုးကြီးလိုလို တောပုန်းကြီးလိုလိုနှင့် မှန်နဲ့သာ သူ့
ကြည့်မရခဲ့ပါ။

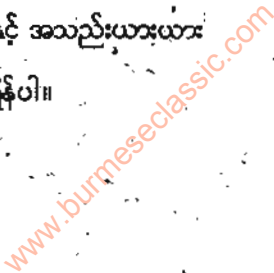
ထိုသို့ ကြည့်မရပါဟု ဆိုသည့်ကြားက သူမအပေါ် အဆန်
တကြည့်ကြည့်နှင့် လိုလေသေးမရှိ ဂရုစိုက်ကာ ယုယကြင်နာမှု
များပြတတ်သော သူ့အပြုအမူများကြောင့် သူနှင့်ပတ်သက်ကာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာကျောလှပါသည်ဟု ထင်ထားခဲ့သော မှန်နဲ့သာ
နှလုံးသားက လှုပ်ခတ်လာရ၏။

ဘယ်လိုပဲ လှုပ်ခတ်လာပါစေ၊ မှန်နဲ့သာအိည် ထိုလှုပ်
ခတ်လာရသော ရင်အစုံကို နာကြည်းမုန်းတီးစိတ်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်း
ပစ်လိုက်သောအခါ သူမရင်ထဲက ထိုခံစားမှုများသည်လည်း
ခဏချင်းပင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရလေသည်။

သူမထံမှ အချစ်များကို ညာယူရက်ရုံမက သူမဘဝကို
ပါ ဇွတ်တိုးသိမ်းပိုက်ရန် စြိုခဲ့သည့် သူပါလားဆိုသော အတွေး
များနှင့်လည်း မှန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်၏မျက်နှာကို မမြင်ချင်
မတွေ့ချင်လောက်အောင် မုန်းတီးလာရ၏။

မုန်းတီးစိတ်ကြောင့်လည်း မှန်နဲ့သာသည် သူ ဘာပြော
ပြော သူပြောသမျှစကားများကို ဘာတစ်ခုမှ ဂရုမစိုက် အလေး
မထားခဲ့သလို သူ၏ယုယကြင်နာမှုများကိုလည်း မသိသလို
ဟန်ဆောင်ကာ လျစ်လျူရှုခဲ့လေသည်။

သူမဘက်က သူ့အပေါ် ထိုကဲ့သို့ လျစ်လျူရှုထား
ဂရုမစိုက်လေလေ ရင်မှာ မချင်မရဲဖြစ်ရမှုတို့နှင့် အသည်းယားယား
အခဲရခက်ခက်ကြီး ဖြစ်လာရသူက နေသူရိန်ပါ။

နေသူရိန်သည် ချစ်သူ၏မျက်နှာကို အရိပ်လိုကြည့်ကာ သူမ၏ မျက်ဝန်းလှလှလေးနှင့် သူ့အကြည့်များဆုံအောင် ကြည့်ပါသော်လည်း ချစ်သူကတော့ သူ့အကြည့်များကို ရှောင်လွှဲနေခဲ့လေသည်။

ဘဝတွင် ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်သော နေသူရိန်သည် မှန်နံ့သာ သူ့အား ဖာယံလိုပင်အကြည့်များရှောင်လွှဲနေခဲ့ပါစေ၊ သူကတော့ဖြင့် မှန်နံ့သာ၏အကြည့်များ မျက်ဝန်းချင်းဆုံအောင် ကြည့်နေမည်သာဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့်လည်း သူ့အား ဘယ်လိုပင်မုန်းပါသည်ပြောပြော နေသူရိန်ကတော့ သူမထံမှ အမုန်းစကားများကို အမှတ်မဲ့သည့် လူတစ်ယောက်လို အပြုံးမပျက် ရှိနေနိုင်ပုံကလည်း မှန်နံ့သာ အံ့ဩမှုတွေနှင့် ရင်ခုန်ခဲ့ရလေသည်။

မိဘများမရှိ၊ အဒေါ်နှင့်သာ နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့သော မှန်နံ့သာအတွက် ဒေါ်ဒေါ်သည် ဘယ်လောက်များ ပူပန်နေလိမ့်မည်လဲ။

မှန်နံ့သာ မတွေးရဲတော့ပါ။

ဖြစ်နိုင်လျှင် မှန်နံ့သာသည် အခုချက်ချင်းပင် ဒေါ်ဒေါ် ရှိရာအိမ်ကို ပြန်သွားလိုလှပါသည်။

ခက်သည်က နေသူရိန်။

နေသူရိန်သည် သူမအား ပြန်ခွင့်မပြုပါ။ သူ တောင်းဆိုထားသည့် လက်ထပ်ခွင့်ကိုပြုပါမှ သူမအား အိမ်ပြန်ပို့ပေးမည်ဆိုသောကြောင့် မှန်နံ့သာ အခက်တွေ့နေရတော့သည်။

မှန်နံ့သာ စိတ်ရင်းဆိုပါက အိမ်ကို ချက်ချင်းပင်ပြန်လိုက်ချင်ပေမယ့် သူမအား အကျပ်ကိုင် တောင်းဆိုထားသည့် နေသူရိန်၏စကားကို လက်မခံလိုသဖြင့် နေလာခဲ့သည်မှာ အချိန်နေ့ရက်တွေပင် တစ်ချောင်းတစ်နေ့ ကုန်ဆုံးလာခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ခုချိန်လောက်ဆို သူမအား နေသူရိန် ခိုးယူသွားသည့် အကြောင်းကို သူမပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း သိနေလောက်ပြီဟူသော အတွေးဖြင့် မှန်နံ့သာ ရှက်အားပိုသွားရသည်။

မှန်နံ့သာအတွက် ခုချိန်က ရှေ့တိုးရခက် နောက်ဆုတ်

လည်းခက်နှင့် သူမအတွက် ဆုံးဖြတ်ရခက်နေချိန်လည်းဖြစ်သည်။

သူမ လက်ရှိအခြေအနေက ရှင်းလေ ရှုပ်လေနှင့် ပြဿနာသည် ရှုပ်ထွေးနေသည့်အချိန်။

သည်ပုံစံအတိုင်းဆိုပါက နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာအား သူလိုချင်သည့် ကတိစကားကို မကြားရဘဲနှင့်တော့ သူမကို ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ သူသည် ပြန်လွှတ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

သူမအနေနှင့်လည်း ဒီအတိုင်း ကြာကြာနေလို့မဖြစ်။ ကြာလျှင် အခြေအနေတွေက ပို၍ရှုပ်ထွေးနိုင်ပေသည်။

ပြီးတော့ မှန်နဲ့သာသည် ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်။

သူမမှာ အလုပ်တာဝန်တွေ ရှိသေး၏။

သူမအနေနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများကို ဘေးဖယ် ကာ အလုပ်တာဝန်ကို ဦးစားပေးရမည်ဖြစ်သည်။

သည်အတွက် မှန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်အား သူလိုချင် သည် အဖြေစကားကို ပြောကြားရန်သာ ရှိတော့သည်။

“ဟင်”

ရှုပ်ထွေးနောက်ကျနေရသော အတွေးများနှင့် မှန်နဲ့သာ သည် သက်မမောလေးတစ်ချက်ကို ခပ်လေးလေးချလိုက်မိသည်။

“ဘာတွေတွေးပြီး သက်မချနေကလဲ မှန်”

“ဟင်၊ ရှင်”

ဖြတ်စွာဘုရား

သူ ဘယ်အချိန်ကများ သူမနောက်နား ရောက်နေရပါ သည်လဲ။

တစ်ရေးနိုး အိပ်ရာက ထလာသော သူပုံစံက အိပ်ရေး အိပ်ထားသည်မို့ သူ့ရုပ်သွင်သည် ပို၍ကြည့်ကောင်းနေရ သည်။

မှန်နဲ့သာမှာ စူးရဲတောက်ပလွန်းသော သူ့အကြည့်များ ဆိုလိုက်ရတော့ သူမမျက်နှာလှလှလေး ရှပ်သွားပြီး သူ့ထံမှ ကြည့်များကို ချက်ချင်းလွှဲယူလိုက်သည်။

“ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်အချိန် ပြန်ပို့မှာလဲ ဦးနေသူရိန်”

“မှန်နဲ့သာက မောင်လိုချင်တဲ့ ကတိစကားကြားရရင် ပြန်ပို့

ပေးမယ်လို့ မှန်ကို မောင် ပြောပြီးပြီပဲ”

“ရှင် လူကို သက်သက်အနိုင်ကျင့်တာပဲ၊ ကျွန်မ ရှင်ကို လက်ထပ်နိုင်ဘူးလို့ ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ”

“အဟွန်း မောင်ကလည်း မှန်ဆီက အဲဒီစကားကြားရ မှဖြစ်မယ်လို့ ပြောပြီးပြီလေ၊ မောင်က မှန်ကို လက်ထပ်ချင်တာ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ တန်ဖိုးထားပြီး လက်ထပ်ချင်တာ၊ အဲဒီအတွက် မှန် မောင့်ကို လက်ထပ်ခွင့်ပြုပါ”

“အို”

ဦးနေသူရိန်၊ ဒီလူ ဘယ်လိုလူပါလိမ့်။ သူ့ကို မှန်နဲ့သာ လက်ထပ်ချင်တာသိလျက်နှင့် သူ ဒီစကား ဘာလို့ပြောနေ ပါသည်လဲ။

မှန်နဲ့သာမှာ လူငယ်ဆန်ကာ တစ္ဆေထိုးလုပ်ချင်သော သူ့အပြုအမူများအတွက် ရင်မောစွာ ရှက်မျက်ဝန်းလေးကို မှီတိ ထားလိုက်သည်။

မှန်နဲ့သာ၏ ထိုအပြုအမူလေးကိုပင် နေသူရိန်သည် ရင်နှာ

ဘနွေးနွေးနှင့် အသည်းယားသွားရသည်မို့ သူ့ကိုယ်ကြီး မှန်နဲ့သာ အနားသို့ တိုးကပ်သွားရပြီး

“မှန်”

“ဟင်”

သူ့ကိုယ်ကြီးက သူမအနား ရောက်လာရုံမက သူ မျက်နှာ ကြီးကပါ သူမမျက်နှာလေးနားသို့ ဝဲကပ်လာသောအခါ မှန်နဲ့သာ ဘစ်ယောက် ရှက်အားပိုသွားရလေသည်။

မှန်နဲ့သာမှာ သူမနှင့်နီးကပ်လွန်းနေသည့် နေသူရိန်၏ ချက်နှာချောချောကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် ရင်မှာ ရှက်ရွံ့ ဆိတ်လန့်မှုတွေနှင့် သူမ၏ခြေတစ်လှမ်းသည် အလိုလို နောက် ဆုတ်သွားရသည်။

ရင်ထဲမှာတော့ ရင်ခုန်သံတွေ ဘာမြန်သလဲမမေးနှင့်။

အဲဒီတိတ်တိတ် မြန်ဆန်နေရသည်။

“မှန် မောင့်ရဲ့တောင်းဆိုမှုကို မှန် လက်ခံမယ်မဟုတ်

ဘူးဗျာ”

“ရှင်နော် ဘာလဲ”

မူန့်နဲ့သာအသံက ရှက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုတို့ကြောင့် တုန်ခါ အက်ကွဲနေရသည်။

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း မူန့်ရယ်၊ ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ၊ မူန့် ကြည့်ရတာ မောင့်ကိုကြောက်နေသလိုပဲ၊ ဟုတ်လား ပြောစမ်းပါဦးဗျာ၊ မောင်က မူန့်အတွက် ကြောက်စရာလူလားဆိုတာ”

“အို ရှင် ဘာတွေမေးနေတာလဲ၊ ကျွန်မကို ရှင် စောစောက ဘာပြောလိုက်တာလဲ”

မူန့်နဲ့သာသည် သူ့စကားကို နားမရှင်းသလို မေးတော့ နေသူရိန်သည် မူန့်နဲ့သာအား ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်လာပြီး

“မူန့် မောင့်ကို လက်ထပ်ခွင့်ပြုမယ်မဟုတ်လားလို့ မေးတာ”

“ရှင် ကျွန်မကို အဲဒီအဖြေရမှ ပြန်ပို့ပေးမှာပေါ့ ဟုတ်လား”

“အင်း”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ရှင် ကျွန်မကိုပြန်ပို့ပေးပါ”

“ဟင် မူန့် ဘာပြောလိုက်တယ်”

“ကျွန်မ ရှင်လိုချင်တဲ့အဖြေကို ပေးမယ်”

“မူန့်၊ မူန့် တကယ်ပြောတာလား”

“ကျွန်မ ရှင်ကိုလက်ထပ်မယ်”

“ဟင်၊ မူန့် မင်း တကယ်”

“ကျွန်မစကားကို ရှင် မယုံဘူးလား ဦးနေသူရိန်”

“ဟာ ယုံပါတယ် မူန့်ရယ်၊ ယုံပါတယ်၊ ယုံလွန်းလို့

မောင့်ကိုယ်မောင် မဝံ့မရဲဖြစ်နေတာပါ၊ အဟွန်း မူန့်ရယ်၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် မောင်တော့ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲဗျာ၊ ဒါဆို မနက်ကျရင် နှုတ်ကို မောင် ပြန်ပို့ပေးမယ် ဟုတ်လား၊ မူန့် ဖြန်ပို့အသင့်ပြင်ထားလိုက်နော်”

နေသူရိန်မှာ မူန့်နဲ့သာထံမှ သူလိုချင်သည့်အဖြေကို ရပြီ သူ့ရင်ထဲ အပျော်တွေ ဘယ်လောက်ထိ ပြည့်လျှံသွားရသည်လဲလို့ပဲ။ သူ့ပုံစံက အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားသွားရသည့်ပုံစံမျိုး

မျက်ဝန်းအစုံမှာ အရောင်တွေ တဖျပ်ဖျပ် လက်ခါသွားရသည်။
ရင်ထဲမှာတော့ ချစ်သူနှင့်အတူ နီးရတော့မည်ဆိုသော
အတွေးဖြင့် နေသူရိန် ပျော်နေလေတော့သည်။

အခန်း (၁၁)

နေသူရိန်ကို မုန်းပါသည်။ နာကြည်းပါသည်လို့ ဆိုနေ
တဲ့ကြားကပင် မှန်နံ့သာသည် သူ့အား လက်ထပ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
မှန်နံ့သာမှာ နေသူရိန်၏ အစီအစဉ်နှင့်ပင် မင်္ဂလာပွဲကို
အကောင်းဆုံး အတောက်ပဆုံး အလှပဆုံး အဝတ်အစားများဖြင့်
ဂုဏ်သရေရှိ စည်ပင်သတ်များအလယ်တွင် ခမ်းနားစွာ ကျင်းပ
ပြီးစီးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

နတ်ရေးသည့်ဖူးစာနယ် နေသူရိန်နှင့် မှန်နံ့သာတို့စုံတွဲက
နေနှင့်လ ရွှေနှင့်မြ ပမာပင်ဖြစ်သည်။

မှန်နံ့သာသည် မှန်ညက်ဝင်းစက်နေရသော အလှများဖြင့်

သိပ်ပြီးလှနေရသလို နေသူရိန်ကလည်း ယောက်ျားပီသသော
ရုပ်သွင်နှင့် အရမ်းကို ခန့်ထည်ချောမောကာ မှန်နံ့သာနှင့် လိုဏ်
ဖက်လွန်းနေရ၏။

လိုက်ဖက်လွန်းသည့် သူတို့နှစ်ဦးကိုကြည့်ပြီး မင်္ဂလာ
ပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်အပေါင်းက ချီးကျူးအားကျစွာ စကားတွေ
ဆိုလေသည်။

ထိုအတွက် ဂုဏ်ယူကျေနပ်ရသူက နေသူရိန်။ နေသူရိန်
သည် မင်္ဂလာပွဲပြီးသည်နှင့် မှန်နံ့သာအား သူတိုက်သို့ခေါ်လာခဲ့
သည်။

မှန်နံ့သာတစ်ယောက် သူနှင့်အတူ လိုက်သာလိုက်ခဲ့
ပါသည်။ ရင်တွေ ဘာခုန်သလဲ မမေးနှင့်။

တကယ်တော့ နေသူရိန်ဆိုတာ မှန်နံ့သာအတွက် သူ၏
တစ်ယောက်တော့ဖြင့် မဟုတ်ပါပေ။

သို့ပေမယ့် ရင်းနှီးသူလည်း မဟုတ်ပြန်။ တစ်ချိန်
သိပ်ချစ်ခဲ့ရသည့် လူတစ်ဦးအဖြစ် နေသူရိန်အား မှန်နံ့သာ အကြောင်း

တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် နာကြည်းမုန်းတီးခဲ့သလို ယခုလို မတည့်အတူနေ
ဘဝဖြင့် နှစ်ယောက်အတူနေရမည့်အဖြစ်ကိုလည်း တွေးပြီး သူမ
ရင်မှာ ရင်မောခဲ့ရပြန်သည်။

ရင်မောပေမယ့် ရင်မဆိုင်လိုကလည်း မဖြစ်ပြန်။ သူမ
သည် နေသူရိန်ဆိုသည့် အချစ်လူဆိုးကြီး၏ ဘဝထဲ ဝင်ရောက်
ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အတွေးမှမဆုံးသေး။ သူမတို့စီးလာသည့်ကားက သူမတို့
နှစ်ဦး နေထိုင်ရမည့်အိမ်ကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိတော့ နေသူရိန်သည်
မှန်နံ့သာလက်လေးကို ခပ်တင်းတင်းလေး ထွေးဆုပ်လာပြီး

“မှန် ဒါ မောင်တို့နေရမယ့်အိမ်လေး၊ မောင်ပြင်ဆင်ထား
တာတွေ ကြိုက်ရဲ့လားဆိုတာ မှန် ကြည့်ပါဦး။”

“ဟင်”

တစ်အိမ်လုံး ပြင်ဆင်ထားပုံတွေက တကယ်ကို အဆင့်
အတန်းမြင့်မားစွာနှင့် အထက်တန်းကျကျ အနောက်တိုင်းဟန်
ပြင်ဆင်ထားသည့် နန်းတော်ကြီးတမျှ လွန်စွာလှပလွန်းသော

အိမ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး မှန်နံ့သာ အံ့သြနေရသည်။

လှလိုက်တာ၊ ကြည့်စမ်းပါဦး။ အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်လုံးကို ပြင်ဆင်ထားပုံက သိပ်လှလွန်းသည်။

တစ်အိမ်လုံး အဖြူရောင်စာခန်းဆီးရှည်ကြီးများဖြင့် ဖြင့်ဆင်ထားပုံက သူမကိုယ်သူမ ပုံပြင်ထဲက အိမ်ကြီးဆီ ရောက်ရှိသွားသလိုပင်။

“ဘယ့်နယ်လဲ မှန်၊ မောင် ပြင်ဆင်ထားတာတွေကို ကြိုက်ရဲ့လား၊ အဟွန်း မောင်ကတော့ မှန်အံ့ကြိုက်ဖြစ်မယ်ထင်တာတွေ ရွေးပြင်ထားတာပဲ”

နေသူရိန်သည် မှန်နံ့သာမျက်နှာလေးကို အရိပ်လို တစ်စိုက်ကြည့်လျက် မေးလိုက်တော့ မှန်နံ့သာသည် မျက်နှာတည်တည်လေးဖြင့် သူ့ကိုကြည့်လာပြီး

“ကြိုက်ပါတယ်၊ ဒါတွေအားလုံး ရှင်ပြင်ဆင်ထားပေးပင်ပန်းမှာပေါ့နော်”

မှန်နံ့သာနှုတ်မှ ဓရည်ရွယ်ပါဘဲ နေသူရိန်အပေါ် နှိုး

စကား ထွက်သွားရလေသည်။

မှန်နံ့သာစကားကြောင့် နေသူရိန်မျက်နှာထက်ဝယ် ကြည်နူးမှုအပြုံးများ လက်ဖြာသွားရပြီး

“မှန်ရယ် ဒီလိုဆိုတော့လည်း မှန် မောင်ပင်ပန်းမှာကို စိုးရိမ်မိသားပဲနော်၊ ဒါနဲ့တောင်”

“ရှင်နော်”

ရှေ့ဆက်လာမည့် နေသူရိန်စကားကို မှန်နံ့သာသည် မျက်နှာတည်တည်ရဲရဲလေးနှင့် ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

ကြည့်စမ်း

သူမ ဘာဖြစ်သွားရတာပါလိမ့်။

တကယ်ဆို သူပင်ပန်းရုံမကလို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမနှင့် ဘာဆိုင်တာမှတ်လို့။ နေသူရိန်ဆိုတာ သူမ မုန်းနေသည့်သူ။

ဒါနဲ့တောင် သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမ ဘာလို့ လျှာသွား နှည်မိရသည် မသိတော့ပါ။

ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ် အားမလိုအားမရ ရှက်ဒေါသတွေ

နှင့် မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန်ထံ အကြည့်လေး ခပ်ဝဲဝဲရောက်
သွားရသည်။

နေသူရိန်သည် သူမအကြည့်များကို လွဲလျက် သူမအကြည့်
ကို မသိဟန်ပြုကာ

“ဒါ မှန်နံ့မောင့်အတွက် အိပ်ခန်းလေ”

“အို”

ရှက်ပါသည်ဆိုမှ ပို၍အရှက်သည်းသွားရသူက မှန်နံ့သာ
မင်္ဂလာအိပ်ခန်းကြီးတစ်ခုလုံး ပန်းနုရောင်တွေလွှမ်းမိုးလျက် နှုတ်
အား ဆီးကြိုနေသည်ကိုမြင်ရတော့ မှန်နံ့သာ မျက်နှာတစ်ပြင်
သွေးရောင်တွေ တောက်ပသွားရသည်။

သူ့ရားရေ

ဘာလိုလိုနဲ့ သူမဟာ အိမ်ထောင်သည်တစ်ယောက်
ဖြစ်သွားပါရောတဲ့လား။

ထိုအတွေးကဝင်လာတော့ မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန်
မျက်နှာချောချော ခန့်ထည်သည့် မျက်နှာကြီးကို မကြည့်ရဲ

အောင် ဖြစ်သွားရသည်။

“လာလေ မှန်၊ မှန်လည်း ဒီမင်္ဂလာဝတ်စုံနဲ့ ဧည့်သည်
တွေကို တစ်နေကုန် ဧည့်ခံထားရတာ ပင်ပန်းရောပေါ့၊ အဝတ်
အစားလဲပြီး စောစောအနားယူလိုက်နော်”

နူးညံ့ချိုသာမှုတွေနှင့် ချိုကြည်နေသော သူ့အသံ မှန်နံ့သာ
ဖူးထဲသို့ စီးဝင်လာရပေမယ့် မှန်နံ့သာမှာ မသာယာနိုင်အားပါ။
ထို့အတူ သူ့ထံမှ သာယာကြင်နာနွေးထွေးမှုများကိုလည်း သူမ
ခံလိုချင်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် မှန်နံ့သာသည် ခုချိန် သူ့နှင့်အဝေးဆုံးကိုသာ
ထွက်ပြေးသွားလိုက်ချင်ပါတော့သည်။ ခုချိန်မှာ မှန်နံ့သာ အဖြစ်
ချင်ဆုံးဆန္ဒက ထိုဆန္ဒပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် တကယ်တမ်းမှာတော့ သူမ၏ဆန္ဒများသည်
ပြေညီဝခဲပါ။

နေသူရိန်သည် သူမအနားမှ အရိပ်လို တစ်ဖဝါးမခွာ
နီးလျက်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မုန့်နံ့သာမှာ အလိုက်မသိရပါ့မလားဆိုကာ နေသူရိန်အား ဒေါသများဖြစ်နေရတော့သည်။

သည်လူ သူမအဝတ်အစားလဲပါမည်ဟု ပြောထားသည် ကြားက ခုချိန်အထိ သူမအနားက ဘာကြောင့်မသွားသေးရပါ သည်လဲ။

သူ မသွားသေးဘဲနှင့် သူမကရော ဘယ်လိုလုပ် အဝတ် အစားများ လဲရမှာတဲ့လဲ။ သူ ဒါလေးတောင် မသိဘူးတဲ့လား။

မုန့်နံ့သာ အပျိုစင်လေးမှာ သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့သူရှေ့တွင် ဘယ်လိုလုပ် အဝတ်အစားလဲရမှာတဲ့လဲ။ မုန့်နံ့သာမှာ စိတ်ပျက်စိတ်ညစ်ရပုံလေးနှင့် မျက်နှာလှလှလေးမှာ ခပ်မဲ့မဲ့လေး ဖြစ်နေရသည်။

တကယ်တော့ မုန့်နံ့သာကိုယ်တိုင် ပင်ပန်း၍ အနားချ ချင်နေရပါပြီ။ ခက်သည်က သူ။ သူမအနား ရှိနေခြင်းပင်။ မုန့်နံ့သာမှာ သူမအနား သူရှိနေ၍ စိတ်မှာမလွတ်လပ်သလို လူကလည်း အနေကျဉ်းကျပ်နေရသည်က အမှန်။

ဒါကိုမသိသည့် နေသူရိန်ကတော့ သူ့စကား အင်းမလှုပ် အဲမလှုပ်ပုံစံလေးနှင့် နေရာမှာပင် မလှုပ်မယှက် တောင့်တောင့် လေး ရှိနေသော မုန့်နံ့သာကို အကြည့်စူးစူးလေးဖြင့် တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ပြီး

“မုန့် မောင်ပြောတာ ကြားလား၊ အဲဒီမှာ ဘာရပ်လုပ် နေတာလဲ”

သူမ ဘာလုပ်နေသည်ဆိုတာ သူ မမြင်ဘူးတဲ့လား။ မုန့်နံ့သာ မကျေနပ်စွာ စိတ်မှာရန်တွေ့နေလိုက်သည်။

“မုန့်”

“အို စိတ်ရှုပ်ပါတယ်ဆိုမှ လူကို ဘာလို့ ခဏခဏခေါ် နေရတာလဲ”

“ဟောဗျာ၊ ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ၊ မောင် ယည်း မုန့်ကို စိတ်ဆိုးအောင် ဘာမှမလုပ်ရပါလားကွ”

“ဪ လူကို နာမည်ခဏခဏခေါ်နေတာ စိတ်ဆိုး အောင် လုပ်တာမဟုတ်လို့ ဘာလဲရှင့်”

“အဟွန်း မှန်က ကလေးသိပ်ဆန်တာပဲကွာ၊ မှန် ဒီအဝတ်အစားတွေနဲ့ စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှာစိုးလို့ မောင်က စေတနာနဲ့”

“ဘာစေတနာလဲ၊ အဲဒီလိုသိနေရင်လည်း အလိုက်သိသိနဲ့ ရှင် ကျွန်မအနားက သွားပေးပါလား၊ ဒီမှာ ကျွန်မ အဝတ်အစား လဲချင်နေပြီရှင့်”

“ဗျာ၊ အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း၊ မှန်ရယ်”

တည့်တည့်ပြောမှ နားလည်တော့သည့် နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာပြောမှ သူမအခက်အခဲကို နားလည်သွားကား သူမလေး အဖြစ်ကို သဘောတကျနှင့် ရယ်လိုက်မိသည်။

သည်နောက် တဆက်တည်းဆိုသလို သူမလေးကိုလည်း ချစ်ခြင်းတွေနှင့် အသနားပိုသွားရသည်။

“ဆောရီးပဲဗျာ၊ ကဲ ဒါဆို မှန် အဝတ်အစားလဲတော့နော်၊ မောင် အပြင်ထွက်ပေးမယ် ဟုတ်လား”

“စောစောကတည်းက ရှင် အဲဒီလိုသိဖို့ကောင်းတယ်”

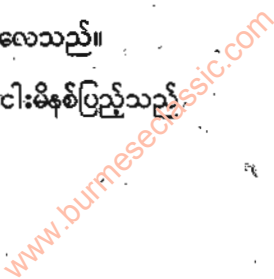
“ဇောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ မောင့်အပြစ်ပဲ ထားလိုက်ပါတော့၊ မှန်ကို အဝတ်အစားလဲဖို့ ငါးမိနစ် အချိန်ပေးမယ်၊ အဲဒီအချိန်အတွင်း မှန် အဝတ်အစားလဲလိုက် ဟုတ်ပြီလား”

ပြောပြီး စကားဆုံးသည်နှင့် နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာ ချက်နားလေးကို တစ်ချက်ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။

ကျန်ခဲ့သည့် မှန်နဲ့သာမှာသာ နှုတ်ခမ်းလေးစုလျက်။ ကြည့်လေ၊ သူမ အဝတ်အစားလဲဖို့ကိုပင် အချိန်ကန့်သတ်ပေးသွားသော နေသူရိန်ကို မှန်နဲ့သာ ဒေါသတွေဖြစ်နေသည်က ပြောနှင့်တော့။

ဒါပေမဲ့ ဘာပဲပြောပြော သူမဘေးတွင် သူ မရှိတော့ပြီဟူသော အသိနှင့်လည်း မှန်နဲ့သာစိတ်မှာ လွတ်လပ်သွားရသည် မှန်နဲ့သာသည် အခန်းထဲသို့ သူ ဝင်မလာမီ သူမကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားများ ပြီးစီးအောင် လဲလှယ်လိုက်လေသည်။

နေသူရိန်မှာ ပြောသည့်အတိုင်း အချိန်ငါးမိနစ်ပြည့်သည်

နှင့် အခန်းထဲသို့ပြန်ဝင်လာတော့ မှုန်နဲ့သာကား ပန်းသွေးရောင် ပါတိတ်ဝတ်စုံလေးကို လဲလှယ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ရင်ကို အေးချမ်းသည့်အလှ။

သိမ်လှပါသည်ဆိုတဲ့ စကားနှင့်လိုက်အောင် သူမအလှ က ရင်ကို အေးချမ်းကြည့်နှုန်းစေရလေသည်။

မှုန်ညက်ဝင်းအိ နုထွေးနေသော အလှတွေနှင့် ဝင်းဝင်း စက်စက် လှရက်နိုင်ပုံကလည်း အကြည့်များမလွှဲနိုင်ချင်စရာ။

ကြည့်နေရင်းက ဒီမိန်းကလေးသည် သူ၏ဇနီးသည်လေး ပါလားဆိုသော အသိဖြင့်လည်း နေသူရိန် ရင်တွေ တဆတ်ဆတ် အခုန်မြန်လာရတော့သည်။

မှုန်နဲ့သာကတော့ ရီဝေစူးရှသော အကြည့်များကို ရှောင် လွှဲကာ နေရာမှ ထွက်မည်အပြု

“ဒါ ဘယ်ကိုလဲ မှုန်”

“အို ဖယ်ပါ”

သူမလက်လေးကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲဆုပ်ကိုင်ကာ မေးလိုက်

သည့် နေသူရိန်ကြောင့် မှုန်နဲ့သာ မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့် သူမလက် လေးကို သူလက်ထဲက ရုန်းယူပစ်လိုက်သည်။

နေသူရိန်ကတော့ သူမလက်လေးကို လွှတ်မပေးပါပေ။

ထိုအခါ မှုန်နဲ့သာသည် မျက်နှာလေး တင်းမာသွားရပြီး “ဦးနေသူရိန်နော် လွတ်၊ ရှင် ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ ကျွန်မ

လက်ကို လွှတ်ပါ”

“မောင်မေးတာ ဖြေလေဗျာ၊ မှုန် ဒါ ဘယ်သွားမလို့

လဲဆိုတာ”

“အို ကျွန်မဘာသာ ဘယ်သွားသွား ရှင်အလုပ်လား”

“အဟွန်း မှုန်သွားရင် မောင် ဘယ်လိုနေရမှာလဲ”

“ရှင်နော်၊ ရှင်ဘာသာရှင် နေပါလား”

“ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ မှုန်ရှိနေမှတော့ မောင်က

တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုနေရမှာလဲဗျ”

“ကြည့်စမ်း၊ ရှင် ရှင် အရှက်မရှိ ဘာတွေပြောနေတာ

လဲ”

“ချစ်တာ ရှက်စရာလားဗျ။ မောင်ကတော့ မှန်အနားမှာပဲ နေချင်တယ်။ မောင့်ချစ်ဇနီးအနား မောင်နေချင်တာ အပြစ်လား”

“အို”

ပြောကာမှ ပိုဆိုးနေရသည့် နေသူရိန်စကားများကြောင့် မှန်နဲ့သာ ရှက်အားပိုစွာ မျက်နှာလေးလွှဲရင်း သူ့အား ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပါ။

“မှန် မောင် အဝတ်အစားလဲတော့မယ်”

“လဲပါလား၊ ရှင် အဝတ်အစားလဲတာနဲ့ ကျွန်မနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“မှန်နော်၊ မင်း မောင့်ကိုဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲ၊ မှန်က အခုချိန်မှ မောင့်ဇနီး ဖြစ်နေပြီလေ၊ ဇနီးသည်က ခင်ပွန်းကို ပြုစုရမှာ ခင်ဗျားတို့မိန်းမတွေရဲ့ အလုပ်ပဲ၊ ဒါကြောင့် မှန်လည်း မောင့်ကိုပြုစုရမယ်”

“ရှင် ရှင်”

ပွင့်လင်းလွန်းသည့် သူ့စကားများကြောင့် မှန်နဲ့သာ ရှက်စိတ်တွေနှင့် စကားမဆိုရဲတော့ပါ။

သူမ ဒီလိုငြိမ်ကျသွားရပြန်တော့လည်း နေသူရိန်မှာ သူမလေးအား အသနားပိုသွားရကာ

“မောင်ပြောတာ မှန် မောင့်အတွက် အဝတ်အစား ထုတ်ပေးဖို့ပြောတာ”

“ရှင်နော်၊ ရှင်မှာလည်း လက်ပါတာပဲ၊ ကိုယ့်အဝတ်အစား ကိုယ့်ဘာသာ ထုတ်ဝတ်ပေါ့ရှင်၊ ဒါပဲနော် ခုကတည်းက တစ်ခါတည်းပြောထားလိုက်ပါရဲ့၊ လက်ထပ်ပြီးတာနဲ့ ငါ့ယောက်ျားပဲ၊ ငါ့ကို ပြုစုပေးလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးထားရင်တော့ ဆောရီးပဲ”

မှန်နဲ့သာမှာ သူ့စကားကို မခံချင်လို့ စူးရဲနေရသော ဇာတ်ဝန်းစူးနက်နက် တောက်တောက်လေးနှင့် နှုတ်ခမ်းလေး ဖိကိုက်တာ ဆိုလိုက်သည်။

နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာမျက်နှာလေးကို ခပ်ငုံ့စိုက်ကြည့်

လျက် အံ့ကို တင်းခနဲ စေ့ကြိတ်လိုက်ရင်းက

“မောင့်ကိုပြုစုပေးရမှာ မင်း ဘာလို့ဒီလောက်တောင်
ကြောက်နေတာလဲ မှန်”

သူ့စကားသံက တစ်စုံတစ်ရာအတွက် မခံမရပ်နိုင်
နာကျင်နေရသလိုမျိုး။

ဒါကို မှန်နဲ့သာ သတိထားမိပေမယ့် ဂရုမစိုက်ပါ။
နေသူရိန်ဆိုတာ သူမ နာကြည်းမုန်းတီးနေသည့် သူ။ သူ့ကို သူမ
အစကတည်းကလည်း လက်ထပ်ခဲ့ချင်သည်မဟုတ်။

လူ့ကိုအကျပ်ကိုင်ကာ မရအရ တောင်းဆိုလာသည့်
သူတောင်းဆိုမှုများကြောင့်သာ မှန်နဲ့သာ သူ့ကို အရှုံးပေး လက်ထပ်
ခဲ့ရပါသည်။ သူမစိတ်ထဲမှာတော့ နေသူရိန်အပေါ် အမုန်းစိတ်များ
ခုချိန်ထိ မပြေသေးပါ။

“ဖြေလေ မှန်၊ မင်း မောင့်ကို ဒီလောက်တောင်ပဲ
မုန်းနေပြီလားဆိုတာ”

သူမပခုံးနှစ်ဖက်ကို သူ့လက်အစုံနှင့် ခပ်တင်းတင်း

ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ကာ မေးလိုက်သော နေသူရိန်စကားကြောင့်
မှန်နဲ့သာ မျက်နှာလေးတင်းမာသွားရပြီး

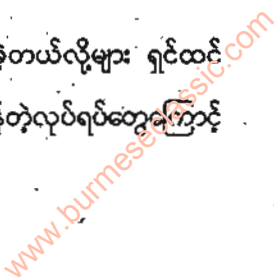
“ရှင်သိနေပြီသား အဖြေတစ်ခုကို ကျွန်မ မဖြေချင်တော့
ဘူး ဦးနေသူရိန်”

မှန်နဲ့သာစကားကြောင့် နေသူရိန်ရင်မှာ ဆစ်ခနဲ နာကျင်
သွားရသည်။

“မင်း မောင့်ကို ဒီလောက်တောင် မုန်းနေလျက်နဲ့ မောင့်
ကို ဘာလို့ မင်း လက်ထပ်ခဲ့တာလဲ မှန်၊ ပြောစမ်းပါ မှန်၊ မင်း
ပြောစမ်းပါ”

မချီတင်ကဲစွာ သူ့စကားများကို ဂရုမစိုက်သလို နာကျင်
ရိပ်များ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် သူ့အကြည့်များနှင့်လည်း မှန်နဲ့သာသည်
မရှောင်လွှဲဘဲ သူ့အား အကြည့်စူးစူးများနှင့် ပြန်လည်တုံ့ပြန်ကြည့်
ကာ

“ရှင်ကိုချစ်လွန်းလို့ လက်ထပ်ခဲ့တယ်လို့များ ရှင်ထင်
နေလား ဦးနေသူရိန်၊ ရှင်ရဲ့ တစ္ဆေထိုးဆန်တဲ့လုပ်ရပ်တွေကြောင့်

လက်ထပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ရှင်သိထားပါ”

“ဪ မင်းလက်ထပ်ခဲ့တာ ဒါကြောင့်ကိုး၊ သိပ်ကောင်းတယ် အဟွန်း၊ ဟွန်း”

နေသူရိန်သည် ရင်မှာ ဆွတ်ကျင်လာရသော ခံစားမှုများကြောင့် မချိစွာ နာကျင်စွာ ရယ်လိုက်သည်။

မှုန်နံ့သာကလည်း သူ့စကားကို လက်မခံပါ။ သူ့အား ပြန်၍ အရွဲတိုက်ချင်စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်လာရသည်ဖို့

“ဟုတ်တယ်၊ ရှင်ရဲ့စာစွတ်ထိုးဆန်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေကြောင့် ကျွန်မမုန်းတဲ့ ရှင်ကို လက်ထပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ရှင်သိထားပါ”

“မှုန်”

သူ့အသံက နာနာကျင်ကျင် ဆွတ်ကျင်မှုတွေနှင့် ထွက်ပေါ်လာရသည်။

“ကောင်းပြီ မှုန်၊ မောင်သိပ်ချစ်တဲ့မှုန်က မောင်တို့ သိပ်မုန်းနေမှတော့ မောင် မင်းအနားမှာရှိတော့ရော့ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိတော့မှာလဲ၊ မင်း မင်းသွားစမ်း မှုန်”

“အို အမေ”

အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ကာ နီရဲစိုစွတ်လာရသော မျက်ဝန်းများနှင့် မှုန်နံ့သာကိုယ်လေးကို ဆတ်ခနဲ တွန်းထုတ်ကာ မှုန်နံ့သာအနားက နေသူရိန်သည် ခြေလှမ်းကျကြီးများနှင့် အခန်းထဲက ထွက်သွားလေသည်။

မှုန်နံ့သာမှာ သူ့မအား ကျောခိုင်းသွားသည့် နေသူရိန်ကိုကြည့်ပြီး သက်မချလိုက်သည်။

နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို တင်းတင်းစေ့ပိတ်လျက် ကြည်စင်ရှင်းသန့်
သော မျက်နှာလေးနှင့် ချစ်စဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လှပ
နုထွေးသည့် ချစ်သူ၏မျက်နှာနုထွေးထွေးလေးကို နေသူရိန်သည်
မျက်စိမလွှဲနိုင်အောင် ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေနှင့် ကြည့်နေမိရ
သည်။

အခန်း (၁၂)

မျက်တောင်ရှည်ကြီးများ စင်းချကာ ခုတင်ထက်ထယ်
ကလေးတစ်ယောက်လို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသော
မူနိန့်သာကိုကြည့်ပြီး နေသူရိန်ကိုယ်ထဲရှိ သွေးကြောလေးများ
တဆတ်ဆတ်နှင့် တုန်ခါလာရသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦး။

ဘယ်လောက်များ အပြစ်ကင်းစင်ကာ လှလိုက်ပါသန့်
မျက်နှာလေးလဲဆိုတာ။

ကြည်စင်ဝင်းလှနေသော အသားအရေက နို့နှစ်ရောင်
သမ်းလျက် မျက်တောင်ရှည်ကြီးများ စင်းချကာ နှင်းဆီသွေးရောင်

ချစ်လိုက်ရတာ၊ သိပ်ချစ်တာပဲဆိုသည့် စကားတွေက
နေသူရိန်ရင်ထဲ စကားလုံးများ ထောင်သောင်းမက ရင်မှာ လှိုက်
ဖိုနွေးမှုတွေနှင့် စကားများ ဆိုနေမိရသည်။

အပြစ်ကင်းစင်ကာ ချစ်စဖွယ်ကောင်းလွန်းသည့် ဒီမျက်နှာ
လှလှလေးကို အသက်နှင့်အတူ ချစ်လွန်း၍လည်း နေသူရိန်သည်
သူမလေးကို မရမက သူ့ဆန္ဒ သူ့သဘောတစ်ခုတည်းနှင့် ရယူ
စိုင်ဆိုင်နိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အပြုအမူတွေသည် သူမအပေါ် တစ်ဘက်သတ်
ဆန်ကောင်းဆန်နိုင်ပေမယ့် တကယ်တမ်း ဒီဖြစ်တွေအားလုံးသည်
သူမကို သိပ်ချစ်လွန်း၍ ဖြစ်ရသည်ဆိုတာကိုတော့ ချစ်သူသည်

သိမည်မဟုတ်ပါ။

မုန်ရယ်။

သိပ်ချစ်တယ်ဗျာ။

နေသူရိန်သည် ချစ်သူ၏မျက်နှာလှလှကို ကြည့်နေရင်း က ရင်ထဲကအချစ်များ မထိန်းချုပ်နိုင်တော့သလို ပန်းနုရောင် မင်္ဂလာခုတင်ကြီးထက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေသော မုန်နံ့သာ အနီးသို့ သူ့ခြေလှမ်းကျကြီးများ တိုးရွေ့လာခဲ့သည်။

ညဆိုသောအသံနှင့်အတူ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော အခန်းထဲဝယ် သူ့ရင်မှာ အသက်နှင့်ထပ်တူ ချစ်ရသည့် ချစ်သလေးနှင့် အတူရှိနေပါလားဆိုသော အသံဖြင့် နေသူရိန်ရင်ထဲ ရင်ခုန်သံတွေ ပို၍မြန်ဆန်လှုပ်ရှားနေရသည်။

ဖူးဥနုထွေးနေသော ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးနှင့် အပြစ်ကင်းစင်သော ကလေးတစ်ယောက်လို အပူအပင်ကင်းမဲ့ဟန်လေးဖြင့် အိပ်ပျော်နေရှာသော ချစ်သူပုံစံလေးက ပုံပြင်ထဲက စန်းပိုက်မင်းသမီးလေးတစ်ပါးလို အရမ်းပင် ကြည့်လို့ကောင်းနေရ၏။

နေသူရိန်သည် သူ့အရပ်ကြီးအုပ်မှီးကာ မုန်နံ့သာမျက်နှာလှလှလေးထက် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လို့က်မိသည်။

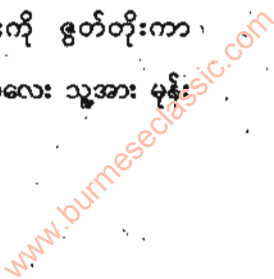
ချစ်လိုက်ရတာ။

သူ့မှာတော့ ချစ်လွန်း၍ သူ၏ဂုဏ်သိက္ခာကိုပင် မငဲ့ညှာနိုင်ဘဲ ချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင်ရဖို့အတွက် သူ့ဘက်က အစွမ်းကုန်ကြိုးစားခဲ့ရသလောက် ချစ်သူကတော့ သူ့အပေါ် တစ်ဘက်သတ် အထင်အမြင်လွဲမှားမှုတွေဖြင့် ခါးခါးသီးသီးပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သည်အဖြစ်က သူ့ကို ပို၍နာကျင်စေရသည်ကိုတော့ နေသူရိန် သူ့ကိုယ်သူသာ သိပါ၏။

ချစ်သူ၏ ခါးသီးသောအပြုအမူများက နေသူရိန် နှလုံးထားကို ခံနိုင်စွမ်းရည်မရှိနိုင်တော့သလို ရင်အစုံကို နင့်စူးနာကျင်စေရလေသည်။

ဒါကို ချစ်သူကတော့ သိမည်မဟုတ်ပါ။ သိရန်လည်း ကြိုးစားလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူ့မအချစ်များကို ဇွတ်တိုးကာ တစ်ဘက်သတ်ဆန်စွာ ယူရက်သူအဖြစ် သူမလေး သူ့အား မုန်

တီးနေသည်ကို နေသူရိန် သိပါ၏။

သိ၍လည်း သူ့ရင်အနံ့သည် အတိုင်းအဆမရှိနိုင်အောင် နာကျင်အက်ကွဲ ကြေမွစွာ ခံစားနေရခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အချစ်တွေကို ချစ်သူလေးသည် ဘာကြောင့် နားမလည်နိုင်ရပါသည်လဲ။ တကယ်ပဲ သူ့အချစ်တွေကို သူမလေး နားမလည်နိုင်ရှာဘူးတဲ့လား။

မဖြစ်နိုင်ပါ။

ချစ်သူသည် သူ့ကို တစ်ချိန်က နင့်သည်းစွာချစ်ခဲ့သည်ကိုလည်း နေသူရိန် သိပါ၏။

ထိုအချိန်က အချစ်များကို ယခုတိုင်လည်း နေသူရိန် တမ်းတနေရဆဲဖြစ်သည်။

ဒါကို သူမလေး နားလည်အောင် သူ ဘယ်လိုပြောပါမည်လဲ။

မုန့်ရယ်။ မောင့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါဗျာ။ မုန့်အပေါ် ချစ်မိတဲ့ မောင့်ရဲ့အချစ်တွေကို မုန့် အမြန်ဆုံး နားလည်ပါတော့ဟူ၍သာ

နေသစ်နိဒါန်းများ

နေသူရိန် စိတ်မှာကျိတ်ဆိုရင်း နာကျင်ကြေကွဲ တမ်းတချစ်စိတ်တွေနှင့် သူ့အနမ်းနွေးနွေးတစ်ချက်က သူမနဖူးလေးပေါ် ရောက်ရှိသွားခဲ့ရာ

“အင်း အင်း”

“ဟင်”

“ရှင်”

“အို”

“ဦးနေသူရိန်”

မုန့်နံ့သာမျက်နှာလေး ရဲရဲတောက်ပသွားရသလို ရှက်ဆွေးများကလည်း ရုတ်ခြည်း သူမတစ်ကိုယ်လုံးအနံ့ ဖွံ့နှံ့သွားလာသည်။

ဘုရားရေး။

ကြည့်စမ်းပါဦး။

ဦးနေသူရိန်၊ သူ သူမကို နမ်းလိုက်သည်တဲ့လား။ ရှက်စိတ်အတွေးတွေနှင့် မုန့်နံ့သာသည် နေသူရိန် မျက်နှာချော့ချော့

ကြီးကို မကြည့်ရဲတော့ဘဲ ရှက်ယောင်ဝဲနေသော မျက်နှာလေးနှင့် ပင် မျက်လွှာလေးချလျက်က အိပ်ရာထက်မှ သူမကိုယ်လေးကို လွန်လူးရုန်းထွက်လိုက်တော့

“အို”

မှုန်နဲ့သာအဖြစ်က ရှက်ပါသည်ဆိုမှ ပို၍အရှက်သည်း သွားစေရသည့်အဖြစ်။

ကြည့်လေ။

သူမကိုယ်လေး ရုတ်တရက်အထမှာ သူမနှင့် နီးကပ် စွာရှိနေသော နေသူရိန်ကိုယ်ကြီးနှင့် နီးကပ်သွားရုံမက သူမကိုယ် လေးက အရှိန်နှင့် သူ့ဘက်ကို ယိုင်ခနဲရောက်ရှိသွားရာ နေသူရိန် မှာ သူမကိုယ်လေးကို အမြန်လှမ်းဖမ်းထိန်းလိုက်သဖြင့် သူမ ကိုယ်လေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲ လုံးလုံးရောက်ရှိသွားသလို ဖြစ်သွား ရသည်။

“ဖယ် လွတ်၊ လွတ်ပါ”

“အဟွန်း၊ မှန် မောင့်ကြောင့် အိပ်ရေးပျက်သွားပြီနော်”

“ရှင်နော်”

သူ့ရင်ခွင်ထဲက သူမကိုယ်လေး ရုန်းထွက်နေသည်ကို သူသည် ဂရုမစိုက်၊ အရေးမထားသလို ပေါ့ပါးသွက်လက်သော လူငယ်တစ်ယောက်၏ဟန်ဖြင့် မှန်နဲ့သာ မျက်နှာလေးထက် အကြည့်များ မလွှဲတမ်း ချစ်ရည်ရွန်းစိုသည့် အကြည့်စူးစူးကြီးများ ဖြင့် ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်ကာ ဆိုလိုက်သောအခါ မှန်နဲ့သာမျက်နှာ လှလှလေးသည် ပို၍ရဲပတောက်သွားရပြီး

“ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ဖယ် ကျွန်မကို လွတ်ပါ”

“မှန် မောင့်ကိုစိတ်ဆိုးနေလား”

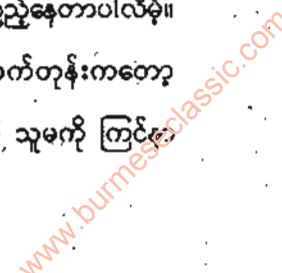
“အို”

အပြောသာမက အကြည့်တွေကပါ သူမမျက်နှာထံ ခပ်စူးစူးရောက်ရှိနေသောအခါ မှန်နဲ့သာမှာ မနေတတ်တော့ပါ။

ကြည့် ဒီလူ သူမကို ဘယ်လိုကြီး ကြည့်နေတာပါလိမ့်။

သူ့ မဟုတ်သလို သူမကို ရက်စက်တုန်းကတော့

ရက်စက်ခဲ့ပြီး ခုတော့လည်း သူ မဟုတ်သလို သူမကို ကြင်

နူးညံ့သည့် နွေးထွေးသောအပြုံးတွေနှင့် ကြင်နာမှုတွေပြနေပုံက မှန်းချင်စရာ။

ဦးနေသူရိန်ရယ်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ သိပ်မှန်းတယ်ဆိုသည့် စကားများကို ရင်တွင်းမှကျိတ်ကာ မကျေမနပ်လေးဆိုရင်း မှန်းနဲ့သာသည် နေသူရိန်ရင်ခွင်ကျယ် နွေးနွေးကြီးထဲက ရုန်းအထွက်

“ဟိတ် ဘာလို့ရုန်းနေရတာလဲကွ”

“ရှင် လွတ်ပါ”

“မလွတ်ဘူး”

“ဟင်၊ ရှင်နော်”

မှန်းနဲ့သာထံမှ မျက်စောင်းနုလေးက နေသူရိန်ထံ အတားအဆီးမရှိ ရောက်ရှိသွားရသည်။

နေသူရိန်မှာ သူမ၏မျက်စောင်းတွေကိုပင် သဘောကျ သွားရသလိုမျိုး ပြုံးလွန်လွန်မျက်နှာချောချောကြီးနှင့် မချင့်မရဲ ဖြစ်စွာ သူမကိုယ်လေးကို တိုးဖက်လိုက်ရာ

“အမေ၊ အို ရှင် ဒါဘာလုပ်တာလဲ”

“အဟွန်း ပြောပါဦး၊ မှန်းက ဘာလုပ်တယ်ထင်လို့လဲ ဆိုတာ”

“ကြည့်စမ်း ရှင်”

မှန်းနဲ့သာသည် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ဇွန်းထွက်လိုက်သည်။

သို့သော် နေသူရိန်သည်က မလွတ်။

မလွတ်သည့်အပြင် သူမကိုယ်လေးကိုပင် တိုး၍ တိုးဖက် လိုက်ရာ

“ဦးနေသူရိန် ရှင် ဘာလုပ်တာလဲဆိုတာ”

“မှန်းကိုချစ်တာ”

“အို”

“စိတ်ချ၊ အိုစေရမယ်”

“ရှင် အို၊ ဖယ် ဖယ်”

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း”

အရှက်သည်းသွားရသူ ချစ်ဇနီးချော၏အဖြစ်ကို နေသူရိန်

သဘောကျလို့မဆုံးသလို သူမ၏ထိုအပြုအမူလေးသည်ကပင် နေသူရိန် နှလုံးသွေးကြောတွေကို ပေါက်ကွဲမတတ် တုန်ခါစေရ တော့သည်။

“လွတ် လွတ်ပါ”

“ပြောပြီးပြီလေ၊ မလွတ်ဘူးဆိုတာ”

“ရှင်နော်”

“မူန်နော်”

“အို”

“အဟွန်း အိုစေရမယ်ဆို”

“ဟာ ဘာတွေပြောတာလဲ၊ ရှင် သွား သွား”

“အဟွန်း ဟွန်း မူန်ရယ်ဗျာ”

အရက်သည်းသွားရပြီဖြစ်တဲ့ မူန်နဲ့သာမှာ စကားမဆိုနိုင် ရှာတော့ပါ။ ရှက်စိတ်တွေကြောင့် ဆိုရန်စကားတွေလည်း ပျောက် ဆုံးနေရသလို မူန်နဲ့သာမျက်နှာလှလှလေးသည် နေသူရိန် ရင်ခွင် ထဲက မော့၍မလာပါတော့။

ရင်မှာ ရှက်ရွံ့မှုတွေက ဘာနှင့်မှ နှိုင်းယှဉ်ပြမရနိုင်အောင် ကြီးစိုးနေပြီဆိုတာ မူန်နဲ့သာ သူမကိုယ်တိုင် သူမသာ သိပါတော့ ၏။

သို့ပေမယ့် နေသူရိန် ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲတွင် ဒီအတိုင်း ဆက်နေဖို့ဆိုတာကလည်း မဖြစ်နိုင်သည်မို့ မူန်နဲ့သာတစ်ယောက် ရှက်ရှက်နှင့်ပင် နေသူရိန်ရင်ခွင်ထဲက ရုန်းထွက်လိုက်သည်။

“မူန်”

“ဟင့်အင်းဆို”

“မူန်ရယ်”

သူမပါးပြင်နုနုဆီ နီးကပ်စွာ တိုးဝှေ့ပူးကပ်ရောက်ရှိလာ သည့် နေသူရိန် မျက်နှာချောချောကြီးကို မူန်နဲ့သာတစ်ယောက် ရှောင်ချိန်မရလိုက်ပါ။

နူးညံ့သည့် အနမ်းရွေးရွေးတွေက မူန်နဲ့သာပါးပြင်နုနုပေါ် အဆက်မပြတ် ကျရောက်လာရတော့ မူန်နဲ့သာမှာ နေသူရိန်ရင်ခွင် ထဲတွင် ရှောင်ချိန်မရနိုင်တော့ဘဲ နေသူရိန်၏ အနမ်းရွေးရွေးများ

အောက်တွင် ရုတ်ခြည်းတော့ ပြာမေ့မိုးမိုက်သွားရသည်။

သည်နောက်မှာတော့ ဆက်တိုက်ဆိုသလို ကျရောက်လာ
ရသည့် နေသူရိန်ထံမှ အနမ်းများ။

“အို ဖယ်ဆို”

“ရှင် ဟင့်အင်း”

“ရှင်နော်”

သူမ၏ငြင်းဆန်သံလေးတွေကို နေသူရိန် မကြားနိုင်တော့
ပါ။ ကြားနိုင်စွမ်းလည်း မရှိတော့။

မွန်းကျပ်သိပ်သည်းနေသည့် နေသူရိန်၏ အနမ်းတွေက
သူမမျက်နှာလေးထက် တားဆီးမရစွာ ကျရောက်လာရသည့်အခါ
မွန်နံ့သာ နေသူရိန်ရင်ခွင်ထဲ အသက်ရှူများပင် မှားသွားရပါတော့
သည်။

“သိပ်ချစ်တယ် မွန်ရယ်”

“မသိဘူး၊ လွှတ်ပါ”

“မွန်ရယ်၊ မောင်ချစ်တာတွေကို မသိဘူးလို့တော့ မပြော

ပါနဲ့ဗျာ၊ မွန်ကို မောင်ချစ်ခဲ့တာ ခုမှမဟုတ်ပါဘူး၊ မွန် စဉ်းစား
ရင် သိနိုင်ပါတယ်၊ ဟောဒီက အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ မွန်ရဲ့ လှပပြီး
ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မျက်နှာလှလှလေးကို မြင်လိုက်ရတာတည်းက
မောင့်ရင်ထဲ အလိုလို အချစ်ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာရတာပါဗျာ၊
ချစ်လွန်းလို့လည်း မောင်ချစ်တဲ့ မွန်ကို မောင် ပိုင်ဆိုင်နိုင်အောင်
ကြိုးစားခဲ့ရတာပေါ့၊ မွန် သိလား၊ မောင့်ရင်ထဲမှာ မွန်ကို အဲဒီ
လောက်ထိချစ်တာ၊ မွန်ရော မောင့်ကိုချစ်တယ်မဟုတ်လား”

“ဟင့်အင်း၊ မချစ်ဘူး၊ မချစ်ဘူး၊ လွှတ် ရှင့်ကို ကျွန်မ
မုန်းတယ် သိလား”

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း မွန်ရယ်၊ မောင့်ကိုမုန်းတယ်လို့
တော့ မပြောပါနဲ့ဗျာ၊ မောင် မွန်ကိုချစ်တာလည်း မွန် ထည့်စဉ်းစား
ပေးဦးလေဗျာ”

မွန်းစကားဆိုလာသည့် ချစ်သူလေးကို နားလည်ခွင့်လွတ်
စိတ်နှင့် နေသူရိန်သည် နာကျင်ကြေကွဲရသည့် ခံစားမှုများကို
ရင်မှာမျိုသိပ်ရင်း မချီတင်က နှလုံးသားကို ဟန်လုပ်ပြီးက

ချစ်သူမိန်းမချောကို ရင်ခွင်ထဲ တင်းတင်းပွေ့ဖက်ရင်း သူ့ရင်ထဲ ခံစားမှုများအား ချစ်ဖို့ချောသိအောင် ရင်ဖွင့်နေမိတော့သည်။

“ချစ်တယ် မှန်ရယ်”

“ဟင့်အင်းဆို”

“မင်းလေးနော်၊ မောင့်ကိုသိပ်ပြီး အသည်းယားအောင် မလုပ်နဲ့ဗျ”

“ရှင်ကြီးလည်း ကျွန်မကို စိတ်ဆိုးအောင် မလုပ်နဲ့ပေါ့”

“ကြည့်စမ်း၊ ဒါ မောင့်ကိုရန်တွေ့တာပေါ့ ယုတ်လား”

နေသူရိန်သည် မျက်နှာချင်း တိုးတွေ့ပူးကပ်ကာ မချင့်မရဲ ပြောတော့ မှန်နဲ့သာသည် သူမမျက်နှာလေးကို နောက်သို့ တိမ်းရှောင်ဆုတ်လိုက်ပြီး

“ကျွန်မ စိတ်ဆိုးမိတော့မယ်နော် ဦးနေသူရိန်၊ ရှင် လွှတ်ဆိုတာ မကြားဘူးလား”

“ကြားတယ်”

“ကြားရင်လွှတ်လေ”

“မလွှတ်ပါရစေနဲ့ဗျာ၊ မှန်ကို မောင် သိပ်ချစ်တယ်၊ မှန် မောင့်ကိုမသနားဘူးလား”

“အို ကြံကြံဖန်ဖန်၊ ရှင်ကို ကျွန်မက ဘာလို့သနားရမှာလဲ”

“တကယ်လားဗျ”

“ရှင်နော်၊ တကယ်မကဘူး၊ ဆယ်ကယ် သိလား”

“အဖွား ဖြည်းဖြည်းပြောပါဗျာ၊ မောင့်မိန်းမကလည်း ဣလိုက်တာ လွန်ပါရော”

“ကြည့်စမ်း၊ ရှင် လူကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တာလဲ”

“မိန်းမ၊ မိန်းမလို့ ခေါ်လိုက်တာ၊ ဘာလဲ မောင့်ကို စိတ်ဆိုးဦးမလို့လား”

“ဆိုးတယ် ဆိုးတယ်၊ ရှင်ကြီးကို စိတ်ဆိုးတယ် သိလား”

မျက်နှာရဲရဲလေးနှင့် တကယ်ပင် စိတ်ဆိုးနေရပြီမို့ မှန်နဲ့သာမှာ နေသူရိန်ရင်ခွင်ထဲက ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး အတင်း

ရုန်းထွက်နေတော့သည်။

သူမ ဘယ်လိုပင် ရုန်းထွက်နေပါစေ။ မှန်နဲ့သာအံ့ ရုန်းထွက်မှုများသည် အရာမရောက်နိုင်ခဲ့ပါ။

နေသူရိန်သည် အချစ်စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲရပြီမို့ ရင်ခွင်ထဲမှနေ ချစ်ဇနီးချောကို နည်းနည်းလေးမှ ရုန်းထွက်ခွင့်မပြုဘဲ သူ့လက်အစုံနှင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီး ပွေဖက်ထားသည်မှာ မလွတ်တမ်းပင်။

မှန်နဲ့သာမှာ ရုန်း၍မရသောအခါ မျက်ဝန်းအိမ်တွင် မျက်ရည်ကြည်တွေက အလိုလိုရစ်ဝဲလာရသည်။

တစ်ဆက်တည်း သူမစိတ်ထဲတွင် နေသူရိန်သည် သူ့အား တမင်အနိုင်ကျင့်နေတာပါလားဆိုသော အတွေးစိတ်များနှင့် နေသူရိန်အား ပို၍မကျေမနပ်ဖြစ်လာရသည်။ ဒါကို နေသူရိန်က တော့ ဘာမှမသိပါ။

သူ့အချစ်များကို ကလေးတစ်ယောက်လို မှုန့်စိတ်ကောင်ဟန်လေးဖြင့် တွန်းထိုးရုန်းကန်ငြင်းဆန်နေသူလေးကိုသာ ရင်ထဲ

မချင့်မရဲစိတ်များဖြင့် မလွတ်တမ်း တင်းတင်းကြီးပွေဖက်ထားရင်းက

“မှန်”

မှန်နဲ့သာ မထူးပါ။

မျက်နှာလေးကို လွှဲရင်းက နှုတ်ခမ်းလေးကို တင်းတင်းလေး စေ့ထားလိုက်သည်။

နေသူရိန်သည် သူမမျက်နှာလေးကို စူးဆန် တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

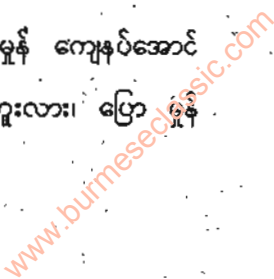
“ပြန်အိပ်နော် မှန်၊ မှန် အိပ်ရေးပျက်သွားပြီမဟုတ်လား”

“အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ရှင်ပဲလုပ်တာမဟုတ်လား”

“အဟွန်း ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ အဲဒါကြောင့်လည်း မောင်မှန်ကို တောင်းပန်နေတာပေါ့”

“ဘာတောင်းပန်တာလဲ”

“ဟောဗျာ၊ မောင့်အချစ်တွေနဲ့ မှန် ကျေနပ်အောင် တောင်းပန်နေတာလေ၊ ဘာလဲ မကျေနပ်ဘူးလား၊ ပြော မှန်

ကျေနပ်အောင် မောင် ဘယ်လိုတောင်းပန်ရမလဲဆိုတာ”

ရုတ်တရက် သူမနှုတ်ခမ်းလေးတွေ ပူနွေးပြင်းရှသွား
သည်။

ဘုရားရေ။

သေတော့မှာပဲ ဒီလူတော့။

လှိုက်ဖိုတုန်ယင်သွားရသော ရင်ခွန်သံခံစားမှုများဖြင့်

မှုန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်အား ရင်မဆိုင်ရဲတော့ပါ။

သည်လူတစ်ယောက်အား မုန်းပါသည်။ စိတ်မှာပါသည်

ကြည့်မရပါဆိုသည့်ကြားက သူနှင့်ပတ်သက်သမျှ သူမ ဘာတန်း
မှ လွှတ်ကင်းနိုင်အောင် ရှောင်လို့မရသည့်အဖြစ်က သူမအတွက်
ဘယ်လောက်များ နာကျင်စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလိုက်ပါသ
လဲလေ။

“မှုန် မောင့်ကို စိတ်ဆိုးနာကျင်နေမယ်ဆိုတာ မောင်
သိပါတယ် မှုန်၊ ဒါပေမဲ့ မှုန်အပေါ်မှာ လွန်ကဲသမျှအားလုံး
မှုန်ကိုချစ်တဲ့ စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ ဖြစ်ရတာတွေပဲဆိုတာကို

မှုန် မောင့်ကိုနားလည်ပေးပါနော်”

“ဘာရယ် ဦးနေသူရိန်၊ ကျွန်မက ရှင်ကို နားလည်ပေး
ရမယ် ဟုတ်လား၊ အဟင်း ဟင်း ရှင်ဟာက ရယ်စရာကောင်း
မနေဘူးလားရှင်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်နဲ့ဘဝကို ရှင်
စိတ်သဘောတစ်ခုတည်းနဲ့ သိမ်းပိုက်ပြီး ရှင်ကိုနားလည်ပါလို့
ပြောနေတာ မလွန်လွန်းဘူးလား ဦးနေသူရိန်”

ခနဲတဲ့တဲ့ နာကျင်ဟိန်နှင့် သူမအဖြစ်ကို သူမ ကြေကွဲ
စွာ ဆိုနေသူလေးကို နေသူရိန်သည် ချစ်မျက်ဝန်းစိုစိုတွေနှင့်သာ
စူးစိုက်ကြည့်နေမိတော့သည်။

ရင်ထဲမှာတော့ ချစ်သူလေး သူ့ကို နာကျင်အထင်လွှဲနေ
ပြီဆိုသည့် အသိက နေသူရိန်နှလုံးသားကို အက်ကွဲတုန်လှုပ်ချင်
စရာ။

နာကျင်မှုတွေနှင့် နေသူရိန်သည် မှုန်နဲ့သာအား ရင်ခွင်
ထဲ ပို၍တင်းကျပ်စွာ ပြေဖက်ပစ်လိုက်ပြီး

“ခွင့်လွှတ်ပါဆိုတဲ့ စကားဟာ မောင်နဲ့မထိုက်တန်းနဲ့

မောင် သိပါတယ် မှန်၊ ဒီပေမဲ့ မှန်ရယ် ခုချိန်မှာ မောင်က မှန်ရဲ့ယောက်ျား ဖြစ်နေပြီလေ”

အို

အပြောကြမ်းကြမ်း စကားကြမ်းကြမ်းကြီးကြောင့် မှန်နဲ့သာရင်ထဲ ရှက်ရွံ့မှုတွေက အခါမလပ် နှိပ်စက်နေရတော့ သည်။

ကြည့်စမ်း၊ သူ စကားကို ဘယ်လိုကြီးပြောလိုက်တာလဲ လိမ့်။ မှန်းဖို့ကောင်းလိုက်ပါနော်။

သည်လူတစ်ယောက်တော့ စကားကို ဒီလိုပဲပြောရ သလား။ သူ့စကားတွေက အပျိုစင် သူမအား ရှက်ရွံ့စေမည်ဆို တာ သူ တကယ်ပဲမသိဘူးတဲ့လား။

မသိတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သည်လူ မသိဟန်ဆောင်တာသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ရှက်ရှက်နှင့်ပင် မှန်နဲ့သာသည် နေသူရိန် ရင်ဘတ်ကြီးကို သူမ၏ သွားစွယ်ချွန်ချွန်လေးဖြင့် အားကုန်ဖိုကိုက်လိုက်ရာ

“အား”

ဆစ်ခနဲ နာကျင်သွားရသည့် နာကျင်မှုကိုပင် နေသူရိန် သည် ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါ။

ကလေးဆန်လွန်းသည့် ချစ်ဇနီး၏ အပြုအမူအတွက် အားမလိုအားမရ မချင့်မရဲစိတ်တို့ဖြင့် မှန်နဲ့သာမျက်နှာလေးကို မျက်ဝန်းညို တည်တည်စူးစူးအစုံဖြင့် အုပ်မိုးငုံစိုက်အကြည့်

“ဘယ်လိုလဲ ရှင်မှတ်ပြီလား”

မျက်ဝန်းနက်နက်လှလှအစုံဖြင့် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို ခပ်တင်းတင်းစေ့ပိတ်ကာ မထေမဲ့မြင်ဟန်လေးဖြင့် ဂရုမစိုက်သလို သူ့အား စကားဆိုလာသည့် ချစ်သူမိန်းမချော၏ စကားကြောင့် နေသူရိန်မှာ သူမအား စိတ်ဆိုးရမည်ကိုပင် စိတ်ဆိုးရခက်သွားကာ လှက ပြုံးလွန်လွန်နှင့် မချင့်မရဲဖြစ်ကာ အသည်းယားသွားရပြီး

“အဟွန်း ပြောစမ်းပါဦး၊ မောင်က ဘာကိုမှတ်ရမှာလဲ ဆိုတာ”

“ဟင် ရှင်”

သူစကားက မှန်နဲ့သာကိုယ် ပြန်၍မင်တက်သွားစေရသည်။ သူကြည့်ရတာ သူမကိုက်လိုက်သည်ကိုယ် ဘာမှ နာကျင်ဟန် မရှိပါလား။

တကယ်ဆို သူမ ကိုက်လိုက်၍ နာကျင်ကာ သူ စိတ်ဆိုးရမှာဖြစ်ပေမယ့် ခုတော့ သူပုံစံက ဘာနာကျင်မှုမှ မရှိသည့်ဟန်။ မှန်နဲ့သာ နားမလည်နိုင်တော့ပါ။

နေသူရိန်ဆိုတဲ့ လူဟာ သူမအပေါ် ဒီလောက်ပဲ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ရသည်တဲ့လားကွယ်။

ဒါဟာ သူထံက အချစ်တစ်ခုကလွဲ၍ တခြားဘာမှမဖြစ်နိုင်။ သူနှင့်ပတ်သက်သည့် အချစ်ဆိုသည့်စကား ကြားရတာနှင့်ပင် မှန်နဲ့သာရင်ထဲ ရင်ခုန်သံတွေက မမှန်ချင်တော့။

နလုံးသားဝယ် ပူနွေးရိန်းမြူတော့နှင့်အတူ ရင်ခုန်သံတွေသည်လည်း မြန်ဆန်လာရပြီဖြစ်သည်။

သူနှင့်ပတ်သက်ခဲ့သည့် အချစ်သည် မှန်နဲ့သာရင်ထဲ ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီလေ။

ခုမှတစ်ဖန် သူနှင့်ပတ်သက်သည့် အချစ်ဆိုသည့်စကား ပြန်လည်ဆန်းသစ် ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ အေးစက်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူမနလုံးသားက ပြန်လည်နွေးလျလာရ၏။

ပျောက်ဆုံးကွယ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူနှင့်ပတ်သက်ခဲ့ပါသော အချစ်သည် သူမရင်ထဲ တကယ်ပင် ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရပြီလား။

သူမခံစားချက်များကို မှန်နဲ့သာသည် ဥပက္ခောပြု၍ မရနိုင်တော့သလို သူထံမှ စူးရှတောက်ပလွန်းသည့် အကြည့်များကိုလည်း မှန်နဲ့သာ ရှောင်လွှဲ၍မရနိုင်တော့ပါ။

တဒိတ်ဒိတ် ဆောင့်ခုန်လာသည့် ရင်ခုန်သံစည်းချက်များကို မှန်နဲ့သာသည် ပြန်လည်တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားရင်း နေသူရိန်၏ စူးရှတောက်ပသည့် အကြည့်များကို တခြားတစ်နေရာသို့ သာယာစွာ လွှဲယူလိုက်လေသည်။

“ကျေနပ်ပြီလား မှန်”

“ရှင်”

သူစကား ဘာကိုဆိုလိုတာပါလိမ့်။

“အဟွန်း ဘာလဲ၊ မောင့်စကားကို မှန် နားမလည်ဘူးလား၊ မှန် စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း မောင့်ကိုလုပ်ချင်တာလုပ်လိုက်ရလို့ ကျေနပ်ပြီလားလို့ မောင် မေးတာ”

အို

သူ ဒီလိုပြောပြန်တော့လည်း သူမမျက်နှာလေး ရဲ့ပလျက်လှက မနေတတ်အောင် ဖြစ်သွားရပြန်သည်။

သူသည် သိမ်ချစ်တတ်သည့် လူတစ်ယောက်မှန်း မှန်နဲ့သာသိပေမယ့် သူမအပေါ် သူမဆိုးသမျှ ဒီမျှလောက် စိတ်ရှည်သည်းခံနိုင်လိမ့်မည်လို့ မှန်နဲ့သာ မထင်ခဲ့ခြင်းက နေသူရိန်ဆိုသည့် သူ့အပေါ် သူမ လျှော့တွက်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

တင်းမာနေသော သူမနှလုံးသားနုနုသည် တဖြည်းဖြည်း ပျော့ပျောင်းနူးညံ့လာရပြီဆိုတာ မှန်နဲ့သာ ရှင်ထံ နာကျင်မှုတွေနှင့် သိနားလည်လာရ၏။

သို့သော် ခက်သည်က သူမ၏ သူ့အပေါ် ဆိုးနွဲ့ချင်

နေသစ်အိမ်ခန်းများ

သည့်စိတ်လေးပင် ဖြစ်သည်။

ချစ်သူကို ဆိုးနွဲ့တတ်သည်ကလည်း မိန်းကလေးတို့၏ သဘာဝပင် မဟုတ်ပါလား။

“မှန်ရယ် ချစ်တယ်”

“ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မကတော့ ရှင်ကိုမုန်းတယ်”

“မောင့်ကို တကယ်မုန်းတာလား”

“ဘာလဲ၊ ရှင်က မယုံဘူးလား”

“အဟွန်း မယုံချင်တာ”

“သွား၊ သေလိုက်”

“အမလေးဗျာ၊ မသေပါရစေနဲ့ဦး၊ ဒီကောင်က မောင့်ချစ်သူနဲ့ အတူနေဦးမှာဗျ”

“ဟာ ဘာတွေလဲ”

“ဟောဒီ နှလုံးသားလေးထဲကလာတဲ့ ချစ်စကားတွေလေဗျာ”

အကြာစိမ်းလေးများပေါ်ကာ ဝင်းအိန်ထွေးနေရသော

မှုန်နဲ့သာ လည်တိုင်နုနုလေးတစ်လျှောက်ကို ခပ်ဖွဖွနမ်းရှိုက်ရင်းက တီးတိုးစွာဆိုလိုက်သည့် နေသူရိန်ကြောင့် မှုန်နဲ့သာကိုယ်လေးမှာ သူ့ရင်ခွင်ထဲတွင် ဆတ်ခနဲ လူးလွန်သွားကာ သူ့မလက်အစုံက နေသူရိန် လက်မောင်းကို ထုရိုက်ကုတ်ဆွဲပစ်လိုက်သည်။

“ဟာ ဟိတ် ဟိတ် မှုန်နော်၊ မင်း မောင့်ကို မကြင်နာ တိုင်း နှိပ်စက်မနေနဲ့ကွ၊ တော်ကြာ”

“တော်ကြာ ဘာဖြစ်လဲ”

“အေးဗျ၊ တော်ကြာမှ နောင်တရပါပြီ မောင့်ကိုမပြော

နဲ့”

“စိတ်ချ၊ မှုန်နဲ့သာဘဝမှာ နောင်တဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မရှိဘူး”

“သေချာလှချည်လား၊ မောင်တော့ မထင်ပါဘူးကွာ”

“နေပါဦး၊ ရှင်က ဘာကိုမထင်တာလဲ”

“ဪ တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ တော်ကြာ မောင့်ကို နာကျင်အောင်လုပ်လိုက်လို့ မောင့်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး

မှုန် နောင်တရနေမှာကိုပြောတာ”

“ရှင်က လိပ်ပဲ”

“ဘာရယ်”

“ကိုယ့်ဘက်ကို ကိုယ် ယက်တတ်လို့လေ”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဆို မထူးတော့ဘူး၊ ဒီကောင်မလေး တိုလည်း တစ်ခါတည်း ဟောဒီလို ကိုယ့်ဘက်ကိုယ်ယက်လိုက် တော့မယ်၊ လာခဲ့”

“အမေ့”

“ရှင်နော်”

“အို”

မှုန်နဲ့သာထံမှ ဘာစကားမှ မထွက်လာတော့ပါ။

ဗွတ်တရက် စကားသံလေးများ ပျောက်ကွယ်သွားရသလို မှုန်နဲ့သာ မှာ အသက်ရှူလေးများ မွန်းတုပ်လျက် နှုတ်ခမ်းလေးများ နွေးထွေး သွားရပါတော့သည်။

“လွတ် လွတ်ပါ”

နေသူရိန်အဖို့ သူမ၏စကားများသည် အရာမရောက်နိုင်
တော့ပါ။ နေသူရိန် ရင်ခွင်ထဲတွင် ကြီးစိုးနေရသည်က မှန်နဲ့သာ
အပေါ် ချစ်စိတ်များသာပင်။

“ဦးနေသူရိန် ကျွန်မပြောတာ ရှင်ကြားလား”

“အင်း ကြားတယ်”

နေသူရိန်အသံက တိုးရှုရှု။

မှန်နဲ့သာရင်ထဲ ရှက်စိတ်တွေနှင့် ပို၍ဒေါသဖြစ်လာရ

ကာ

“ရှင်နော်၊ ကြားရင် လွတ်ပါလား”

“ဒါတော့မဖြစ်ဘူး”

“တာရှင့်”

“ဟိတ် တိုးတိုးအော်ပါဗျ၊ တော်ကြာ ဘေးကကြားလို့
ဒီလင်မယား ဒီနေ့မှ လက်ထပ်တယ်၊ ဒီနေ့ ရန်ဖြစ်တယ် ထင်
နေပါဦးမယ်”

“အို ရှင်တော့”

“စိတ်ချ၊ မောင်က မှန် ရှင်ဆိုရှင်မယ်၊ သေဆိုသေမယ့်
ကောင်ပဲ”

“ဟာ ဒီလူတော့”

“ဒီလူမဟုတ်ဘူးလေကွာ၊ မှန်နဲ့သာဆိုတဲ့ ကောင်မလေး
ကို သိပ်ချစ်တဲ့ မောင်”

“ရှင် ရှင်၊ အဲဒါ ချစ်ဦး ချစ်ဦး”

“ကဲ ကဲ”

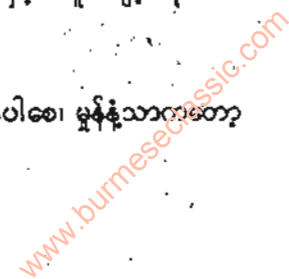
“ဗုန်း ဗုန်း”

“ဟာ ဟိတ်၊ မှန်နော် မင်း”

“ဟာကွာ”

လက်သီးဆုပ်နုနုလေးနှင့် ထုရိုက်နေသည့် မှန်နဲ့သာ၏
အထုအရိုက်များကို နေသူရိန်သည် လက်ကာလျက် ရှောင်ဖယ်
ရင်းက မှန်နဲ့သာအား သတိပေးစကားများနှင့်အတူ မချင့်မရဲစကား
များ ဆိုနေတော့သည်။

နေသူရိန် ဘယ်လောက်ပဲဆိုနေပါစေ၊ မှန်နဲ့သာကတော့

ဂရုမစိုက်ပါ။

လူကို မခံချင်အောင် ချစ်စကားတွေနှင့် ကျီဖယ်နေသူကို မှန်နဲ့သာမှာ အသည်းယားလာရသည်မို့ မချင်မရဲစိတ်နှင့် ယင်နေသူရိန်အား ထုရိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“မှန်နော်၊ မင်းတော့ ငါကွာ”

“အံ့မယ် အံ့မယ် ကြည့်စမ်း၊ ရှင်ကများ လူကို ကြိမ်းလား မောင်းလားနဲ့၊ မတော်တော့ ရှင် ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ၊ ကဲ ပြောထိဦး”

မျက်နှာလှလှလေးကို မကီမဲ့မြင်ဟန်လေးနှင့် ခပ်မော့မော့ထားကာ ရင်လေးကော့လျက် သူမကိုယ်သူမ သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ဟန်နယ် ပြောနေသော မှန်နဲ့သာကိုကြည့်ပြီး နေသူရိန် ချစ်အသည်းတွေ ယားလာရကာ သူမမျက်နှာလေးကို မချင့်မချိတ်စိတ်တွေနှင့် နှုတ်ခမ်းကို သွားဖြင့်ဖိကိုက်ကာ ကြည့်လိုက်ပြီး

“မင်း တော်တော်စွာပါလား မှန်”

“စွာတယ်၊ စွာတော့ ရှင်က ဘာလုပ်ချင်လဲ”

“မင်းနော်၊ ငါ မလုပ်ချင်လို့ကြည့်နေ”

“ရှင် လူကိုမကြိမ်းပါနဲ့၊ ရှင်ကိုများ ကျွန်မ ကြောက်မယ်လို့များ ထင်နေလို့လား”

“ဪ အဟော့၊ မင်းက ဒီစကားကို ဘာအားကိုးနဲ့ ပြောတာလဲ မှန်”

ပြောရင်းပြောရင်းက မထင်မှတ်ဘဲ နှစ်ယောက်သား အချေအတင် ဖြစ်လာရသည်။

သို့ပေမယ့် နှစ်ဦးလုံးသည် မလျှော့။ သူတို့နှစ်ဦး၏စိတ်ထဲတွင် မချင်မရဲမှုများ၊ အားမလိုအားမရ အနိုင်မပေးလို့မှုများနှင့် ကိုယ်စီရှိနေကြသည်မို့ မခံချင်စိတ်အတွေးများနှင့် တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက် မာန်တင်းကာ စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

နေသူရိန်မှာ ချစ်သူ ဖိန်းမဆိုးလေးကို အနိုင်ယူလို၍ ပြောနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ချစ်သူ၏မခံချင်စရာ စကားများက သူ၏ ယောက်ျားမာန်ကို ထိပါးစေရသည်မို့ တမင် သူမအား မခံချင်စိတ်နှင့် အသည်းယားစွာ သိုနေရခြင်းဖြစ်သည်။

ပြောရလျှင် ဒီမိန်းကလေးသည် သူ့ဘဝ၏ ချစ်ဦးသခင်၊ သူ့နှလုံးသားတွင် မင်းမူသူလေးသာ ဖြစ်လေသည်။

ချစ်တဲ့စိတ်တစ်ခုတည်းနှင့် အရာအားလုံး ချစ်သူအလို ကျ ဖြစ်စေရမည်ဆိုပေမယ့် ချစ်သူသည် တစ်ခါတစ်ရံမှာလည်း ကလေးဆန်စွာ ဆိုးနွဲ့ကာ ခေါင်းမာတတ်သည်မှာ သူမအား တုတ်နှင့်ခပ်နာနာပင် ရိုက်ဖို့ကောင်းလွန်းသူဖြစ်သည်။

ခုချိန် သူမအာ သူ အလျှော့ပေးလိုက်ပါက မှန်နဲ့သာ ဆိုသည့် မိန်းမချောသည် သူ့အား အနားပင်ကပ်ခွင့်ပြုတော့မည် မဟုတ်ဆိုတာလည်း နေသူရိန် သိနေပြန်၏။

ဒါကြောင့်လည်း နေသူရိန်မှာ ချစ်သူကို သနားပေမယ့် တမင် အလျှော့မပေးဘဲ နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဒါကိုပင် သူမသည် သူ့အား အလျှော့မပေးရပါမလား ဆိုကာ အနိုင်မရသူတစ်ယောက်၏ဟန်နှင့် သူ့အား မကျေနပ်စွာ နှုတ်ခမ်းစူစူ မျက်စောင်းတထိုးထိုးနှင့် ရှိနေတော့သည်။

နေသူရိန် သူမအဖြစ်ကို သိပါသည်။

သိပေမယ့်လည်း မသိဟန်ပြုလျက် နေလိုက်၏။

“ပြောလေကွာ၊ မင်း ဘာအားကိုးနဲ့ပြောနေတာလဲ ဆိုတာ”

“ရှင် ဘာမေးတာလဲ”

“ငါမေးတာ ရှင်းရှင်းလေး၊ မင်း အခု ဒီစကားတွေကို ဘာအားကိုးနဲ့ ငါ့ကိုပြောနေတာလဲလို့ မေးနေတာ”

“ဒီမှာ ရှင် ကျွန်မကို ဘာထင်နေလဲ”

“ဟ ငါက မင်းကို ဘာထင်ရမှာလဲကွ”

“ရှင်နော်”

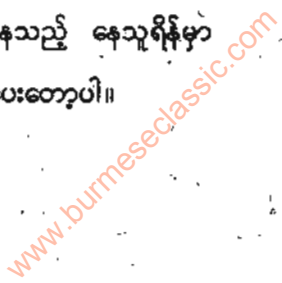
“ကျွတ်၊ မင်းကွာ”

“ဟင်၊ ဘာမင်းကွာလဲ၊ ကံ”

“ဒီတစ်ခါတော့ မရတော့ဘူး အမိ”

“အို”

သူမ ဘာလုပ်မည်ကို ကြိုသိနေသည့် နေသူရိန်မှာ ဒီတစ်ခါတော့ဖြင့် မှန်နဲ့သာကို အလွတ်မပေးတော့ပါ။

သူ့အား ရိုက်ရန်ရွယ်လာသည့် မှန်နံ့သာလက်အစုံတို
သူ့လက်နှင့်ဖမ်းယူကာ တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ထွေးဖျစ်ညှစ်လိုက်
တော့

“အား နာတယ်၊ လွတ်”

“အဟွန်း ပြောပါဦး၊ ခုတော့ အမိ ဘာတတ်နိုင်သေး
လဲဆိုတာ”

“ရှင် လူကိုအနိုင်မကျင့်နဲ့ သိလား”

“ချစ်တာကို အနိုင်ကျင့်တယ်လို့ ပြောလို့ရမလားဗျ”

“ဘာချစ်တာလဲ၊ ဘာချစ်တာလဲ”

“ဟောဗျာ၊ ချစ်တာပါဆိုမှတော့ ဟောဒီလို ဟောဒီလို
ချစ်တာပေါ့ဗျ”

“အို အို”

အချစ်ဆိုတာကို သူမလေးအား နေသူရိန်သည် ချစ်တတ်
လာအောင် တကယ်ပင် သင်ပေးလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

မှန်နံ့သာ နေသူရိန်၏အချစ်များကို တွန်းလှန်ဖယ်ရှား၍

ခရုတော့ပါ။ သူမအနေနှင့် ဖယ်ရှားနိုင်စွမ်းလည်း မရှိတော့။

အချစ်ကြောင့်ပင် မုန်းခဲ့သည့် သူမ ယခု အချစ်ကြောင့်
စင် သူမဘဝသည် ပြန်၍ သက်ဝင်လှုပ်ရှားသွားခဲ့ရပါတော့သည်။

သိမ်းပိုက်စိုးမိုးခဲ့ရပြီဟူသော အတွေးဖြင့်လည်း မှန်နံ့သာရင်တွေ တသိမ့်သိမ့်ခုန်ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

မချစ်ပါဟု ငြင်းဆန်ရှောင်ရွံ့ခဲ့သည့်ကြားက သူမ ဘဝနှင့် အချစ်ကို အနိုင်ယူသိမ်းပိုက်ခဲ့သူမို့လည်း မှန်နံ့သာအနေနှင့် ဘာမှပြင်ဆင်ခွင့်မရှိခဲ့။

ရှိခဲ့သည်ထား၊ သူမအနေနှင့် ပြင်ဆင်တော့မည်လည်း မဟုတ်တော့ပါ။

နေသူရိန်ဆိုတာက ခုချိန် သူမဘဝ၏ အိမ်ဦးသခင် ခင်ပွန်းသည်တစ်ယောက် ဖြစ်နေရပြီဖြစ်သည်။

သည်အဖြစ်ကို သူမအနေနှင့် ငြင်းဆန်ခွင့်မရှိတော့ပါ။

တစ်ချိန်က နှင့်သည်းအောင်ချစ်ခဲ့ရသော ဒီလူတစ်ယောက်သည်

ခုချိန်မှာလည်း သူမ၏ခင်ပွန်း ဖြစ်နေရပြီမို့ မှန်နံ့သာအနေနှင့်

နေသူရိန်အပေါ် မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်းဆိုသလို ဘဝ

တစ်ခုကို ထူထောင်ရန်သာရှိတော့သည်။

သည်အခြေအနေကို သူမ လက်ခံမိ၍လည်း နေသူရိန်

ထံမှ အချစ်များကို သူမအနေနှင့် ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုတော့ပါ။

အခန်း (၁၃)

မချစ်ပါဘူးဟု ဘယ်လိုပင် ငြင်းဆန်ခဲ့ ငြင်းဆန်ခဲ့ နောက်ဆုံးတော့လည်း မှန်နံ့သာတစ်ယောက် အချစ်လူဆိုးကြီး နေသူရိန်၏ အချစ်များအောက်တွင် သူမ၏ဟန်ဆောင်တင်းဗာ ထားသည့် နှလုံးသားလေးသည် တဖြည်းဖြည်း အရည်ပျော် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

သူမဘဝတစ်ခုလုံးကို နေသူရိန် သိမ်းပိုက်ပြီးကတည်းက မှန်နံ့သာသည် နေသူရိန်၏အချစ်များကိုလည်း တွန်းလှန်ငြင်းဆန် နိုင်၍ မရခဲ့တော့ပါ။

သည်လူတစ်ယောက်သည် သူမ၏အချစ်နှင့်ဘဝထံ

အနိုင်ရယူလိုစိတ်ဖြင့် နှုတ်က သူ့အားမချစ်ပါဟု ဘယ်လိုပင် ဆိုနေခဲ့ပါစေ။ တကယ်တမ်း သူမနှလုံးသားလေးကတော့ ဖြင့် သူ့အချစ်တွေကြောင့် တဆတ်ဆတ်တုန်ခါကာ ရင်ခုန်သံတွေ မြန်ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ချစ်လားဟု မေးလိုက်တိုင်း မခံချင်စိတ်၊ အနိုင်ရလိုစိတ်ဖြင့် နှုတ်က သူ့အား မချစ်ပါဟု ဘယ်လိုပင်ဆိုနေခဲ့ပါစေ။ တကယ်တော့ မှန်နဲ့သာသည် နေသူရိန်အပေါ် ချစ်သည့်အချစ်များက ဟိုယခင်ကအတိုင်း ရင်ထဲ ပြန်လည်ရှင်သန်နေရပြီဖြစ်သည်။

ဒါကို နေသူရိန်ကတော့ မသိပါ။

တစ်မိုးအောက်တွင် အတူနေရက်လေးများ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပေမယ့် သူမထံမှ ချစ်ပါသည်ဆိုတဲ့စကားကိုတော့ဖြင့် နေသူရိန်မကြားခဲ့ရပါ။

သူမထံမှ ကြားချင်သည့် အဖြေစကား မကြားရလေ နေသူရိန်ရင်ထဲ မချင်မရဲမှုတွေနှင့် ပိုလို့ခံရခက်ခက်ကြီး ဖြစ်ရလေဖြစ်သည်။

သူမအပေါ် အနိုင်ယူရက်သူအဖြစ် ချစ်ဇနီးချောသည်

သူ့အား တကယ်ပင် မုန်းနေခဲ့ပြီလား။

ထိုအတွေး ဝင်လာရတာနှင့်ပင် ရင်အစုံသည် မခံမရပ်နိုင်အောင် နာကျင်လွန်းလှသည်။

သူ လိုချင်သည်က သူမထံမှ အမုန်းစကားများမဟုတ်ပါ။ ရင်ဝယ် နင့်သည်းစွာ ချစ်ရသည့် ချစ်စကားများပင် ဖြစ်ပါ၏။

ဒါကြောင့်လည်း သူမ ဘယ်လိုပင် မုန်းစကားဆိုနေခဲ့ပါစေ၊ နေသူရိန်သည် အပြုံးမပျက် မချိုပြုံးနှင့်ပင် မှန်နဲ့သာထံမှ အချစ်များကို စွဲကောင်းစွာ သူတောင်းခံနေခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ချစ်ဇနီးအနားတွင် နေချင်သည့်စိတ်တစ်ခုတည်းနှင့် အလုပ်မသွားဘဲ သူမအနားတွင်ရှိနေသော သူ့ကို မှန်နဲ့သာသည် ဂရုမစိုက်၊ အလေးမထားဟန်ဖြင့် သူ့အား ရှိသည်ဟုပင် သတိမထားဘဲ သူမ လုပ်စရာရှိသည်များကို လုပ်နေလေသည်။

အနားတွင် သူ့ရှိနေပါလားကိုလည်း ဂရုမစိုက်ဘဲ သူ့အပေါ် အနေအေးစက်လွန်းသော ချစ်ဇနီးချောကိုကြည့်ပြီး နေသူရိန်

အသည်းယားလာရသည်။

ကြည့် ဒီမိန်းမတော့ ဒါ လွန်ပြီဖြစ်သည်။ တကယ်ဆို ယောက်ျားဖြစ်တဲ့ သူ့အပေါ် သူမလေး ဒီလောက်ဥပက္ခာပြုဖို့ မကောင်း။

သူမအပေါ် ချစ်တတ်လွန်းသည့် ခင်ပွန်းသည်တစ်ယောက် ရယ်ပါလားလို့ သူမ နားလည်ဖို့ကောင်းပါ၏။

မဖြစ်တော့။

ဒီပုံအတိုင်း သူမစိတ်ကြိုက် လွတ်ထားပါက သူ့အပေါ် သူမ ပို၍အနေဝေးရန်သာရှိတော့သည်။

သည်လိုတော့ သူ အဖြစ်မခံနိုင်။

ချစ်လွန်း၍ လက်ထပ်ထားသည့် ချစ်သူကို နေသူရိန် ဘာအတွက်နှင့်မှ အဝေးမခံနိုင်။ မျက်စိအောက်က ခဏလေး ပျောက်ကွယ်သွားမှာကိုပင် နေသူရိန်အနေနှင့် နည်းနည်းမှမလို လားနိုင်ပါ။

အတွေးစိတ် ချစ်စိတ်တွေနှင့် နေသူရိန်သည် သူ့အား ကျောခိုင်းကာ အလုပ်လုပ်နေသည့် မှုန်နဲ့သာအနားသို့ ရောက်

လာခဲ့လေသည်။

တစ်ခန်းထဲတွင် အတူတူနှစ်ယောက်ရှိနေပေမယ့် သူ့အား တစ်ချက်လေးမှ လှည့်ကြည့်ဖော်မရ၊ အသိအမှတ်ပြုဖော်မရသော မှုန်နဲ့သာကို နေသူရိန် အားမလိုအားမရ ဖြစ်ရသလို နှုတ်ခမ်းအစုံ ကို ဖိကိုက်ကာ မျက်ဝန်းစိုစိုတွေနှင့် စိုက်ကြည့်ပြီး

“မှုန်”

“အမေ”

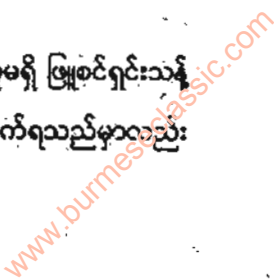
“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း၊ မှုန်ရယ်”

သူ့အသံကြောင့် လန့်သွားရသလို ကိုယ်လေးတုန်ခါသွား ရသော မှုန်နဲ့သာကိုကြည့်ပြီး နေသူရိန်ရင်ထဲ ချစ်ဇနီးချောအပေါ် အချစ်တွေတိုးကာ ရှင်မှာ ကြည်မွေ့သွားရလေသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦး။

သူ၏ချစ်ဇနီးချောသည် ဘယ်လောက်များ ချစ်ဖို့ကောင်း လိုက်သည်လဲဆိုတာ။

ဖြူစင်ရိုးသားမှုတွေနှင့် ဟန်ဆောင်မှုမရှိ ဖြူစင်ရှင်းသန့် လွန်းသော ဒီမိန်းကလေးကို နေသူရိန် ချစ်လိုက်ရသည်မှာလည်း

ပြောဖွယ်မရှိပါ။

သည်မိန်းကလေးနှင့် ပတ်သက်ကာ ဒီကမ္ဘာပေါ်တွင် အချစ်တတ်ဆုံးသောသူကို ပြပါဆိုလျှင် သူသာရှိပါလိမ့်မည်။

ဒီမျှအထိ နေသူရိန်သည် မှန်နဲ့သာအား ချစ်ရပါ၏။

ချစ်လွန်း၍လည်း ဒီမိန်းကလေးကို သူ့ဘဝ သူ့နှလုံးသား များပေးအပ်ကာ ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေနှင့် နင့်သည်းစွာ ချစ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

နေသူရိန်သည် ချစ်သူ ချစ်ဇနီးချော၏ မျက်နှာလှလှနှင့် အသွင်နုနုကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်းက ရုတ်ခြည်းဆိုသလို သူ့လက် အစုံသည် သူမ၏ကိုယ်နွေးနွေးလေးကို ရစ်ခြံသိုင်းပွေ့လိုက်ပြီး

“မှန်”

“အခု”

“အဟွန်း ချစ်လိုက်ရတာ မှန်ရယ်”

“အို”

တီးတိုးညည်းညူသံနှင့်အတူ နေသူရိန် ရင်ခွင်နွေးနွေး ကြီးထိပ်ထိပ် မှန်နဲ့သာတစ်ကိုယ်လုံး နွေးထွေးစွာကျရောက်ရှိသွား

ရသည်။

မွန်းကျပ်သိပ်သည်းသော အနမ်းတွေနှင့် တင်းကျပ်စွာ ထွေးပွေ့ယုယမှုတွေကြောင့် မှန်နဲ့သာ အသတ်ရှုလားများ မဝတော့ သလို လှိုက်ဖြာရင်တုန်ဖွယ်ကောင်းလွန်းသည့် အနမ်းများအောက် တွင် မှန်နဲ့သာ နှလုံးသားတို့ လှိုက်တုန်မောလျှဲခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

“ချစ်လိုက်တာ မှန်ရယ်၊ သိပ်ချစ်တာပဲဗျာ၊ မင်းလေး မောင့်အချစ်တွေကို မသိဟန်ဆောင် လျစ်လျူမရှုပါနဲ့ဗျာ၊ မောင် မင်းကိုသိပ်ချစ်တယ်”

“အို ဟင့်အင်း၊ လွတ်ပါ”

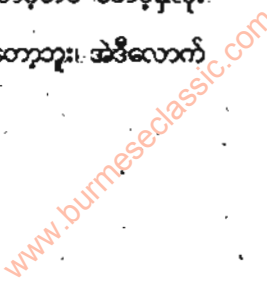
“အဟွန်း မလွတ်ဘူး၊ ချစ်တယ်”

မှန်နဲ့သာမှာ ရဲပနီမြန်းသွားသော မျက်နှာလေးနှင့် နေသူရိန်၏မျက်နှာကြီးအား ရှောင်တိမ်းလိုက်ရင်း-

“ဟင့်အင်း မချစ်နဲ့”

“မချစ်နဲ့လို့တော့ မပြောနဲ့ဗျာ၊ မောင့်ဘဝ မောင့်နှလုံး

သားမှာ မှန်နဲ့သာဆိုတဲ့ မင်းဟာ မရှိလို့မဖြစ်တော့ဘူး၊ အဲဒီလောက် မင်းကိုချစ်တယ်”

“ပြောတာပဲလေ”

“ကြည့်စမ်း၊ ဒါ မောင့်အချစ်ကို မင်းလေး မယုံတာ ပေါ့လေ ဟုတ်လား”

“အဲဒီလိုမယုံအောင် ရှင်ပဲလုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား”

နုတ်ခမ်းလေးစုကာ မျက်စောင်းလေးခဲလျက် မှန်နံ့သာ သည် မကျေမချမ်း ပြန်ဖြေလိုက်တော့ နေသူရိန်ရင်မှာ မချင့်မရဲ အားမလိုအားမရ ဖြစ်သွားရပြီ

“အဟွန်း ဟွန်း ဟွန်း မှန်ရယ်ဗျာ၊ ဒါက မင်း မောင့်ကို ရန်ထောင်နေတာပေါ့လေ၊ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ အားလုံး မောင့်အပြစ် တွေပါ၊ ဒါကြောင့်မို့လည်း အဲဒီအပြစ်တွေအတွက် မောင် မင်းကို တောင်းပန်နေတာပေါ့၊ ပြောစမ်း၊ မောင့်ကို အပြစ်မမြင်ဘဲ အချစ် ဝင်ပြီလားဆိုတာ”

ပြောလည်းပြော နေသူရိန်သည် မှန်နံ့သာအား မချင့်မရဲ တိုးဖက်ပစ်လိုက်သည်။

“အင့်”

“အမေ၊ အို ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ”

“ချစ်နေတာလေဗျာ”

“သွားပါ၊ မချစ်နဲ့”

“အေးဗျာ၊ မချစ်နဲ့ဆိုမှ ဒီကကောင်က ပိုချစ်ချင်တာ၊ ချစ်တယ် မှန်ရယ်၊ သိပ်ချစ်တယ်ဗျာ”

“အိုကွယ်”

“မှန်ရယ်”

“မောင်”

“ဟင်”

“ချစ်တယ်”

“ဗျာ၊ မှန် မှန် ဘာပြောလိုက်တယ်၊ ချစ်တယ် ဟုတ်လား”

“အဟင်း သူနော်၊ ကြားလျက်နဲ့”

“ဟာ ပြောစမ်းပါ မှန်ရယ်၊ ပြောစမ်းပါ၊ မောင့်ကို ချစ်တယ် ဟုတ်လား”

“အင်း”

ရှက်ပြီးလေးနှင့် မှန်နံ့သာသည် ခေါင်းလေးညိတ်ပြကာ

သူမ၏ ရှက်မျက်နှာလှလှလေးကို နေသူရိန်၏ ရင်ခွင်ကျယ်ကြီး ကြားတွင် ဖွက်ထားလိုက်လေသည်။

“အဟွန်း မှန်ရယ်၊ ပျော်လိုက်တာဗျာ၊ မောင် မောင် တကယ်ပဲ မှန်အချစ်ကို ရပြီပေါ့နော် ဟုတ်လား မှန်”

သူမ၏ချစ်အဖြေကို ကြားပေမယ့် မယုံသလိုမျက်နှာနှင့် ပျော်ရွှင်ရိပ်များ ဖုံးဖိမရသည့်ကြားက မယုံရဟန်နှင့်မေးနေသော နေသူရိန်ကိုကြည့်ပြီး မှန်နဲ့သာ ချစ်ခင်ပွန်းသည်အား သနားသွား ရပြီးနောက် သူမ လက်လေးအစုံသည် နေသူရိန်၏ကိုယ်ကြီးကို ပြန်လည်သိုင်းပွေ့လိုက်ပြီး

“ချစ်ပါတယ် မောင်ရယ်၊ ဟောဒီက မောင့်ကို မှန် သိပ်ချစ်ရပါတယ်တဲ့ရှင်”

“ချစ်ရယ်ဗျာ၊ သိပ်ချစ်တယ်”

“မောင်ရယ် မှန်လည်း မောင်ကိုသိပ်ချစ်ရပါတယ်ကွယ်”

ရင်ထဲက အချစ်များကို ဘယ်လိုပင် ကွယ်ဝှက်သိုသိပ် ထားပါစေ၊ စစ်မှန်သော ရင်ထဲက ချစ်ခြင်းမေတ္တာများကတော့ ကွယ်ဝှက်၍မရခဲ့ပါ။

ဒါကို နေသူရိန်ရော မှန်နဲ့သာပါ နှစ်ယောက်လုံး နားလည် ပါ၏။ ထိုနားလည်မှုတွေကြောင့်လည်း ရင်ဝယ် အချစ်များ ကြာ ရှည်စွာ သိုဝှက်၍မရတော့ဘဲ နှစ်ကိုယ်တူကြည်ဖြူသည့် ချစ်ခရီး ကို ကိုယ်စီ နားလည်မှု ချစ်မြတ်နိုးမှုတွေနှင့် လျှောက်လှမ်းရန် ပြင်ဆင်လိုက်ပါတော့သည်။

ဖော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ပါစေ။
ရွှေအဋ္ဌလီ

